

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378 - 7087

L 224

33e jaargang

18 augustus 1990

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

- ★ Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad van 26 juni 1990 houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong 1

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

90/422/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 26 juni 1990 tot wijziging van Richtlijn 64/432/EEG ten aanzien van endemische runderleukose 9

90/423/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 26 juni 1990 tot wijziging van Richtlijn 85/511/EEG tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer, Richtlijn 64/432/EEG inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens en Richtlijn 72/462/EEG inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairerechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen en varkens en van vers vlees en vleesprodukten uit derde landen 13

90/424/EEG:

- ★ Beschikking van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied 19

90/425/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en produkten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt 29

Prijs: 12,— ecu

(Vervolg z.o.z.)

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten, waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Inhoud (vervolg)

90/426/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het verkeer van paardachtigen en de invoer van paardachtigen uit derde landen 42

90/427/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van zoötechnische en genealogische voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in paardachtigen 55

90/428/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 26 juni 1990 inzake het handelsverkeer in voor wedstrijden bestemde paardachtigen en houdende vaststelling van de voorwaarden voor deelneming aan deze wedstrijden 60

90/429/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften van toepassing op het intracommunautaire handelsverkeer in sperma van varkens en de invoer daarvan 62

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EEG) Nr. 2377/90 VAN DE RAAD

van 26 juni 1990

houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie (1),

Gezien het advies van het Europese Parlement (2),

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité (3),

Overwegende dat het aan voedselproducerende dieren toedienen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in van behandelde dieren afkomstige levensmiddelen residuen kan nalaten;

Overwegende dat het door wetenschappelijke en technische ontwikkelingen mogelijk is steeds kleinere hoeveelheden residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen op te sporen; dat het derhalve noodzakelijk is om voor alle soorten levensmiddelen van dierlijke oorsprong, inclusief vlees, vis, melk, eieren en honing, maximumwaarden voor residuen vast te stellen voor farmacologisch werkzame substanties die in geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik worden gebruikt;

Overwegende dat er ter bescherming van de volksgezondheid maximumwaarden voor residuen moeten worden vastgesteld in overeenstemming met de algemeen erkende beginselen op het gebied van de beoordeling van de veiligheid, waarbij rekening wordt gehouden met eventuele andere wetenschappelijke beoordelingen van de veiligheid van de betrokken substanties die zijn uitgevoerd door internationale organisaties, met name de Codex Alimentarius, of, indien die substanties voor andere doeleinden worden gebruikt, door andere wetenschappelijke comités die in de Gemeenschap opgericht zijn;

Overwegende dat het gebruik van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik een belangrijke rol speelt bij de landbouwproductie; dat de vaststelling van maximumwaarden voor residuen het in de handel brengen van levensmiddelen van dierlijke oorsprong zal vergemakkelijken;

Overwegende dat de vaststelling van verschillende maximumwaarden voor residuen door de Lid-Staten het vrije verkeer van levensmiddelen en dat van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik kan hinderen;

Overwegende dat er dus een procedure moet worden ingesteld volgens welke de Gemeenschap maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik vaststelt, die één enkele, zo goed mogelijke wetenschappelijke beoordeling omvat;

Overwegende dat de noodzaak om op communautair niveau maximumwaarden voor residuen vast te leggen, erkend is in de communautaire regels inzake de handel in levensmiddelen van dierlijke oorsprong;

Overwegende dat regelingen moeten worden getroffen met het oog op de systematische vaststelling van maximumwaarden voor residuen voor nieuwe farmacologisch werkzame substanties die bestemd zijn voor toediening aan voedselproducerende dieren;

Overwegende dat eveneens regelingen moeten worden getroffen voor de vaststelling van maximumwaarden voor residuen voor substanties die thans worden gebruikt in aan voedselproducerende dieren toegediende geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik; dat er evenwel wegens de complexiteit van die aangelegenheid en het groot aantal betrokken substanties overgangsregelingen voor lange tijd nodig zijn;

Overwegende dat na wetenschappelijke beoordeling door het Comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik de maximumwaarden voor residuen moeten worden vastgesteld door middel van een snelle procedure, waarbij een nauwe samenwerking tussen de Commissie en de Lid-Staten wordt gewaarborgd via het bij Richtlijn 81/852/EEG van de Raad van 28 september 1981 inzake de analytische, toxicologisch-farmacologische en klinische normen en voorschriften betreffende proeven op geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik (4), gewijzigd bij Richtlijn 87/20/EEG (5), ingestelde Comité; dat ook een spoedprocedure noodzakelijk is om ervoor te zorgen dat een maximumwaarde die voor de volksgezondheid onvoldoende bescherming biedt snel kan worden herzien;

(1) PB nr. C 61 van 10. 3. 1989, blz. 5.

(2) PB nr. C 96 van 17. 4. 1990, blz. 273.

(3) PB nr. C 201 van 7. 8. 1989, blz. 1.

(4) PB nr. L 317 van 6. 11. 1981, blz. 16.

(5) PB nr. L 15 van 17. 1. 1987, blz. 34.

Overwegende dat door geneesmiddelen veroorzaakte immunologische reacties gewoonlijk niet te onderscheiden zijn van die welke op natuurlijke wijze plaatsvinden en geen gevolgen hebben voor verbruikers van levensmiddelen van dierlijke oorsprong;

Overwegende dat de informatie voor de beoordeling van de veiligheid van de residuen moet worden voorgelegd in overeenstemming met de principes van Richtlijn 81/852/EEG,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik”: alle farmacologisch werkzame substanties (werkzame bestanddelen, excipientia of afbraakstoffen) en de metabolieten daarvan, die overblijven in levensmiddelen die worden verkregen van dieren waaraan het bewuste geneesmiddel voor diergeneeskundig gebruik is toegediend;
- b) „maximumwaarde voor residuen”: het maximale residu-gehalte in of op levensmiddelen dat het gevolg is van het gebruik van een geneesmiddel voor diergeneeskundig gebruik (uitgedrukt in milligram of microgram per kilogram vers produkt), dat de Gemeenschap als wettelijk toegestaan kan aanvaarden of dat als aanvaardbaar wordt erkend.

Deze waarde is gebaseerd op het type en de hoeveelheid residuen die als vrij van enig toxicologisch risico voor de menselijke gezondheid worden beschouwd, zoals uitgedrukt in de aanvaardbare dagelijkse dosis (ADI), dan wel op basis van een tijdelijke ADI waarbij een aanvullende veiligheidsfactor wordt gehanteerd. Er wordt ook rekening gehouden met andere risico's betreffende de volksgezondheid, alsook met voedingstechnologische aspecten.

Bij het vaststellen van een maximumwaarde voor residuen (MRL) worden ook in voeders van plantaardige oorsprong aanwezige en/of uit het milieu afkomstige residuen in aanmerking genomen. Voorts kan de MRL zodanig worden verlaagd dat het niveau verenigbaar is met de goede handelwijzen in het gebruik van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik en voor zover praktische analysemethoden beschikbaar zijn.

2. Deze verordening is niet van toepassing op werkzame bestanddelen van biologische oorsprong die bestemd zijn om een actieve of passieve immuniteit teweeg te brengen of een toestand van immuniteit vast te stellen en die in immunologische geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik worden gebruikt.

Artikel 2

De farmacologisch werkzame substanties die in geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik worden gebruikt en waarvoor maximumwaarden voor residuen zijn vastgesteld, worden in een lijst in bijlage I bij deze verordening opgenomen; deze bijlage wordt goedgekeurd volgens de procedure van artikel 8. Voor zover niet anders wordt bepaald in artikel 9, worden eventuele wijzigingen van bijlage I eveneens volgens die procedure goedgekeurd.

Artikel 3

Indien na beoordeling van een farmacologisch werkzame substantie die wordt gebruikt in geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik, blijkt dat het met het oog op de bescherming van de volksgezondheid niet nodig is een maximumwaarde voor residuen voor die substantie vast te stellen, wordt zij in de lijst in bijlage II bij deze verordening opgenomen. Deze bijlage II wordt goedgekeurd volgens de procedure van artikel 8. Voor zover niet anders wordt bepaald in artikel 9, worden eventuele wijzigingen van bijlage II eveneens volgens die procedure goedgekeurd.

Artikel 4

Voor farmacologisch werkzame substanties die op de datum van inwerkingtreding van deze verordening worden gebruikt in geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik, kunnen voorlopige maximumwaarden voor residuen worden vastgesteld, op voorwaarde dat er geen reden is om aan te nemen dat residuen van de betrokken substantie in de voorgestelde maximumhoeveelheid gevaar opleveren voor de gezondheid van de verbruiker. Een voorlopige maximumwaarde voor residuen geldt voor een bepaalde periode van ten hoogste vijf jaar. Deze periode mag bij wijze van uitzondering slechts eenmaal worden verlengd met ten hoogste twee jaar, indien zulks dienstig blijkt om wetenschappelijk onderzoek dat reeds aan de gang is, af te ronden.

In uitzonderlijke omstandigheden kan er ook een voorlopige maximumwaarde voor residuen worden vastgesteld voor farmacologisch werkzame substanties die op de datum van inwerkingtreding van deze verordening nog niet zijn gebruikt in geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik, op voorwaarde dat er geen reden is om aan te nemen dat residuen van de betrokken substantie in de voorgestelde maximumhoeveelheid gevaar opleveren voor de gezondheid van de verbruiker.

De lijst van farmacologisch werkzame substanties die worden gebruikt in geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik en waarvoor voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn vastgesteld, wordt in bijlage III bij deze verordening opgenomen; deze bijlage wordt goedgekeurd volgens de procedure van artikel 8. Voor zover niet anders wordt bepaald in artikel 9, worden eventuele wijzigingen van bijlage III eveneens volgens die procedure goedgekeurd.

Artikel 5

Indien blijkt dat er voor een farmacologisch werkzame substantie die wordt gebruikt in geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik, geen maximumwaarde voor residuen kan worden vastgesteld omdat residuen van de betrokken substanties in levensmiddelen van dierlijke oorsprong, ongeacht de maximumhoeveelheid ervan, gevaar opleveren voor de gezondheid van de verbruiker, wordt die substantie opgenomen in een lijst in bijlage IV bij deze verordening. Deze bijlage wordt goedgekeurd volgens de procedure van artikel 8. Voor zover niet anders wordt bepaald in artikel 9, worden eventuele wijzigingen van bijlage IV eveneens volgens die procedure goedgekeurd.

Het is in de hele Gemeenschap verboden de in bijlage IV vermelde substanties aan voedselproducerende dieren toe te dienen.

Artikel 6

1. Om een nieuwe farmacologisch werkzame substantie die:

- bestemd is om te worden gebruikt in geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik die voor toediening aan voedselproducerende dieren bedoeld zijn, en
- bestemd is om in de handel te worden gebracht in een of meer Lid-Statens die het gebruik van de betrokken substantie voor voedselproducerende dieren nog niet eerder hebben toegestaan,

in bijlage I, II of III te doen opnemen, dient degene die voor het in de handel brengen verantwoordelijk is, een aanvraag in bij de Commissie. De aanvraag bevat de in bijlage V bedoelde informatie en gegevens en is in overeenstemming met de beginselen van Richtlijn 81/852/EEG.

2. Nadat de Commissie binnen 30 dagen heeft nagegaan of de aanvraag in de juiste vorm is ingediend, legt zij deze onmiddellijk voor onderzoek voor aan het bij artikel 16 van Richtlijn 81/851/EEG opgerichte Comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik. Het Comité draagt een van zijn leden op als rapporteur op te treden en een eerste beoordeling van de aanvraag te geven.

3. Binnen 120 dagen na de voorlegging van de aanvraag aan het Comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik, en rekening houdend met de opmerkingen van de leden van het Comité, stelt de Commissie een ontwerp van de te nemen maatregelen op. Indien de informatie van degene die verantwoordelijk is voor het in de handel brengen, onvoldoende is om een dergelijk ontwerp op te stellen, wordt de betrokkene verzocht aanvullende informatie te verstrekken die door het Comité wordt bestudeerd. De rapporteur verwerkt de aanvullende informatie in het beoordelingsrapport.

4. Binnen 90 dagen nadat de in het voorgaande lid bedoelde aanvullende informatie is verstrekt, stelt de Commissie een ontwerp op van de maatregelen die moeten worden genomen en stelt zij de Lid-Statens en degene die verantwoordelijk is voor het in de handel brengen, hiervan onverwijld in kennis. Binnen een volgende termijn van 60 dagen kan degene die verantwoordelijk is voor het in de handel brengen, op zijn verzoek een mondelinge of schriftelijke toelichting onder de aandacht van het Comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik brengen. De Commissie kan die termijn op verzoek van de aanvrager verlengen.

5. Binnen de daaropvolgende 60 dagen legt de Commissie de ontwerp-maatregelen met het oog op de toepassing van de procedure van artikel 9 voor aan het bij artikel 2 ter van Richtlijn 81/852/EEG ingestelde Comité voor de aanpassing aan de technische vooruitgang van de richtlijnen betreffende geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik.

Artikel 7

1. De leden 2 tot en met 6 zijn van toepassing op farmacologisch werkzame substanties die op de datum van inwerkingtreding van deze verordening reeds mogen worden gebruikt in geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik.

2. Na raadpleging van het Comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik maakt de Commissie een tijdschema voor het onderzoek van die substanties bekend en geeft daarbij aan binnen welke termijnen de in bijlage V genoemde informatie moet worden verstrekt.

Degenen die voor het in de handel brengen van de betrokken geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik verantwoordelijk zijn, zorgen ervoor dat alle relevante informatie in overeenstemming met bijlage V en met de in Richtlijn 81/852/EEG neergelegde beginselen, binnen de gestelde termijnen aan de Commissie wordt voorgelegd. De bevoegde instanties van de Lid-Statens geven eventuele andere relevante gegevens aan de Commissie door.

3. Nadat de Commissie binnen 30 dagen heeft nagegaan of de informatie in de juiste vorm is ingediend, legt zij deze onmiddellijk voor onderzoek voor aan het Comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik, dat zijn advies binnen een termijn van 120 dagen uitbrengt. Deze termijn kan worden verlengd. Dit Comité draagt een van zijn leden op als rapporteur op te treden en een beoordeling van de informatie te geven.

4. Rekening houdend met de opmerkingen van de leden van het Comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik, stelt de Commissie binnen ten hoogste 30 dagen een ontwerp van te nemen maatregelen op. Indien de informatie van degene die verantwoordelijk is voor het in de handel brengen, onvoldoende is om een dergelijk ontwerp op te stellen, wordt de betrokkene verzocht binnen een bepaalde termijn aanvullende informatie te verstrekken, die door het Comité wordt bestudeerd. De rapporteur verwerkt de aanvullende informatie in het beoordelingsrapport.

5. De Commissie deelt het ontwerp van te nemen maatregelen onmiddellijk mee aan de Lid-Statens en aan de voor het in de handel brengen verantwoordelijke personen die binnen de overeenkomstig lid 1 vastgestelde tijdslimiet informatie aan de Commissie hebben voorgelegd. Die personen kunnen het Comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik op hun verzoek een mondelinge of schriftelijke toelichting geven.

6. De Commissie legt de ontwerp-maatregelen onverwijld ter behandeling voor aan het Comité voor de aanpassing aan de technische vooruitgang van de richtlijnen inzake geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik met het oog op de toepassing van de procedure van artikel 8.

Artikel 8

1. Indien naar de in dit artikel beschreven procedure wordt verwezen, wordt de zaak door de voorzitter, op eigen initiatief of op verzoek van een Lid-Staat, aan het Comité voor de aanpassing aan de technische vooruitgang van de richtlijnen inzake geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik voorgelegd.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp van de te nemen maatregelen voor. Het Comité brengt over het ontwerp advies uit binnen de termijn die de voorzitter vaststelt naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, waarbij de stemmen van de Lid-Statens worden gewogen volgens artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij met het advies van het Comité in overeenstemming zijn.
- b) Wanneer de beoogde maatregelen niet met het advies van het Comité in overeenstemming zijn of bij ontbreken van een advies dient de Commissie onverwijld een voorstel bij de Raad in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.
- c) Indien de Raad na het verstrijken van drie maanden, na de indiening van het voorstel bij de Raad, geen maatregelen heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld, behalve wanneer de Raad zich met eenvoudige meerderheid van stemmen heeft uitgesproken tegen genoemde maatregelen.

Artikel 9

1. Wanneer een Lid-Staat ten gevolge van nieuwe gegevens of een herbeoordeling van reeds bestaande gegevens van oordeel is dat een punt in de bijlagen I tot en met IV dringend moet worden gewijzigd om de gezondheid van mens of dier te beschermen, kan die Lid-Staat tijdelijk de toepassing van dat punt op zijn eigen grondgebied opschorten. In dat geval brengt hij de andere Lid-Staten en de Commissie onmiddellijk van de maatregelen op de hoogte en geeft hij de redenen daarvoor aan.

2. De Commissie onderzoekt zo spoedig mogelijk de door de betrokken Lid-Staat opgegeven redenen, en pleegt in het Comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik overleg met de Lid-Staten; zij brengt daarop onverwijld advies uit en neemt passende maatregelen. Degene die verantwoordelijk is voor het in de handel brengen, kan worden verzocht het Comité mondeling of schriftelijk reenschap te geven. De Commissie stelt de Raad en de Lid-Staten onmiddellijk van alle genomen maatregelen in kennis. Elke Lid-Staat kan de maatregelen van de Commissie binnen vijftien dagen na kennisgeving aan de Raad voorleggen. De Raad kan binnen 30 dagen na de datum waarop hem de zaak werd voorgelegd, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een afwijkend besluit nemen.

3. Wanneer de Commissie van oordeel is dat het betrokken punt in de bijlagen I tot en met IV moet worden gewijzigd om de in lid 1 genoemde moeilijkheden op te lossen en de gezondheid van de mens te beschermen, leidt zij met het oog op de goedkeuring van die wijzigingen de procedure van artikel 10 in; de Lid-Staat die maatregelen als bedoeld in lid 1 heeft genomen, mag deze handhaven tot de Raad of de Commissie overeenkomstig de bovenvermelde procedure een besluit heeft genomen.

Artikel 10

1. Wanneer naar de in dit artikel beschreven procedure wordt verwezen, wordt de zaak door de voorzitter, op eigen initiatief of op verzoek van een Lid-Staat, aan het Comité voor de aanpassing aan de technische vooruitgang van de richtlijnen inzake geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik voorgelegd.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt dit Comité een ontwerp van de te nemen maatregelen voor. Het Comité brengt advies over het ontwerp uit binnen de termijn die de voorzitter vaststelt aan de hand van de urgentie van de aangelegenheid. Het Comité besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, waarbij de stemmen van de Lid-Staten worden gewogen overeenkomstig artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij met het advies van het Comité in overeenstemming zijn.

b) Wanneer de beoogde maatregelen niet met het advies van het Comité in overeenstemming zijn of wanneer een advies ontbreekt dient de Commissie onverwijld een voorstel bij de Raad in over de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

c) Heeft de Raad 15 dagen nadat bij hem voorstellen zijn ingediend, geen maatregelen genomen, dan worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 11

Elke wijziging die noodzakelijk is om bijlage V aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang aan te passen, wordt goedgekeurd volgens de procedure van artikel 2 quater van Richtlijn 81/852/EEG.

Artikel 12

De Commissie maakt zo spoedig mogelijk na de wijziging van bijlage I, II, III of IV een samenvatting van de door het Comité uitgevoerde beoordeling van de veiligheid van de betrokken substanties bekend. Hierbij wordt de vertrouwelijke aard van door eigendomsrechten beschermde gegevens geëerbiedigd.

Artikel 13

De Lid-Staten mogen het in het verkeer brengen van uit de andere Lid-Staten afkomstige levensmiddelen van dierlijke oorsprong in hun land niet verbieden of belemmeren met als argument dat zij residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik bevatten, als de hoeveelheid residuen de in bijlage I of III bepaalde maximumwaarde niet overschrijft of als de betrokken substantie in bijlage II opgenomen is.

Artikel 14

Met ingang van 1 januari 1997 is het in de Gemeenschap verboden geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik met farmacologisch werkzame substanties die niet in bijlage I, II of III opgenomen zijn, aan voedselproducerende dieren toe te dienen, behalve in geval van klinische proeven

die door de bevoegde nationale instanties zijn aanvaard na kennisgeving of goedkeuring ervan overeenkomstig de geldende wetgeving en die niet tot gevolg hebben dat levensmiddelen, die worden verkregen van landbouwhuisvee dat voor dergelijke proeven wordt gebruikt, residuen bevatten die gevaar opleveren voor de gezondheid van de mens.

Artikel 15

Met deze verordening wordt geen afbreuk gedaan aan de toepassing van de communautaire regelgeving waarbij het

gebruik van sommige substanties met hormonale werking in de veeteelt verboden wordt.

Met deze verordening wordt geen afbreuk gedaan aan de maatregelen van de Lid-Staten om ongeoorloofd gebruik van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik te voorkomen.

Artikel 16

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1992.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Luxemburg, 26 juni 1990.

Voor de Raad
De Voorzitter
M. O'KENNEDY

BIJLAGE I

Lijst van farmacologisch werkzame substanties waarvoor maximumwaarden voor residuen zijn vastgesteld

(Lijst die volgens de procedure van artikel 8 wordt opgesteld)

BIJLAGE II

Lijst van substanties waarvoor geen maximumwaarden voor residuen gelden

(Lijst die volgens de procedure van artikel 8 wordt opgesteld)

BIJLAGE III

Lijst van in geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik aangewende farmacologisch werkzame substanties waarvoor voorlopige maximumwaarden zijn vastgesteld

(Lijst die volgens de procedure van artikel 8 wordt opgesteld)

BIJLAGE IV

Lijst van farmacologisch werkzame substanties waarvoor geen maximumwaarde kan worden vastgesteld

(Lijst die volgens de procedure van artikel 8 wordt opgesteld)

BIJLAGE V

Informatie en gegevens die moeten worden opgenomen in een aanvraag tot vaststelling van een maximumwaarde voor residuen voor een farmacologisch werkzame substantie die in geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik wordt gebruikt

1. *Administratieve gegevens:*

- 1.1. Naam of handelsnaam en adres van degene die verantwoordelijk is voor het in de handel brengen van het geneesmiddel (de geneesmiddelen) voor diergeneeskundig gebruik;
- 1.2. Benaming van het geneesmiddel of de geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik;
- 1.3. Kwalitatieve en kwantitatieve samenstelling van het geneesmiddel voor diergeneeskundig gebruik voor wat betreft de werkzame bestanddelen, met de algemene internationale benaming die door de Wereldgezondheidsorganisatie is aanbevolen, wanneer deze benaming bestaat;
- 1.4. Eventuele produktievergunning;
- 1.5. Eventuele vergunning voor het in de handel brengen;
- 1.6. Kort overzicht van de eigenschappen van het geneesmiddel of de geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik dat overeenkomstig artikel 5 bis van Richtlijn 81/851/EEG is opgesteld.

2. *Identiteit van de substantie:*

- 2.1. Algemene internationale benaming;
- 2.2. IUPAC-naam (International Union of Pure and Applied Chemistry);
- 2.3. CAS-naam (Chemical Abstract Service);
- 2.4. Classificatie:
 - therapeutisch,
 - farmacologisch;
- 2.5. Synoniemen en afkortingen;
- 2.6. Structuurformule;
- 2.7. Moleculaire formule;
- 2.8. Moleculair gewicht;
- 2.9. Graad van onzuiverheid;
- 2.10. Kwalitatieve en kwantitatieve samenstelling van de onzuiverheden;
- 2.11. Beschrijving van de fysische eigenschappen:
 - smeltpunt
 - kookpunt
 - dampspanning
 - in gram per liter uitgedrukte oplosbaarheid in water en organische oplosmiddelen, met temperatuurvermelding
 - dichtheid
 - brekingspectra, rotatie, enz. ...

3. *Toxicologisch onderzoek:*

- 3.1. Toxicologisch onderzoek op korte termijn;
- 3.2. Toxicologisch onderzoek op lange termijn;
- 3.3. Onderzoek van de gevolgen voor de voortplanting;
- 3.4. Onderzoek van de teratogene werking;
- 3.5. Onderzoek van de mutagene werking;
- 3.6. Onderzoek van de kankerverwekkende effecten;
- 3.7. Onderzoek van de immunologische effecten;
- 3.8. Onderzoek van de microbiologische effecten;
- 3.9. Gevolgen voor de mens;
- 3.10. Andere biologische effecten.

4. *Onderzoek inzake metabolisme en residuen:*
 - 4.1. Absorptie, verdeling, uitscheiding en biotransformaties;
 - 4.2. Bepaling van de residuen, methoden voor residu-analyse inbegrepen;
 - 4.3. Bestaande maximumtoleranties voor residuen.

 5. *Conclusies:*
 - 5.1. Toxicologisch nuleffectniveau;
 - 5.2. Voorlopige schatting van de aanvaardbare dagelijkse dosis voor mensen;
 - 5.3. Schatting van de maximumresiduniveaus in levensmiddelen, met specificatie van de betrokken residuen;
 - 5.4. Routine-analysemethoden die de bevoegde autoriteiten kunnen toepassen voor het opsporen van residuen;
 - 5.5. Verdere informatie:
 - vereist,
 - gewenst.

 6. *Referenties.*

 7. *Deskundigenverslag.*
-

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 26 juni 1990

tot wijziging van Richtlijn 64/432/EEG ten aanzien van endemische runderleukose

(90/422/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat bij Richtlijn 88/406/EEG ⁽⁴⁾, waarbij wijzigingen zijn aangebracht in Richtlijn 64/432/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake veterinaire rechtelijke handelsverkeer in runderen en varkens ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/662/EEG ⁽⁶⁾, voor bepaalde categorieën runderen die bestemd zijn voor het intracommunautaire handelsverkeer, gemeenschappelijke gezondheidsmaatregelen zijn vastgesteld die garanties bieden tegen de verspreiding van endemische runderleukose, welke maatregelen per 1 juli 1990 in werking treden;

Overwegende dat volgens artikel 4 van Richtlijn 88/406/EEG voorstellen moeten worden ingediend voor de vaststelling van de criteria op grond waarvan een Lid-Staat of een deel van het grondgebied van een Lid-Staat als vrij van endemische runderleukose kan worden erkend en voorts de voorwaarden waaraan moet worden voldaan om deze status te kunnen handhaven alsmede de voorschriften die van toepassing zijn op het handelsverkeer uit dergelijke gebieden moeten worden bepaald;

Overwegende dat volgens tot dusver ingesteld onderzoek sommige Lid-Staten en gebieden vrij zouden zijn van ende-

mische runderleukose; dat op communautair niveau dient te worden bepaald hoe deze gebieden zullen worden vastgesteld, op welke voorwaarden zij verder als vrij van endemische runderleukose zullen worden erkend en welke voorwaarden er voor het handelsverkeer zullen gelden;

Overwegende dat het noodzakelijk lijkt de Lid-Staten een extra termijn toe te kennen om te voldoen aan de eisen van de aldus gewijzigde Richtlijn 64/432/EEG,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 64/432/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 2, onder s), wordt vervangen door:

„s) beslag vrij van endemische runderleukose: een beslag dat aan de in bijlage G, hoofdstuk I, onder A, gestelde eisen voldoet;”;

2. aan artikel 2 wordt het volgende punt toegevoegd:

„t) Lid-Staat of gebied vrij van endemische runderleukose: een gebied dat of een Lid-Staat die aan de in bijlage G, hoofdstuk I, onder B, gestelde eisen voldoet.”;

3. artikel 3, lid 3, onder e), wordt vervangen door:

„e) niet alleen voldoen aan de voorwaarde genoemd in punt d) maar, indien zij ouder zijn dan twaalf maanden en afkomstig zijn uit een gebied dat of een Lid-Staat die niet als „vrij van endemische runderleukose” is erkend, voorts binnen 30 dagen vóór hun inlading negatief hebben gereageerd op een overeenkomstig bijlage G, hoofdstuk II, uitgevoerde individuele test;”;

⁽¹⁾ PB nr. C 17 van 24. 1. 1990, blz. 11.

⁽²⁾ PB nr. C 113 van 7. 5. 1990, blz. 205.

⁽³⁾ PB nr. C 112 van 7. 5. 1990, blz. 31.

⁽⁴⁾ PB nr. L 194 van 22. 7. 1988, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 1977/64.

⁽⁶⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13.

4. aan artikel 3 wordt het volgende lid toegevoegd:

„15. In afwijking van de in bijlage G, hoofdstuk I, onder B.2, gestelde eisen, kan volgens de procedure van artikel 12, aan een Lid-Staat die of een gebied van een Lid-Staat dat vrij is verklaard van endemische runderleukose in de zin van artikel 2, onder t), toestemming worden verleend om het niveau van de controle op dieren ouder dan twee jaar te verlagen voor zover uit de tests is gebleken dat aan de volgende eisen is voldaan:

- sedert ten minste drie jaar is geen endemische runderleukose vastgesteld in een verhouding van één beslag op tienduizend,
- alle dieren die positief hebben gereageerd op een immunodiffusietest zijn geslacht en het rundvleesbeslag is totdat de erkenning opnieuw wordt verkregen, overeenkomstig bijlage G, hoofdstuk I, onder C.1 of C.2, onderworpen aan beperkende maatregelen,
- op alle dieren die op het grondgebied van deze Lid-Staat of dit gebied zijn geslacht, is een post-morteminspectie verricht door een officieel dierenarts die alle tumoren moet melden met het oog op een onderzoek in het laboratorium.

Indien niet meer wordt voldaan aan een van de voorwaarden van de eerste alinea met name in het in bijlage G, hoofdstuk I, onder C.3, bedoelde geval stelt de Commissie, na te hebben onderzocht hoe het komt dat er zich weer endemische runderleukose heeft voorgedaan en indien dit onderzoek dit rechtvaardigt, volgens dezelfde procedure een besluit vast tot intrekking van het besluit waarbij de afwijking voor die Lid-Staat of het gebied of de gebieden van die Lid-Staat is toegestaan.”;

5. in artikel 8, lid 2, tweede alinea, wordt de tweede zin vervangen door:

„Dergelijke garanties mogen evenwel niet worden geëist voor het binnenbrengen van dieren afkomstig uit een Lid-Staat die, een gebied of een bedrijf dat vrij is van endemische runderleukose.”;

6. aan artikel 8 bis, lid 1, onder b), wordt de volgende alinea toegevoegd:

„Deze test is niet vereist voor dieren afkomstig uit een Lid-Staat die, een gebied of een bedrijf dat vrij is van endemische runderleukose.”;

7. de huidige tekst van bijlage G wordt hoofdstuk II van die bijlage; punt A.2, onder j), wordt vervangen door:

„j) Spanje: Subdirección general de sanidad animal. Laboratorio de sanidad y producción animal ALGETE (Madrid);”;

8. de bijlage bij deze richtlijn wordt hoofdstuk I van bijlage G.

Artikel 2

In de artikelen 2 en 5 van Richtlijn 88/406/EEG wordt „1 juli 1990” vervangen door „1 juli 1991”.

Lid-Staten die hun rundveestapel geheel of gedeeltelijk hebben gekwalificeerd, mogen echter, in de periode van 1 juli 1990 tot en met 30 juni 1991, om de status van de gekwalificeerde rundveestapels te behouden, voor het binnenbrengen van dieren in beslagen die vrij zijn van endemische runderleukose eisen dat andere runderen dan slachtrunderen voldoen aan de volgende voorwaarden:

- a) de dieren moeten afkomstig zijn uit een beslag dat vrij is van endemische runderleukose; of
- b) de dieren moeten geboren zijn en zijn opgegroeid in een beslag waarin alle runderen die op het ogenblik van de test meer dan 24 maanden oud zijn en die deel uitmaken van het runderbeslag waaruit de dieren afkomstig zijn gedurende de laatste twaalf maanden negatief hebben gereageerd op een overeenkomstig bijlage G verrichte test.

Artikel 3

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 juli 1990 aan deze richtlijn te voldoen voor wat artikel 2 betreft en uiterlijk op 1 oktober 1990 voor wat de overige bepalingen betreft. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 26 juni 1990.

Voor de Raad
De Voorzitter
M. O'KENNEDY

BIJLAGE

„HOOFDSTUK I

BESLAGEN, LID-STATEN OF GEBIEDEN VRIJ VAN ENDEMISCHE RUNDERLEUKOSE

A. Beslag vrij van endemische runderleukose

1. een beslag

- i) waarvoor de laatste twee jaar geen enkel geval van endemische runderleukose, klinisch dan wel ingevolge tests overeenkomstig hoofdstuk II is aangetoond en bevestigd en
- ii) waarin alle dieren van meer dan 24 maanden oud, in de loop van de laatste twaalf maanden negatief hebben gereageerd op twee tests die met tussenpozen van ten minste vier maanden overeenkomstig deze bijlage werden uitgevoerd en
- iii) waarin zich, na beëindiging van de onder ii) bedoelde tests, nog slechts dieren bevinden die in dat beslag zijn geboren of die afkomstig zijn uit een beslag dat vrij is van endemische runderleukose

en waarin, na kwalificatie, de dieren van meer dan 24 maanden oud negatief blijven reageren op een van de tests die met tussenpozen van drie jaar overeenkomstig hoofdstuk II worden uitgevoerd en waarin nog steeds aan de voorwaarden onder i) en iii) wordt voldaan;

2. een beslag dat zich bevindt in een Lid-Staat die of een gebied dat vrij is van endemische runderleukose.

B. Lid-Staat of gebied vrij van endemische runderleukose

Een Lid-Staat of een gebied van deze Lid-Staat in de zin van artikel 2, onder o),

1. waar

- a) ten minste 99,8% van de rundveebeslagen vrij zijn van endemische runderleukose in de zin van artikel 2, onder s), of
- b) enerzijds, gedurende de laatste vijf jaar vóór de datum van kennisgeving van deze richtlijn of de laatste drie jaar na deze datum geen enkel geval van endemische runderleukose op welke wijze dan ook is gemeld of bevestigd en waar anderzijds gedurende de laatste twee jaar:
 - i) de aselechte controles die overeenkomstig hoofdstuk II gedurende twee jaar bij ten minste 10% van de beslagen over het hele grondgebied op alle dieren van meer dan 24 maanden oud zijn uitgevoerd, negatieve resultaten hebben opgeleverd, en
 - ii) alle dieren van meer dan 24 maanden oud ten minste eenmaal negatief gereageerd hebben op een van de in hoofdstuk II bedoelde tests;

2. waar, nadat is voldaan aan de voorwaarden onder 1,

- i) ieder jaar, hetzij minder dan 0,2% van de beslagen besmet is gebleken op basis van een aselecht monster met een betrouwbaarheid van 99%, hetzij ten minste 20% van de runderen van meer dan twee jaar oud negatief heeft gereageerd op één van overeenkomstig hoofdstuk II uitgevoerde tests en
- ii) nog steeds wordt voldaan aan de onder A.1 gestelde voorwaarden.

C. Opschorting van de erkenning „vrij van endemische runderleukose” na het uitbreken van de ziekte

1. indien één dier uit een beslag dat vrij is van endemische runderleukose, positief heeft gereageerd op één van de onder ii) bedoelde tests, wordt de erkenning van het beslag opgeschort, totdat de volgende maatregelen zijn genomen:

- i) het positief bevonden dier en, wanneer dit een koe is, het eventuele kalf daarvan dienen uit het beslag te worden verwijderd om onder controle van de veterinaire autoriteiten te worden geslacht;
- ii) de overige dieren zijn met negatief resultaat onderworpen aan een individuele serologische test die overeenkomstig hoofdstuk II ten minste drie maanden na het verwijderen van het positief bevonden dier en het eventuele nageslacht daarvan is verricht;

- iii) er dient een epidemiologisch onderzoek te worden ingesteld en voor de beslagen die vanuit epidemiologisch oogpunt in verband kunnen worden gebracht met het besmette beslag dienen de onder ii) bedoelde maatregelen te worden getroffen.
- De bevoegde autoriteit kan evenwel een afwijking toestaan op de verplichting het kalf van een besmet dier te slachten wanneer dit na het kalveren van zijn moeder werd gescheiden. In dat geval moet het kalf worden onderworpen aan de eisen gesteld in punt 2, onder ii);
2. indien meer dan één dier uit een beslag dat vrij is van endemische runderleukose, positief heeft gereageerd, wordt de erkenning van het beslag opgeschort, totdat de volgende maatregelen zijn genomen:
- i) de besmette dieren en indien het een besmette koe betreft — behoudens afwijking toegestaan door de bevoegde autoriteit overeenkomstig punt 1, onder iii), tweede alinea — de eventuele kalveren daarvan dienen uit het beslag te worden verwijderd om onder controle van de veterinaire autoriteiten te worden geslacht;
 - ii) de overige dieren — daarbij inbegrepen, in voorkomend geval, de kalveren van besmette dieren — van minder dan zes maanden oud, dienen na identificatie, op het bedrijf te blijven totdat zij de onder A. 1. ii) bedoelde tests hebben ondergaan;
 - iii) het beslag dient onder officieel toezicht te blijven totdat opnieuw wordt voldaan aan de voorwaarden onder A. 1. ii) en iii);
 - iv) er dient een epidemiologisch onderzoek te worden ingesteld en voor de beslagen die vanuit epidemiologisch oogpunt in verband kunnen worden gebracht met het besmette beslag dienen de onder A. 1. ii) bedoelde maatregelen te worden getroffen;
3. indien bij meer dan 0,2 % van de beslagen in het gebied of in de Lid-Staat de aanwezigheid van endemische runderleukose is vastgesteld en bevestigd, wordt de erkenning van dit gebied of deze Lid-Staat opgeschort en moet, naast de in punt 1 of 2 bedoelde maatregelen, 20 % van de andere beslagen in het gebied of in de Lid-Staat binnen de in punt A. 1. ii) bedoelde termijnen worden onderworpen aan één van de in hoofdstuk II bedoelde tests.

Indien na afloop van de onder de vorige punten bedoelde maatregelen wordt geconstateerd dat de daarin bedoelde tests negatief uitvallen, wordt de status weer verleend.”

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 26 juni 1990

tot wijziging van Richtlijn 85/511/EEG tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer, Richtlijn 64/432/EEG inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens en Richtlijn 72/462/EEG inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairerechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen en varkens en van vers vlees en vleesprodukten uit derde landen

(90/423/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat de Raad bij Richtlijn 85/511/EEG ⁽⁴⁾ gemeenschappelijke maatregelen heeft vastgesteld ter bestrijding van mond- en klauwzeer;

Overwegende dat, met het oog op de voltooiing van de interne markt per 1 januari 1993, de communautaire maatregelen die reeds zijn vastgesteld om mond- en klauwzeer in de Gemeenschap te bestrijden, moeten worden gewijzigd; dat het absoluut noodzakelijk is dat in de gehele Gemeenschap een eenvormig beleid wordt ingevoerd;

Overwegende dat uit een door de Commissie uitgevoerde studie inzake de bestrijding van mond- en klauwzeer is gebleken dat een niet-vaccinatiebeleid voor de Gemeenschap als geheel de voorkeur verdient boven een vaccinatiebeleid; dat volgens deze studie aan het manipuleren van virussen in laboratoria risico's verbonden zijn, aangezien virussen zich onder voor de ziekte vatbare dieren in de naaste omgeving kunnen verspreiden, terwijl ook het gebruik van vaccins gevaarlijk kan zijn wanneer geen inactiveringsmethoden die volledige veiligheid garanderen, worden toegepast;

Overwegende dat uit de studie van de Commissie over het toekomstige communautaire beleid inzake vaccinatie duidelijk is gebleken dat vanaf een bepaalde datum de vaccinatie tegen deze ziekte officieel moet worden stopgezet en dat die stopzetting vergezeld moet gaan van een beleid waarbij besmette dieren systematisch worden afgemaakt en afgevoerd voor destructie („stamping out”);

Overwegende dat al bij Beschikking 88/397/EEG van de Commissie van 12 juli 1988 tot coördinatie van de door de Lid-Staten krachtens artikel 6 van Richtlijn 85/511/EEG van de Raad vastgestelde maatregelen ⁽⁵⁾ de minimaal te hanteren voorschriften zijn vastgesteld die in alle Lid-Staten

moeten worden toegepast wanneer wordt afgeweken van de regel dat alle dieren op een besmet bedrijf moeten worden afgemaakt;

Overwegende dat het in extreme situaties waarin de epizootie zich op grote schaal dreigt te verspreiden, noodzakelijk kan zijn noodvaccinaties uit te voeren; dat voor zo'n geval de voorwaarden moeten worden vastgesteld waaronder deze vaccinatie mag worden uitgevoerd;

Overwegende dat de goedkeuring van een eenvormig communautair beleid inzake de bestrijding van mond- en klauwzeer een aanpassing inhoudt van de voorschriften inzake het intracommunautaire handelsverkeer in levende dieren en inzake de invoer uit derde landen van levende dieren en van bepaalde dierlijke produkten;

Overwegende dat aparte maatregelen moeten worden getroffen waarin de financiële steun aan de Lid-Staten voor het afmaken en de destructie van dieren, alsmede andere noodmaatregelen, wordt geregeld;

Overwegende dat de toepassing van de nieuwe maatregelen door de Commissie moet worden gevolgd en dat zij de Raad jaarlijks verslag moet uitbrengen over de uitvoering ervan,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 85/511/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 1 wordt vervangen door:

„Artikel 1

In deze richtlijn worden de communautaire bestrijdingsmaatregelen vastgesteld die bij het uitbreken van mond- en klauwzeer, ongeacht de betrokken virussoort, moeten worden toegepast.”;

2. in artikel 5

- a) worden in punt 2, onder a), de woorden „a) in de Lid-Staten of gebieden waar inenting verboden is” en punt b) in zijn geheel geschrapt;
- b) worden in punt 3 de woorden „zijn niet van toepassing” vervangen door „kunnen buiten werking worden gesteld”;

⁽¹⁾ PB nr. C 327 van 30. 12. 1989, blz. 84.

⁽²⁾ PB nr. C 113 van 7. 5. 1990, blz. 179.

⁽³⁾ PB nr. C 62 van 12. 3. 1990, blz. 44.

⁽⁴⁾ PB nr. L 315 van 26. 11. 1985, blz. 11.

⁽⁵⁾ PB nr. L 189 van 20. 7. 1988, blz. 25.

3. in artikel 6

- a) worden in lid 1, eerste alinea, de woorden „artikel 5, onder 2, a), eerste en tweede streepje, en onder 2, b), i),” vervangen door „artikel 5, onder 2, eerste en tweede streepje,”;
- b) worden in lid 1, tweede alinea, de woorden „onder 2, a), zesde streepje” vervangen door „onder 2, zesde streepje”;
- c) wordt lid 2 vervangen door:
- „2. Indien gebruik wordt gemaakt van lid 1, passen de Lid-Staten de in Beschikking 88/397/EEG van de Commissie (*) vermelde maatregelen toe.

(*) PB nr. L 89 van 20. 7. 1988, blz. 25.”;

4. in artikel 9

- a) wordt de laatste zin van lid 1 vervangen door:
- „Bij de afbakening van deze gebieden moet rekening worden gehouden met natuurlijke hindernissen, de mogelijkheid om controles uit te voeren en met de technologische vooruitgang die het mogelijk maakt de mogelijke verspreiding van het virus door de lucht of anderszins te voorzien; zo nodig moet de afbakening in het licht van deze factoren worden herzien.”;
- b) wordt in lid 2 het eerste streepje onder a) vervangen door de twee volgende streepjes:
- „— alle bedrijven waar voor de ziekte vatbare dieren verblijven, worden geteld,
- de getelde bedrijven worden op gezette tijden aan een veterinaire inspectie onderworpen,”;

5. in artikel 11, lid 1, eerste en tweede streepje, wordt het woord „bijlage” vervangen door „bijlage B”;

6. artikel 13 wordt vervangen door:

„Artikel 13

1. De Lid-Staten zien erop toe dat:

- het gebruik van mond- en klauwzeervaccins verboden wordt,
- het manipuleren van mond- en klauwzeervirussen ter fine van onderzoek, diagnostiek en/of het vervaardigen van vaccins alleen plaatsvindt in erkende inrichtingen en laboratoria die op de lijst in de bijlagen A en B voorkomen,
- de opslag, de levering, de distributie en de verkoop van vaccins binnen het grondgebied van de Gemeenschap onder officiële controle plaatsvinden,
- de in het tweede streepje bedoelde inrichtingen en laboratoria slechts worden erkend indien zij voldoen aan de minimumnormen die door de FAO zijn aanbevolen voor laboratoria waar in vivo en in vitro met mond- en klauwzeervirussen wordt gewerkt.

2. Veterinaire deskundigen van de Commissie voeren, in samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten, steekproeven uit om na te gaan of de in de bijlagen A en B bedoelde inrichtingen en laboratoria toegepaste veiligheidsmaatregelen in overeenstemming zijn met de minimumnormen van de FAO.

De Commissie voert deze controles minstens een keer per jaar uit; vóór 1 januari 1992 moet de eerste controle plaatsvinden en moet de Commissie hierover een eerste verslag voorleggen aan het Permanent Veterinair Comité. Uiterlijk op 31 december 1991 kan de lijst van de in de bijlagen A en B genoemde inrichtingen en laboratoria in het licht van deze controles door de Commissie worden herzien volgens de procedure van artikel 17. Die procedure wordt ook toegepast voor de geregelde bijwerking van de lijst.

Overeenkomstig die procedure kan worden besloten een uniforme code van goede praktijken vast te stellen voor de veiligheidsmaatregelen die in de in de bijlagen A en B genoemde inrichtingen en laboratoria worden toegepast.

3. Onverminderd het bepaalde in lid 1 met betrekking tot het gebruik van mond- en klauwzeervaccins, kan worden besloten een noodvaccinatie uit te voeren op een wijze die een volledige immuniteit van de dieren garandeert, wanneer de aanwezigheid van mond- en klauwzeer is bevestigd en de ziekte zich op grote schaal dreigt te verspreiden. De in dat geval te nemen maatregelen hebben met name betrekking op:

- de omvang van het geografisch gebied waar de noodvaccinatie moet worden uitgevoerd,
- soort en leeftijd van de te vaccineren dieren,
- de duur van de vaccinatiecampagne,
- een specifiek verbod op verplaatsing voor gevaccineerde dieren en de producten daarvan,
- het specifieke merken en registreren van de gevaccineerde dieren,
- andere in verband met de noodsituatie vereiste maatregelen.

Het besluit om tot noodinenting over te gaan wordt genomen door de Commissie, in samenwerking met de betrokken Lid-Staat, volgens de procedure van artikel 16. Bij dit besluit wordt in het bijzonder rekening gehouden met de dichtheid van de veebezetting in sommige gebieden en de noodzaak speciale rassen te beschermen.

In afwijking van de eerste alinea mag het besluit om tot noodinenting rond de ziektehaard over te gaan evenwel worden genomen door de betrokken Lid-Staat na kennisgeving aan de Commissie, mits de wezenlijke belangen van de Gemeenschap niet in gevaar worden gebracht. Dit besluit wordt onmiddellijk geëvalueerd in het kader van het Permanent Veterinair Comité volgens de procedure van artikel 16.”;

7. artikel 14 wordt vervangen door:

„Artikel 14

1. In afwachting van de vorming van communautaire reserves van mond- en klauwzeervaccins, mogen

de Lid-Staten reserves van antigenen aanhouden in een van de in de bijlagen bedoelde inrichtingen.

Voor de toepassing van de eerste alinea worden overeenkomsten gesloten tussen de Commissie en de door de Lid-Staten aangewezen inrichtingen; in de overeenkomsten worden met name de hoeveelheden doses antigenen vermeld die noodzakelijk zijn, gelet op de behoeften als geraamd in het kader van de in artikel 5, lid 1, van Richtlijn 90/423/EEG (*) bedoelde plannen, zulks voor een maximum van tien serotypes.

Na deze overgangperiode mogen de Lid-Staten onder toezicht van de Gemeenschap inrichtingen aanwijzen voor de verpakking en de opslag van gebruiksklare vaccins voor noodinenting.

2. Vóór 1 april 1991 wijst de Raad op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, een gespecialiseerd instituut aan dat wordt belast met de controles van de entstoffen en van de gekruiste immuniteit, en beslist hij over de bevoegdheden ervan.

3. Vóór 1 april 1991 dient de Commissie bij de Raad een verslag in, waar nodig vergezeld van voorstellen, over de voorschriften met betrekking tot de verpakking, de aanmaak, de distributie en de stand van de voorraden van mond- en klauwzeervaccins in de Gemeenschap, alsmede voorstellen betreffende de vorming van ten minste twee communautaire reserves van mond- en klauwzeervaccins.

(*) PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 13";

8. artikel 15 wordt geschrapt;

9. artikel 18 wordt vervangen door:

„Artikel 18

Aan de hand van een verslag van de Commissie over de toepassing van deze richtlijn, eventueel vergezeld van voorstellen, onderzoekt de Raad de situatie opnieuw binnen een termijn van twee jaar vanaf de datum waarop Richtlijn 90/423/EEG (*) wordt aangenomen.

(*) PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 13";

10. er wordt een bijlage A ingevoegd waarvan de tekst in de bijlage bij deze richtlijn gaat. De huidige bijlage „Lijst van nationale laboratoria voor onderzoek inzake mond- en klauwzeer" wordt bijlage B.

Artikel 2

Artikel 4 bis van Richtlijn 64/432/EEG ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/662/EEG ⁽²⁾, wordt als volgt gewijzigd:

1. in de eerste alinea, punt 1:

i) lezen: „... van mond- en klauwzeer, waar sedert twaalf maanden niet tegen...";

⁽¹⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 1977/64.

⁽²⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13.

ii) wordt onderdeel B vervangen door:

„B. Indien de dieren afkomstig zijn uit een Lid-Staat waar de laatste twaalf maanden profylactische vaccinaties hebben plaatsgevonden, of waar bij wijze van uitzondering op het grondgebied noodvaccinaties zijn toegepast:";

iii) aan het einde van onderdeel B en aan het einde van de eerste alinea, punt 2, wordt de volgende alinea toegevoegd:

„In dit geval kunnen bovengenoemde waarborgen worden verlangd voor een periode van twaalf maanden na beëindiging van de noodvaccinaties.";

2. in de eerste alinea wordt de inleidende zin van punt 2 vervangen door:

„2. Lid-Staten waar bij wijze van uitzondering op het gehele grondgebied noodvaccinaties worden toegepast en waar ingeënte dieren op het grondgebied worden toegelaten, schrijven voor dat levende runderen slechts onder de volgende voorwaarden op hun grondgebied mogen worden binnengebracht:";

3. de volgende alinea wordt vóór de laatste alinea ingevoegd:

„Wanneer een Lid-Staat overeenkomstig artikel 13, lid 3, van Richtlijn 85/511/EEG (*), gewijzigd bij Richtlijn 90/423/EEG (**), op een beperkt gedeelte van zijn grondgebied noodvaccinaties mag uitvoeren, is zulks niet van invloed op de status van de rest van het grondgebied, mits de maatregelen inzake een verbod op verplaatsing van ingeënte dieren van kracht zijn gedurende een periode van twaalf maanden, te rekenen vanaf het tijdstip waarop de vaccinaties beëindigd zijn.

(*) PB nr. L 315 van 26. 11. 1985, blz. 11.

(**) PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 13".

Artikel 3

Richtlijn 72/462/EEG ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/662/EEG ⁽⁴⁾, wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 6 wordt vervangen door:

„Artikel 6

1. Onverminderd artikel 3, lid 1, geven de Lid-Staten slechts toestemming voor de invoer van de in deze richtlijn bedoelde dieren voor zover deze afkomstig zijn uit derde landen:

a) welke vrij zijn van de onderstaande ziekten waarvoor de dieren vatbaar zijn:

— sedert twaalf maanden: van runderpest, besmettelijke runderperipneumonie, catarrale schapekoorts (bluetongue), Afrikaanse varkenspest en besmettelijke varkensverlamming (Teschenerziekte);

— sedert zes maanden: van besmettelijke vesiculaire stomatitis;

b) waarin sedert twaalf maanden geen inentingen hebben plaatsgevonden tegen de onder a), eerste streepje, bedoelde ziekten waarvoor deze dieren vatbaar zijn.

⁽³⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28.

⁽⁴⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13.

2. De Lid-Staten staan het binnenbrengen van dieren van een voor mond- en klauwzeer vatbare soort op hun grondgebied vanaf het grondgebied van een derde land uitsluitend toe als aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1. indien de dieren afkomstig zijn uit een derde land dat sedert ten minste twee jaar vrij is van mond- en klauwzeer, waar sedert ten minste twaalf maanden géén inenting plaatsvindt en dat geen dieren op zijn grondgebied toelaat die in de laatste twaalf maanden zijn ingeënt, moet worden gegarandeerd dat de betreffende dieren niet tegen mond- en klauwzeer zijn ingeënt;
2. indien de dieren afkomstig zijn uit een derde land dat sedert ten minste twee jaar vrij is van mond- en klauwzeer, waar wél inenting plaatsvindt en dat ingeente dieren op zijn grondgebied toelaat:
 - a) moet worden gegarandeerd dat de dieren niet tegen mond- en klauwzeer zijn ingeënt;
 - b) moet worden gegarandeerd dat de runderen aan de hand van de sputumvangertest, „probangtest” genaamd, op de aanwezigheid van mond- en klauwzeervirus zijn onderzocht en daarbij negatief hebben gereageerd;
 - c) moet worden gegarandeerd dat de dieren aan de hand van een serologische test op de aanwezigheid van antilichamen tegen mond- en klauwzeer zijn onderzocht en daarbij negatief hebben gereageerd;
 - d) moet worden gegarandeerd dat de dieren in een quarantainestation in het land van uitvoer gedurende veertien dagen onder toezicht van een officiële dierenarts zijn geïsoleerd. Bovendien mag geen enkel dier in het quarantainestation in het aan de uitvoer voorafgaande tijdvak van 21 dagen tegen mond- en klauwzeer zijn ingeënt en mogen, behalve de voor uitvoer bestemde dieren, in dat tijdvak geen andere dieren het quarantainestation zijn binnengebracht;
 - e) moeten de dieren gedurende 21 dagen in quarantaine worden gehouden;
3. indien de dieren afkomstig zijn uit een derde land dat niet sedert ten minste twee jaar vrij is van mond- en klauwzeer:
 - a) moeten de onder 2 vermelde garanties kunnen worden gegeven;
 - b) moet aan volgens de procedure van artikel 30 vast te stellen bijkomende garanties worden voldaan.

Voor de toepassing van dit lid behoudt een derde land de status sedert ten minste twee jaar vrij van mond- en klauwzeer te zijn, zelfs indien op een beperkt deel van zijn grondgebied ziektehaarden zijn geconstateerd, op voorwaarde dat de besmetting binnen drie maanden is uitgeroeid.

3. Volgens de procedure van artikel 29 worden vastgesteld:

- a) onverminderd artikel 3, lid 1, een lijst van derde landen die dieren mogen uitvoeren naar de Gemeenschap en die voldoen aan de eisen van lid 2;

- b) een lijst van de quarantainestations vanwaar deze landen dieren naar de Gemeenschap mogen uitvoeren;
- c) de eventuele bijkomende garanties die ten aanzien van elk van deze landen noodzakelijk zijn.”;

2. artikel 14 wordt als volgt gewijzigd:

1. in lid 2, onder a), worden de woorden „exotisch mond- en klauwzeer” geschrapt;
2. het volgende lid wordt toegevoegd:

„3. Onverminderd artikel 3, lid 1, is:

- a) de invoer van vers vlees uit derde landen waar:

- mond- en klauwzeer (van de types A, O, C) endemisch is,
- geen systematische slachting wordt toegepast bij het uitbreken van mond- en klauwzeer,
- inenting plaatsvindt,

slechts toegestaan onder de volgende voorwaarden:

- i) het derde land of een gebied van het derde land moet zijn toegelaten volgens de procedure van artikel 29,
- ii) het vlees moet gerijpt zijn, de pH-waarde ervan moet gecontroleerd zijn, het vlees moet zijn uitgebeend en ontdaan van de belangrijkste lymfklieren.

De invoer van slachtafval voor menselijke consumptie moet worden beperkt, met inachtneming van wetenschappelijk advies van deskundigen. Speciale voorwaarden zijn mogelijk voor slachtafval dat bestemd is voor de farmaceutische industrie en de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren. Deze beperkingen en voorwaarden werden vastgesteld volgens de procedure van artikel 29;

- b) de invoer van vers vlees uit derde landen waar inenting tegen mond- en klauwzeer van de types SAT of ASIA 1 plaatsvindt, is uitsluitend onder de volgende voorwaarden toegestaan:

- i) in het derde land moeten gebieden zijn waar inenting niet is toegestaan en sedert twaalf maanden geen mond- en klauwzeer is uitgebroken; deze gebieden moeten volgens de procedure van artikel 29 worden erkend,
- ii) het vlees moet zijn gerijpt, uitgebeend en ontdaan van de belangrijkste lymfklieren en mag pas drie weken na het slachten worden ingevoerd,
- iii) de invoer van slachtafval uit deze landen is niet toegestaan;

- c) de invoer van vers vlees uit derde landen:

- waar inenting plaatsvindt, en
- die sedert twaalf maanden vrij zijn van mond- en klauwzeer,

is toegestaan onder voorwaarden die volgens de procedure van artikel 29 worden vastgesteld;

- d) de invoer van vers vlees uit derde landen:
- waar geen systematische inenting plaatsvindt, en
 - die vrij zijn van mond- en klauwzeer,
- is volgens de procedure van artikel 29 toegestaan onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor het intracommunautaire handelsverkeer.
- Bijkomende normen die op de in de eerste alinea onder a) en b) bedoelde landen kunnen worden toegepast, worden volgens de procedure van artikel 29 vastgesteld.”.

Artikel 4

1. De Lid-Staten die op hun gehele grondgebied of een gedeelte daarvan profylactische inenting toepassen, zetten de inenting uiterlijk op 1 januari 1992 stop en verbieden, vanaf de datum waarop zij de inenting stopzetten, het binnenbrengen van gevaccineerde dieren op hun grondgebied.
2. Lid 1 wordt echter van kracht op de datum waarop de besluiten bedoeld in artikel 14, lid 3, van Richtlijn 85/511/EEG en artikel 23, lid 1, van Richtlijn 90/425/EEG met betrekking tot levende dieren en produkten van dieren die vatbaar zijn voor mond- en klauwzeer worden toegepast.
3. Indien de in het voorgaande lid bedoelde besluiten op 30 juni 1991 niet zijn aangenomen, dient de Commissie de nodige voorstellen in.

Artikel 5

1. Iedere Lid-Staat stelt een rampenplan op van maatregelen die op nationaal niveau moeten worden getroffen wanneer er een haard van mond- en klauwzeer ontstaat.

Dat plan moet voorzien in de toegang tot de installaties, de apparatuur, het personeel en al het andere materiaal dat nodig is om de haard snel en doeltreffend uit te roeien. In het plan wordt vermeld hoeveel entstof de betrokken Lid-Staat nodig denkt te hebben voor het geval dat hij opnieuw tot noodvaccinatie overgaat.

2. De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 16 van Richtlijn 85/511/EEG vóór 31 december 1990 de criteria vast die bij de opstelling van de plannen moeten worden aangelegd.

3. De plannen, die met inachtneming van de in lid 2 bedoelde criteria zijn opgesteld, worden vóór 31 december 1991 bij de Commissie ingediend.

4. De Commissie bestudeert de plannen ten einde na te gaan of het beoogde doel ermee kan worden bereikt en stelt de betrokken Lid-Staat voor er eventueel wijzigingen in aan te brengen, met name om de plannen af te stemmen op die van de andere Lid-Staten.

De Commissie keurt de plannen goed; in voorkomend geval nadat ze volgens de procedure van artikel 16 van Richtlijn 85/511/EEG zijn gewijzigd.

De plannen kunnen later volgens dezelfde procedure worden gewijzigd of aangevuld, om hen aan te passen aan de ontwikkeling van de situatie.

5. De Commissie kan, in afwijking van artikel 3, lid 1, van Richtlijn 82/894/EEG, volgens de procedure van artikel 6 van die richtlijn een systeem voor vroegtijdige waarschuwing invoeren om de Commissie en de andere Lid-Staten ervan in kennis te kunnen stellen dat er mond- en klauwzeer is uitgebroken.

Artikel 6

Ten einde rekening te houden met eventuele moeilijkheden, met name bij toepassing van artikel 13, lid 3, van Richtlijn 85/511/EEG, die kunnen voortvloeien uit de overgang van de regeling die voor de toepassing van de richtlijn in een of meer Lid-Staten bestond naar de bij de onderhavige richtlijn ingestelde regeling of indien de uitvoering van de in artikel 5 bedoelde plannen zulks noodzakelijk zou maken, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 16 van Richtlijn 85/511/EEG de passende maatregelen vaststellen gedurende een periode van ten hoogste twee jaar. In het bijzonder worden, onverminderd artikel 4, onder a), van Richtlijn 64/432/EEG, vóór 1 januari 1991 maatregelen vastgesteld voor het verplaatsen van dieren die tijdens de laatste twaalf maanden niet zijn ingeënt.

Artikel 7

De Commissie dient vóór 1 januari 1992 een verslag in over de opzet van de veterinaire diensten in de Gemeenschap.

Artikel 8

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 januari 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 9

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 26 juni 1990.

Voor de Raad
De Voorzitter
M. O'KENNEDY

BIJLAGE

„BIJLAGE A

Lid-Staat	Inrichtingen	
	van de overheid	particulier
België	Ukkel	—
Denemarken	Lindholm	—
Duitsland	—	Cooper Behringwerke Bayer
Griekenland	Athene	—
Frankrijk	LCRV Alfort	Rhône-Merieux
Ierland	—	—
Italië	Brescia Padua Perugia	—
Luxemburg	—	—
Nederland	Lelystad	—
Portugal	—	—
Spanje	Madrid	Cooper Hipra Sabrino
Verenigd Koninkrijk	—	Cooper"

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 26 juni 1990

betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied

(90/424/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat levende dieren en produkten van dierlijke oorsprong zijn opgenomen in de lijst van produkten in bijlage II bij het Verdrag; dat, voor een groot deel van de landbouwbevolking, de veehouderij en de verkoop van produkten van dierlijke oorsprong een bron van inkomsten zijn;

Overwegende dat, met het oog op de rationele ontwikkeling van de betrokken sector en van de verbetering van de produktiviteit, veterinaire maatregelen ten uitvoer moeten worden gelegd om de volks- en de diergezondheid in de Gemeenschap te beschermen en te verbeteren;

Overwegende dat daartoe moet worden voorzien in een bijdrage van de Gemeenschap voor reeds vastgestelde of nog vast te stellen maatregelen;

Overwegende dat de Gemeenschap maatregelen moet vaststellen om in de periode tot en met 31 december 1992 geleidelijk de interne markt tot stand te brengen;

Overwegende dat de Gemeenschap in dit verband, middels een financiële bijdrage, tot een zo snel mogelijke uitroeiing van alle uitbraken van ernstige besmettelijke ziekten dient bij te dragen;

Overwegende dat het uitbreken van zoönosen die een bedreiging vormen voor de gezondheid van de mens, door middel van daartoe geëigende controlemaatregelen zoveel mogelijk moet worden voorkomen;

Overwegende dat bij de nieuwe controlestrategie wordt uitgegaan van de afschaffing van de controles aan de binnengrenzen en van de harmonisatie van de controleregelgeving voor produkten uit derde landen; dat de tenuitvoerlegging van deze nieuwe strategie moet worden vergemakkelijkt door voor de invoering en de verdere ontwikkeling ervan in financiële bijstand van de Gemeenschap te voorzien;

Overwegende dat, met het oog op de harmonisatie van de essentiële voorschriften inzake bescherming van de gezondheid van mens en dier en de bescherming van de dieren,

communautaire coördinatie- en referentielaboratoria moeten worden aangewezen en acties op technisch en wetenschappelijk vlak moeten worden ondernomen; dat het dienstig is daartoe in een financiële bijdrage van de Gemeenschap te voorzien; dat het, met name in de sector van de dierbescherming, nuttig is voor het verzamelen en opslaan en de verspreiding van de nodige informatie een databasis te creëren;

Overwegende dat voor communautaire acties voor de uitroeiing van bepaalde dierziekten reeds financiële steun van de Gemeenschap wordt verleend; dat in dit verband dienen te worden vermeld: Richtlijn 77/391/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende een gemeenschappelijke actie met het oog op de uitroeiing van brucellose, tuberculose en leukose bij runderen ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3768/85 ⁽⁵⁾, Richtlijn 82/400/EEG van de Raad van 14 juni 1982 tot wijziging van Richtlijn 77/391/EEG en tot instelling van een aanvullende gemeenschappelijke actie voor de uitroeiing van brucellose, tuberculose en leukose bij runderen ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3768/85, Beschikking 89/145/EEG van de Raad van 20 februari 1989 houdende instelling van een financiële maatregel van de Gemeenschap voor de uitroeiing van besmettelijke bovine pleuropneumonie (BBPP) in Portugal ⁽⁷⁾, Beschikking 80/1096/EEG van de Raad van 11 november 1980 betreffende een financiële actie van de Gemeenschap met het oog op de uitroeiing van klassieke varkenspest ⁽⁸⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 87/488/EEG ⁽⁹⁾, Beschikking 86/649/EEG van de Raad van 16 december 1986 tot instelling van een financiële actie van de Gemeenschap voor de uitroeiing van Afrikaanse varkenspest in Portugal ⁽¹⁰⁾, gewijzigd bij Beschikking 89/577/EEG ⁽¹¹⁾, Beschikking 86/650/EEG van de Raad van 16 december 1986 tot instelling van een financiële actie van de Gemeenschap voor de uitroeiing van Afrikaanse varkenspest in Spanje ⁽¹²⁾ en Beschikking 89/455/EEG van de Raad van 24 juli 1989 tot instelling van een communautaire actie betreffende het opzetten van proefprojecten voor de bestrijding van rabies met het oog op de uitroeiing of de voorkoming daarvan ⁽¹³⁾; dat de financiële bijdrage van de Gemeenschap voor de uitroeiing van de onderscheiden voornoemde ziekten verder in de desbetreffende beschikking geregeld moet blijven; dat er evenwel, ten aanzien van de aanvullende actie

⁽⁴⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 44.⁽⁵⁾ PB nr. L 362 van 31. 12. 1985, blz. 9.⁽⁶⁾ PB nr. L 173 van 19. 6. 1982, blz. 18.⁽⁷⁾ PB nr. L 53 van 25. 2. 1989, blz. 55.⁽⁸⁾ PB nr. L 325 van 1. 12. 1980, blz. 5.⁽⁹⁾ PB nr. L 280 van 3. 10. 1987, blz. 26.⁽¹⁰⁾ PB nr. L 382 van 31. 12. 1986, blz. 5.⁽¹¹⁾ PB nr. L 322 van 7. 11. 1989, blz. 21.⁽¹²⁾ PB nr. L 382 van 31. 12. 1986, blz. 9.⁽¹³⁾ PB nr. L 223 van 2. 8. 1989, blz. 19.⁽¹⁾ PB nr. C 84 van 2. 4. 1990, blz. 1.⁽²⁾ PB nr. C 149 van 18. 6. 1990.⁽³⁾ PB nr. C 168 van 10. 7. 1990, blz. 5.

voor de uitroeiing van brucellose, van tuberculose en runderleukose bedoeld in Beschikking 87/58/EEG ⁽¹⁾, aanleiding is om ter wille van de samenhang te voorzien in de mogelijkheid de financiële bijdrage van de Gemeenschap op te trekken tot 50 % van de kosten die de Lid-Staten maken voor het slachten van de dieren;

Overwegende dat het van belang is dat een financiële maatregel van de Gemeenschap wordt vastgesteld inzake de uitroeiing van en de controle op bepaalde dierziekten; dat alle financiële maatregelen van de Gemeenschap met betrekking tot de uitroeiing van en de controle op dierziekten die tot verplichte uitgaven op de begroting van de Gemeenschap leiden, in een enkele titel moeten worden ondergebracht;

Overwegende dat het dienstig is de Commissie op te dragen om de nodige uitvoeringsbepalingen vast te stellen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze beschikking bepaalt op welke wijze de Gemeenschap financieel bijdraagt aan

- gerichte veterinaire maatregelen,
- controlemaatregelen op veterinair gebied,
- programma's voor de uitroeiing van en de controle op dierziekten.

Deze beschikking is niet van invloed op de mogelijkheden voor bepaalde Lid-Staten om een financiële bijdrage van de Gemeenschap van meer dan 50 % uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 2052/88 van de Raad van 24 juni 1988 betreffende de taken van de Fondsen met structurele strekking, hun doeltreffendheid alsmede de coördinatie van hun bijstandsverlening onderling en met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten ⁽²⁾ te ontvangen.

TITEL I

GERICHTE VETERINAIRE MAATREGELEN

Artikel 2

De gerichte veterinaire maatregelen behelzen:

- urgente maatregelen,
- de bestrijding van mond- en klauwzeer,
- maatregelen inzake de bescherming van dieren,
- de bijdrage voor maatregelen van de Lid-Staten voor de uitroeiing van bepaalde ziekten,
- acties op technisch en wetenschappelijk gebied.

⁽¹⁾ PB nr. L 24 van 27. 1. 1987, blz. 51.

⁽²⁾ PB nr. L 185 van 15. 7. 1988, blz. 9.

Hoofdstuk 1

Urgente maatregelen

Artikel 3

1. Dit artikel is van toepassing wanneer zich op het grondgebied van een Lid-Staat een van de volgende ziekten voordoet:

- runderpest,
- pest bij kleine herkauwers,
- vesiculaire varkensziekte,
- bluetongue,
- Teschener-ziekte,
- aviaire influenza (vogelpest),
- schaapspokken en geitpokken,
- Riftvalleykoorts,
- nodulaire dermatose,
- paardepest,
- vesiculaire stomatitis (pseudo-mond- en klauwzeer),
- Venezolaanse virale paarde-encefalomyelitis.

2. De betrokken Lid-Staat komt voor een financiële bijdrage van de Gemeenschap voor de uitroeiing van de ziekte in aanmerking, op voorwaarde dat de onverwijld toegepaste maatregelen ten minste de isolering van het bedrijf bij vermoedelijke ziekte omvatten, alsmede, direct na de officiële bevestiging van de ziekte:

- het slachten van de dieren van de voor de ziekte vatbare soorten die lijden aan de ziekte of ermee besmet zijn, dan wel er vermoedelijk aan lijden of ermee besmet zijn, en destructie van die dieren, en in geval van aviaire influenza, destructie van de eieren,
- destructie van besmet voer of van besmet materiaal, voor zover dat niet overeenkomstig het derde streepje kan worden ontsmet,
- reiniging en ontsmetting van het bedrijf en van het aldaar aanwezige materieel, alsook insectenverdelging op het bedrijf en op het materieel,
- instelling van beschermingsgebieden,
- toepassing van voorschriften waarmee het risico van verspreiding van de infecties kan worden voorkomen,
- vaststelling van een termijn die in acht moet worden genomen vóór het opnieuw opnemen van dieren op het bedrijf na het slachten,
- onmiddellijke en passende schadeloosstelling van de veehouders.

3. De betrokken Lid-Staat stelt de Commissie en de andere Lid-Staten, overeenkomstig de communautaire wetgeving, onverwijld in kennis van de toegepaste maatregelen inzake kennisgeving en uitroeiing en de resultaten daarvan. De situatie wordt in het kader van het bij Besluit 68/361/EEG ⁽³⁾ opgerichte Permanent Veterinair Comité, hierna „Comité” te noemen, zo spoedig mogelijk onderzocht. Over de specifieke financiële bijdrage van de Gemeenschap wordt, onverminderd de in het kader van de desbetreffende

⁽³⁾ PB nr. L 255 van 18. 10. 1968, blz. 23.

gemeenschappelijke marktordeningen vastgestelde maatregelen, een besluit genomen volgens de procedure van artikel 41.

4. Indien voortzetting van in lid 2 bedoelde maatregelen gezien de ontwikkeling van de situatie in de Gemeenschap wenselijk blijkt, kan volgens de procedure van artikel 40 een nieuw besluit inzake de financiële bijdrage van de Gemeenschap worden genomen, die meer kan bedragen dan 50 % als bepaald in lid 5, eerste streepje. Bij de goedkeuring van dat besluit kan ook worden bepaald welke maatregelen, naast de in lid 2 bedoelde, door de betrokken Lid-Staat dienen te worden genomen om het welslagen van de actie te waarborgen.

5. Onverminderd de in het kader van de gemeenschappelijke ordeningen der markten te nemen maatregelen ter ondersteuning van de markten, belooft de zo nodig in verschillende tranches verdeelde financiële bijdrage van de Gemeenschap:

- 50 % van de kosten die door de Lid-Staat zijn gemaakt voor de schadeloosstelling van de eigenaars voor het slachten, de destructie van de dieren en, eventueel, van de produkten ervan, het reinigen, de insectenverdelging en het ontsmetten van het bedrijf en het materiaal, en de destructie van besmet voer en materiaal, als bedoeld in lid 2, tweede streepje;
- 100 % van de kosten van het geleverde vaccin en 50 % van de kosten voor het verrichten van de inenting, indien overeenkomstig lid 4 tot inenting is besloten.

Artikel 4

1. Artikel 3 is van toepassing wanneer Afrikaanse varkenspest of besmettelijke bovine pleuropneumonie uitbreekt op het grondgebied of op een deel van het grondgebied van een Lid-Staat, waarvoor overeenkomstig de communautaire voorschriften geen programma voor de uitroeiing van die ziekte geldt.

2. Wanneer op het grondgebied van een Lid-Staat pseudo-vogelpest (Newcastle Disease) uitbreekt, is artikel 3 van toepassing.

Behoudens besluit van de Commissie, genomen volgens de procedure van artikel 41, waarbij wordt toegestaan dat er, op bepaalde voorwaarden en voor een beperkte tijdsduur en een beperkt gebied, inenting plaatsvindt, zal geen financiële bijdrage van de Gemeenschap worden verleend voor de levering van het vaccin of het uitvoeren van de inenting.

Artikel 5

1. Volgens de procedure van artikel 41 voegt de Commissie, op verzoek van een Lid-Staat, aan de in artikel 3, lid 1, bedoelde lijst een exotische ziekte toe die verplicht moet worden aangemeld en die een gevaar voor de Gemeenschap kan opleveren.

2. De in artikel 3, lid 1, bedoelde lijst van ziekten kan, afhankelijk van de ontwikkeling van de situatie, volgens de procedure van artikel 41 worden aangevuld met ziekten die

volgens Richtlijn 82/894/EEG moeten worden aangemeld en ziekten die op vissen kunnen worden overgedragen, dan wel worden gewijzigd of ingekort in verband met de vooruitgang die is geboekt in het kader van de op communautair niveau vastgestelde maatregelen ter bestrijding van sommige ziekten, in het bijzonder van de klassieke varkenspest.

3. De bepalingen van artikel 3, lid 2, kunnen volgens de procedure van artikel 41 worden aangevuld of gewijzigd, met name in verband met het opnemen van nieuwe ziekten in de in artikel 3, lid 1, bedoelde lijst, in het licht van opgedane ervaring of in verband met de aanneming van communautaire bepalingen met betrekking tot bestrijdingsmaatregelen.

Artikel 6

1. Indien een Lid-Staat rechtstreeks door het uitbreken of de verspreiding van een van de ziekten als bedoeld in artikel 3, lid 1, artikel 4, leden 1 en 2, en artikel 11, lid 1, op het grondgebied van een aangrenzend derde land of van een aangrenzende Lid-Staat, wordt bedreigd, stelt hij de Commissie en de andere Lid-Staten in kennis van de maatregelen die hij voornemens is te treffen om zich te beschermen.

2. De situatie wordt zo spoedig mogelijk in het kader van het in artikel 41 bedoelde Comité onderzocht. Volgens de procedure van dat artikel kan worden besloten de in dat geval adequate maatregelen vast te stellen, met name de instelling van een bufferzone door middel van inenting en te voorzien in een financiële bijdrage van de Gemeenschap voor de bijzondere maatregelen die nodig worden geacht met het oog op het welslagen van de desbetreffende actie.

3. In het in lid 2 bedoelde besluit worden de voor steun in aanmerking komende uitgaven en de hoogte van de financiële bijdrage van de Gemeenschap vastgesteld.

Artikel 7

1. De Gemeenschap kan op verzoek van een Lid-Staat besluiten dat de Lid-Staten voorraden biologische produkten moeten aanleggen voor de bestrijding van de ziekten als bedoeld in artikel 3, lid 1, artikel 4, lid 1, (vaccins, aangepaste virusstammen, sera voor diagnostisch gebruik), en, onverminderd het in artikel 14, lid 2, van Richtlijn 85/511/EEG bedoelde besluit, in artikel 11, lid 1.

2. De in lid 1 bedoelde maatregel en de uitvoeringsbepalingen, met name met betrekking tot keuze, productie, opslag, vervoer en gebruik van deze voorraden en inzake de hoogte van de financiële bijdrage van de Gemeenschap, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 41.

Artikel 8

1. Indien het uitbreken of de verspreiding van een van de ziekten als bedoeld in artikel 3, lid 1, artikel 4, lid 1, artikel 5, lid 1, en artikel 11, lid 1, in een derde land voor de Gemeenschap een gevaar kan vormen, kan de Gemeenschap dat derde land bij de bestrijding van die ziekte steunen door vaccin te leveren of de aankoop van vaccin te financieren.

2. De in lid 1 bedoelde maatregel, de bepalingen ter uitvoering daarvan, de desbetreffende voorwaarden en de hoogte van de financiële bijdrage van de Gemeenschap worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 41.

Artikel 9

1. De Commissie verricht, in samenwerking met de bevoegde nationale instanties, controles ter plaatse om zich uit veterinair oogpunt van de uitvoering van de vastgestelde maatregelen te vergewissen.

2. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om deze controles te vergemakkelijken en met name om te waarborgen dat de deskundigen op hun verzoek kunnen beschikken over alle informatie en alle bescheiden die zij nodig hebben om de uitvoering van de maatregelen te beoordelen.

3. De algemene bepalingen ter uitvoering van dit artikel, met name met betrekking tot de frequentie en de wijze van uitvoering van de in lid 1 bedoelde controles, de aanwijzing van de veterinaire deskundigen, alsmede de procedure die deze in acht moeten nemen voor het opstellen van hun verslag, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 41.

Artikel 10

Voor de in dit hoofdstuk vastgestelde maatregelen wordt jaarlijks in het kader van de begrotingsprocedure het bedrag van de vereiste kredieten vastgesteld.

Hoofdstuk 2

Bestrijding van mond- en klauwzeer

Artikel 11

1. Dit artikel is van toepassing wanneer op het grondgebied van een Lid-Staat mond- en klauwzeer uitbreekt.

2. Aan de betrokken Lid-Staat wordt door de Gemeenschap financiële bijstand voor de uitroeiing van mond- en klauwzeer verleend, op voorwaarde dat de in artikel 3, lid 2, bedoelde maatregelen en de desbetreffende bepalingen van Richtlijn 85/511/EEG van de Raad van 18 november 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer ⁽¹⁾, gewijzigd bij Richtlijn 90/423/EEG ⁽²⁾, onmiddellijk worden toegepast.

3. Artikel 3, lid 3, is van toepassing.

4. Onverminderd de maatregelen die in het kader van de gemeenschappelijke marktordeningen moeten worden genomen om de markt te ondersteunen, is de specifieke financiële bijdrage uit hoofde van deze beschikking gelijk aan 60 % van de door de Lid-Staat gemaakte kosten voor

- a) de schadeloosstelling van de veehouders voor
 - i) het slachten en de destructie van de dieren,
 - ii) de destructie van de melk,
 - iii) het reinigen en ontsmetten van het bedrijf,
 - iv) de destructie van besmet voer en, voor zover dat niet kan worden ontsmet, van besmet materiaal,
 - v) de door de veehouders geleden verliezen ingevolge de beperkingen op de handel in fokdieren en mestvee ingevolge de wederinvoering van de noodslachting overeenkomstig artikel 13, lid 3, voorlaatste alinea, van Richtlijn 85/511/EEG;
- b) het eventuele vervoer van de geslachte dieren naar de verwerkingsfabrieken;
- c) alle andere maatregelen die nodig zijn om de ziekte in de haard uit te roeien.

De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 41 de aard vast van deze in punt c) bedoelde andere maatregelen die voor dezelfde financiële bijdrage van de Gemeenschap in aanmerking komen, alsmede de gevallen waarin punt a) van toepassing is.

5. De situatie moet in het in artikel 41 bedoelde Comité voor de eerste maal uiterlijk 45 dagen nadat de eerste haard van mond- en klauwzeer officieel is bevestigd, opnieuw worden gezien, en daarna afhankelijk van de wijze waarop de toestand zich ontwikkelt. Daarbij wordt niet alleen de situatie op veterinair gebied onderzocht, maar worden ook de reeds gedane en de verwachte uitgaven geraamd. Op grond van dit onderzoek kan volgens de procedure van artikel 42 een nieuw besluit ten aanzien van de financiële bijdrage van de Gemeenschap worden genomen, die meer kan bedragen dan 60 % als bepaald in lid 4. In dat besluit worden de voor steun in aanmerking komende uitgaven en de hoogte van de financiële bijdrage van de Gemeenschap vastgesteld. Bij de goedkeuring van dat besluit kan bovendien worden bepaald welke maatregelen, naast de in lid 2 bedoelde, door de betrokken Lid-Staat moeten worden genomen om het welslagen van de actie te waarborgen.

6. In afwijking van lid 4 bedraagt de specifieke financiële bijdrage van de Gemeenschap voor de in dat lid bedoelde maatregelen evenwel 70 % tot 1 januari 1995.

Artikel 12

Door de Gemeenschap vastgestelde maatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer buiten de Gemeenschap, met name acties uit hoofde van de artikelen 6 en 8, kunnen in aanmerking komen voor een financiële bijdrage van de Gemeenschap.

Artikel 13

De in artikel 12 bedoelde maatregelen en de bepalingen ter uitvoering daarvan, de desbetreffende voorwaarden en de hoogte van de financiële bijdrage van de Gemeenschap worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 42.

⁽¹⁾ PB nr. L 315 van 26. 11. 1985, blz. 11.

⁽²⁾ Zie bladzijde 13 van dit Publikatieblad.

Artikel 14

De vorming van een communautaire reserve van mond- en klauwzeervaccins, als bedoeld in artikel 14, lid 2, van Richtlijn 85/511/EEG kan in aanmerking komen voor steun van de Gemeenschap.

De hoogte van de communautaire bijdrage en de voorwaarden waaronder deze kan worden verstrekt, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 42.

Artikel 15

Voor de in de artikelen 12, 13 en 14 vastgestelde maatregelen wordt jaarlijks in het kader van de begrotingsprocedure het bedrag van de vereiste kredieten vastgesteld.

Indien bij het uitbreken van een ernstige epidemie van mond- en klauwzeer uit hoofde van dit hoofdstuk uitgaven moeten worden verricht die de overeenkomstig de eerste alinea vastgestelde bedragen overschrijden, treft de Commissie in het kader van haar bestaande bevoegdheden de nodige maatregelen of doet zij de nodige voorstellen aan de begrotingsautoriteit, om te garanderen dat aan de in artikel 11 bedoelde financiële verplichtingen wordt voldaan.

De in artikel 11 bedoelde maatregelen worden als een interventie in de zin van artikel 3, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 729/70 beschouwd.

Hoofdstuk 3**Bescherming van dieren***Artikel 16*

De Gemeenschap neemt deel aan de tenuitvoerlegging van een voorlichtingsbeleid met betrekking tot de bescherming van dieren door een financiële bijdrage te verlenen voor:

- de instelling en ontwikkeling van een systeem met een adequate databasis voor het verzamelen en opslaan van alle informatie inzake de communautaire wetgeving op het gebied van de bescherming van landbouwhuisdieren, de bescherming van dieren tijdens vervoer en de bescherming van slachtdieren en voor de verspreiding van die gegevens bij de bevoegde autoriteiten, de producenten en de consumenten,
- de uitvoering van studies met het oog op het voorbereiden en opstellen van wetgeving op het gebied van de bescherming van dieren.

Artikel 17

De in artikel 16 bedoelde maatregelen, de bepalingen ter uitvoering daarvan en de hoogte van de financiële bijdrage van de Gemeenschap worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 41.

Artikel 18

Voor de in dit hoofdstuk vastgestelde maatregelen wordt jaarlijks in het kader van de begrotingsprocedure het bedrag van de vereiste kredieten vastgesteld.

Hoofdstuk 4**Acties op technisch en wetenschappelijk gebied***Artikel 19*

De Gemeenschap onderneemt of helpt de Lid-Staten bij het ondernemen van de acties op technisch en wetenschappelijk gebied die voor de ontwikkeling van de communautaire wetgeving op veterinair gebied nodig zijn.

Artikel 20

De in artikel 24 bedoelde maatregelen, de bepalingen ter uitvoering daarvan en de hoogte van de financiële bijdrage van de Gemeenschap worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 41.

Artikel 21

Voor de in dit hoofdstuk vastgestelde maatregelen wordt jaarlijks in het kader van de begrotingsprocedure het bedrag van de vereiste kredieten vastgesteld.

TITEL II**PROGRAMMA VOOR DE UITROEIING VAN EN DE CONTROLE OP DIERZIEKTEN***Artikel 22*

1. De financiële bijdrage van de Gemeenschap aan de uitroeiing van brucellose, tuberculose en leukose bij runderen wordt — onverminderd het bepaalde in artikel 25, lid 1 — vastgesteld bij:

- Richtlijn 77/391/EEG,
- Richtlijn 82/400/EEG,
- Beschikking 87/58/EEG.

2. De financiële bijdrage van de Gemeenschap aan de uitroeiing van besmettelijke bovine pleuropneumonie wordt vastgesteld bij Beschikking 89/145/EEG.

Artikel 23

1. De financiële bijdrage van de Gemeenschap aan de uitroeiing van klassieke varkenspest wordt vastgesteld bij Beschikking 80/1096/EEG.

2. De financiële bijdrage van de Gemeenschap aan de uitroeiing van de Afrikaanse varkenspest wordt vastgesteld bij:

- Beschikking 86/649/EEG,
- Beschikking 86/650/EEG,
- Beschikking 90/217/EEG van de Raad van 25 april 1990 betreffende financiële steun van de Gemeenschap voor de uitroeiing van de Afrikaanse varkenspest op Sardinië ⁽¹⁾.

(1) PB nr. L 116 van 8. 5. 1990, blz. 24.

3. De financiële bijdrage van de Gemeenschap aan de uitroeiing van brucellose bij schapen wordt vastgesteld bij Beschikking 90/242/EEG van de Raad van 21 mei 1990 inzake een financiële actie van de Gemeenschap voor de uitroeiing van schape- en geitebrucellose⁽¹⁾.

4. De financiële bijdrage van de Gemeenschap aan de uitroeiing van infectieuze hematopoïetische necrose bij zalmachtigen in de Gemeenschap wordt vóór 31 december 1990 vastgesteld in het kader van een beschikking van de Raad tot instelling van een financiële maatregel van de Gemeenschap met het oog op de uitroeiing van infectieuze hematopoïetische necrose bij zalmachtigen in de Gemeenschap.

Artikel 24

1. Er wordt een financiële maatregel van de Gemeenschap ingesteld voor de uitroeiing van en de controle op de ziekten op de lijst in bijlage dezes. Deze lijst kan worden aangevuld of gewijzigd, afhankelijk van de ontwikkelingen in de gezondheidstoestand in de Gemeenschap, op basis van een besluit van de Raad, genomen met gekwalificeerde meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie.

2. Vóór 1 oktober 1990 stelt de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie de communautaire criteria voor de toepassing van de in lid 1 bedoelde maatregel vast. Voor ziektes waarvoor de Gemeenschap reeds communautaire criteria met betrekking tot de te treffen maatregel heeft vastgesteld, kunnen de Lid-Staten, zodra van deze beschikking kennis is gegeven, evenwel een programma overeenkomstig lid 3. bij de Commissie indienen.

3. Wanneer de betrokken Lid-Staat een programma bij de Commissie indient, verstrekt hij de Commissie de nodige financiële gegevens, met name inzake de totale geraamde kosten per jaar voor de uitvoering van het programma. Dit programma, eventueel gewijzigd naar aanleiding van de bestudering door de Commissie, wordt goedgekeurd volgens de procedure van artikel 41.

4. De hoogte van de financiële bijdrage van de Gemeenschap en de eventuele voorwaarden voor de verlening daarvan worden voor elk programma vastgesteld volgens de procedure van artikel 41.

5. De betalingsaanvragen betreffen de uitgaven die door de betrokken Lid-Staat in de loop van het kalenderjaar zijn gedaan, en worden vóór 1 juli van het daaropvolgende jaar bij de Commissie ingediend.

6. De Commissie neemt een beslissing over de steunverlening nadat zij het Comité heeft geraadpleegd.

7. De Commissie verricht, in samenwerking met de bevoegde nationale instanties, geregeld controles ter plaatse om zich van de uitvoering van de programma's waarvoor de Gemeenschap een financiële bijdrage verleent, te vergewissen.

8. De Commissie brengt de Lid-Staten regelmatig, en ten minste eenmaal per jaar, in het Comité op de hoogte van de

stand van zaken, aan de hand van de inlichtingen die worden verstrekt door de instanties van de betrokken Lid-Staten, die tegelijk met de betalingsaanvragen een gedetailleerd verslag bij de Commissie moeten indienen, en eventueel aan de hand van de verslagen van voor rekening van de Gemeenschap handelende en door de Commissie aangewezen deskundigen die ter plaatse zijn geweest.

9. De eventuele bepalingen ter uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 41.

Artikel 25

1. Niettegenstaande de artikelen 22, 23 en 24 wordt het niveau van de financiële bijdrage van de Gemeenschap voor programma's betreffende de in deze artikelen bedoelde ziekten volgens de procedure van artikel 41 door de Commissie vastgesteld op 50% van de kosten die in de Lid-Staat zijn gemaakt om de eigenaars wier vee wegens de betrokken ziekte is geslacht, schadeloos te stellen.

2. Op verzoek van een Lid-Staat beziet de Commissie de situatie opnieuw in het Permanent Veterinair Comité wat betreft de ziektes waarvoor de artikelen 22, 23 en 24 gelden. Daarbij betreft zij zowel de veterinaire situatie als de raming van de reeds gedane en de verwachte uitgaven. Daarna wordt elk nieuw besluit inzake de financiële bijdrage van de Gemeenschap, die meer kan bedragen dan 50% van de kosten die de Lid-Staten hebben gemaakt om de veehouders schadeloos te stellen voor het slachten van dieren ingevolge de betrokken ziekte, genomen volgens de procedure van artikel 42.

Bij de aanneming van dit besluit kunnen alle door de betrokken Lid-Staat uit te voeren maatregelen worden vastgesteld die voor het welslagen van de actie nodig zijn.

Artikel 26

De geraamde jaarlijkse bijstand ten laste van de begroting van de Gemeenschap in het hoofdstuk van de uitgaven op landbouwgebied worden geschat op 70 miljoen ecu voor de in deze titel bedoelde maatregelen.

TITEL III

VETERINAIRE CONTROLES

Artikel 27

De Gemeenschap draagt ertoe bij de doeltreffendheid van de veterinaire controles te verbeteren door:

- financiële steun te verlenen aan de coördinatie- en referentielaboratoria;
- financieel bij te dragen in het verrichten van controles met het oog op de preventie van zoönosen;

⁽¹⁾ PB nr. L 140 van 1. 6. 1990, blz. 123.

— financieel bij te dragen in de toepassing van de nieuwe controlestrategie ingevolge de totstandbrenging van de interne markt.

Hoofdstuk 1

Coördinatie- en referentielaboratoria

Artikel 28

1. Elk laboratorium dat overeenkomstig de communautaire veterinaire wetgeving als coördinatie- of referentielaboratorium is aangewezen en dat de taken vervult en aan de eisen voldoet die daarin zijn vastgesteld, kan voor financiële steun van de Gemeenschap in aanmerking komen.
2. De uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de in lid 1 bedoelde steun, de voorwaarden voor de verlening van de steun en de hoogte van de steun worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 41.
3. Voor de in dit hoofdstuk vastgestelde maatregelen wordt jaarlijks in het kader van de begrotingsprocedure het bedrag van de vereiste kredieten vastgesteld.

Hoofdstuk 2

Controles met het oog op de preventie van zoönosen

Artikel 29

Zodra er communautaire voorschriften voor de bestrijding van zoönosen worden ingevoerd, kunnen de Lid-Staten in het kader van een door de Commissie volgens de procedure van artikel 41 goed te keuren nationaal plan, om een financiële bijdrage voor de uitvoering van hun controleprogramma verzoeken.

Artikel 30

De betrokken Lid-Staat stelt de Commissie bij de indiening van zijn programma in kennis van de nodige financiële gegevens en met name van de totale geraamde kosten per jaar voor de uitvoering van het programma.

Artikel 31

De hoogte van de financiële bijdrage van de Gemeenschap en de voorwaarden voor de verlening van de bijdrage worden voor elk geval afzonderlijk vastgesteld volgens de procedure van artikel 41.

Artikel 32

De leden 5 tot en met 8 van artikel 24 zijn in het kader van dit hoofdstuk van toepassing.

Artikel 33

Voor de in dit hoofdstuk opgenomen maatregelen wordt jaarlijks in het kader van de begrotingsprocedure het bedrag van de vereiste kredieten vastgesteld.

Hoofdstuk 3

Nieuwe controlestrategie

Artikel 34

1. Elke Lid-Staat stelt een programma vast voor de uitwisseling van voor de veterinaire sector bevoegde ambtenaren.
2. De uitwisselingsprogramma's worden in het Comité door de Commissie samen met de Lid-Staten gecoördineerd.
3. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om de uitvoering mogelijk te maken van de gecoördineerde uitwisselingsprogramma's.
4. In het Comité wordt jaarlijks aan de hand van de door de Lid-Staten ingediende verslagen de stand van zaken met betrekking tot de uitvoering van de uitwisselingsprogramma's besproken.
5. De Lid-Staten maken van de opgedane ervaring gebruik om de uitwisselingsprogramma's te verbeteren en meer inhoud te geven.
6. De Gemeenschap kan financiële steun verlenen met het oog op de efficiënte uitvoering van de uitwisselingsprogramma's — met name via de in artikel 36, lid 1, bedoelde bijscholingsstages. De hoogte van de financiële bijdrage van de Gemeenschap en de eventuele voorwaarden voor de verlening ervan worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 41.
7. De artikelen 20 en 21 zijn in het kader van dit artikel van toepassing.

Artikel 35

Het bepaalde in artikel 34, leden 6 en 7, is van toepassing op de programma's die dienen te worden opgesteld in het kader van het besluit bedoeld in artikel 19 van Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾ met het oog op de organisatie van veterinaire controles aan de buitengrenzen op produkten die uit derde landen in de Gemeenschap worden binnengebracht.

Artikel 36

1. De Commissie kan, rechtstreeks dan wel door bemiddeling van de bevoegde nationale instanties, bijscholingsstages of -bijeenkomsten voor personeel in de Lid-Staten organiseren, met name voor degenen die met de in artikel 35 bedoelde controle zijn belast.

(1) PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13.

2. De uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de organisatie van de in lid 1 bedoelde acties en de hoogte van de financiële bijdrage van de Gemeenschap worden door de Commissie volgens de procedure van artikel 41 vastgesteld.

Artikel 37

1. Voor de invoering van systemen voor de identificatie van dieren en de kennisgeving van ziekten in het kader van de voorschriften inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in levende dieren in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt, kan financiële steun van de Gemeenschap worden verstrekt.

2. De uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de organisatie van de in lid 1 bedoelde actie en de hoogte van de financiële bijdrage van de Gemeenschap worden door de Commissie vastgesteld nadat zij het Comité heeft geraadpleegd.

Artikel 38

1. Indien een Lid-Staat bij de tenuitvoerlegging van de nieuwe controlestrategie ingevolge de totstandbrenging van de interne markt voor het handelsverkeer in levende dieren en producten van dierlijke oorsprong, uit structureel of geografisch oogpunt moeilijkheden ondervindt op het gebied van personeel en infrastructuur, kan door de Gemeenschap tijdelijk een degressieve financiële bijdrage worden verleend.

2. De betrokken Lid-Staat dient, met het oog op de verbetering van de controleregeling, bij de Commissie een nationaal programma in, samen met de nodige financiële gegevens.

3. Artikel 24, lid 3 en leden 5 tot en met 8, is in het kader van dit artikel van toepassing.

Artikel 39

Voor de in dit hoofdstuk bedoelde maatregelen wordt jaarlijks in het kader van de begrotingsprocedure het bedrag van de vereiste kredieten vastgesteld.

TITEL IV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 40

De artikelen 8 en 9 van Verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad van 21 april 1970 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2048/88 ⁽²⁾, zijn mutatis mutandis van toepassing.

⁽¹⁾ PB nr. L 94 van 28. 4. 1970, blz. 13.

⁽²⁾ PB nr. L 185 van 15. 7. 1988, blz. 1.

Artikel 41

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter van het Comité deze procedure, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een Lid-Staat, onverwijld in bij het Comité.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp van de te nemen maatregelen voor. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter naar gelang van de urgentie van de betrokken aangelegenheid kan vaststellen. Het advies wordt uitgebracht met de meerderheid van stemmen die voor de aanneming van de besluiten, die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen, in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven. Bij stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten overeenkomstig genoemd artikel gewogen. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. a) De Commissie stelt de voorgenomen maatregelen vast indien deze met het advies van het Comité in overeenstemming zijn.

b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie bij de Raad onverwijld een voorstel betreffende de te nemen maatregelen in. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien na verloop van een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de dag waarop het voorstel bij de Raad is ingediend, door deze geen besluit is genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld en onmiddellijk toegepast.

Artikel 42

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter van het Comité deze procedure, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een Lid-Staat, onverwijld in bij het Comité.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp van de te nemen maatregelen voor. Het Comité brengt binnen twee dagen advies uit over dit ontwerp. Het advies wordt uitgebracht met de meerderheid van stemmen die voor de aanneming van de besluiten, die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen, in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven. Bij stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten overeenkomstig genoemd artikel gewogen. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. a) De Commissie stelt de voorgenomen maatregelen vast indien deze met het advies van het Comité in overeenstemming zijn.

b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie bij de Raad onverwijld een voorstel betreffende de te nemen maatregelen in. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien na verloop van een termijn van 15 dagen, te rekenen vanaf de dag waarop het voorstel bij de Raad is ingediend, door deze geen besluit is genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld en onmiddellijk toegepast.

Artikel 43

1. Beschikking 77/97/EEG van de Raad van 21 december 1976 inzake de financiering door de Gemeenschap van bepaalde dringende acties op veterinair gebied ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3768/85, wordt ingetrokken op de dag van kennisgeving van de onderhavige beschikking.

De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 41 de financieringswijze vast van de maatregelen inzake vaccinatie tegen paardepest die met ingang van 1 september 1989 zijn getroffen.

2. De op grond van Beschikking 77/97/EEG vastgestelde uitvoeringsbesluiten blijven evenwel van kracht.

Artikel 44

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Statens.

Gedaan te Luxemburg, 26 juni 1990.

Voor de Raad
De Voorzitter
M. O'KENNEDY

(¹) PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 78.

BIJLAGE

LIJST VAN ZIEKTEN

Groep 1

Endemische ziekten waarvoor per beslag verplichte of vrijwillige bestrijdings- en/of uitroeiingsmaatregelen moeten worden genomen

- Rundertuberculose
- Runderbrucellose
- IBR/IPV (stations voor KI + embryotransplantatie)
- Schape- en geitebrucellose (*B. melitensis*)
- Enzoötische bovine leukose (EBL)
- Ziekte van Aujeszky
- *Salmonella pullorum*
- *Salmonella gallinarum*
- Miltvuur
- Zwoegerziekte (Maeda Visna) en caprine arthritis-encefalitisvirus (CAEV)
- IBR/IPV (andere soorten bedrijven)
- Johnes Disease (paratuberculose)
- *Mycoplasma gallisepticum*

Groep 2

Niet onder andere regelingen vallende zoönosen of epizoötiën

- Rabies
- Echinokkose
- Bovine spongiforme encefalopathie (BSE) of enige andere zich langzaam ontwikkelende virusziekte.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 26 juni 1990

inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en produkten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt

(90/425/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat de Gemeenschap de maatregelen moet vaststellen die ertoe bestemd zijn de interne markt geleidelijk tot stand te brengen in de loop van een periode die eindigt op 31 december 1992;

Overwegende dat, voor een harmonieuze werking van de gemeenschappelijke marktordeningen voor dieren en produkten van dierlijke oorsprong, de diergeneeskundige en zoötechnische belemmeringen voor de ontwikkeling van het intracommunautaire handelsverkeer in de betrokken dieren en produkten moeten verdwijnen; dat het vrije verkeer van dieren en landbouwprodukten in dit opzicht een fundamenteel onderdeel is van de gemeenschappelijke marktordeningen en een rationele ontwikkeling van de landbouwproductie alsmede een optimale aanwending van de produktiefactoren mogelijk moet maken;

Overwegende dat de veterinaire controles ter bescherming van de gezondheid van mens en dier momenteel aan de grenzen worden verricht;

Overwegende dat het de bedoeling is de veterinaire controles uiteindelijk uitsluitend te laten plaatsvinden op de plaats van verzending; dat daartoe de essentiële eisen op het gebied van de bescherming van de diergezondheid moeten worden geharmoniseerd;

Overwegende dat in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt zolang deze doelstelling niet is verwezenlijkt de nadruk moet worden gelegd op de controles bij verzending en de organisatie van de controles die kunnen worden verricht op de plaats van bestemming; dat bij deze procedure wordt afgezien van de mogelijkheid om aan de binnengrenzen van de Gemeenschap veterinaire controles te verrichten en dat in dit verband het handhaven van een gezondheidscertificaat of een identificatiedocument voorgeschreven door de communautaire voorschriften gerechtvaardigd is;

Overwegende dat deze aanpak inhoudt dat meer vertrouwen wordt gesteld in de veterinaire controles die in het land van verzending worden verricht, met name door het invoeren van

een stelsel van snelle informatieuitwisseling; dat de Lid-Staat van verzending erop moet toezien dat de veterinaire controles op adequate wijze worden verricht;

Overwegende dat in het land van bestemming de veterinaire controles op de plaats van bestemming steekproefsgewijs kunnen worden verricht; dat evenwel, wanneer er ernstige vermoedens van onregelmatigheden bestaan, de veterinaire controle mag worden verricht terwijl de dieren en produkten nog onderweg zijn en dat het mogelijk is op niet geharmoniseerde gebieden de mogelijkheid van het in quarantaine stellen te handhaven;

Overwegende dat moet worden bepaald welk gevolg moet worden gegeven aan een veterinaire controle waarbij wordt geconstateerd dat de zending niet volgens de voorschriften geschiedt;

Overwegende dat dient te worden voorzien in een procedure voor de regeling van mogelijke geschillen in verband met zendingen van een bedrijf, een centrum of een instelling;

Overwegende dat moet worden voorzien in beschermende maatregelen; dat, met name voor de doeltreffendheid, de verantwoordelijkheid ter zake in de eerste plaats moet berusten bij het land van verzending; dat de Commissie snel moet kunnen optreden, waarbij zij zich met name ter plaatse moet kunnen begeven en adequate maatregelen moet kunnen nemen;

Overwegende dat de bepalingen van deze richtlijn slechts doeltreffend kunnen zijn wanneer zij van toepassing zijn op alle dieren en produkten waarvoor in het intracommunautaire handelsverkeer veterinaire voorschriften gelden;

Overwegende evenwel dat bij de huidige stand van zaken op het gebied van de harmonisatie, en in afwachting van communautaire voorschriften voor dieren en produkten waarvoor nog geen geharmoniseerde voorschriften gelden, de voorschriften van het land van bestemming van toepassing moeten zijn, voor zover zij met artikel 36 van het Verdrag in overeenstemming zijn;

Overwegende dat op de zoötechnische controle bovengenoemde regels dienen te worden toegepast;

Overwegende dat de in de bestaande richtlijnen vervatte bepalingen moeten worden aangepast aan die van deze richtlijn;

Overwegende dat deze regels voor 1993 opnieuw dienen te worden bezien;

Overwegende dat de maatregelen ter uitvoering van deze richtlijn dienen te worden vastgesteld door de Commissie;

⁽¹⁾ PB nr. C 225 van 31. 8. 1988, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. C 326 van 19. 12. 1988, blz. 28.

⁽³⁾ PB nr. C 56 van 6. 3. 1989, blz. 20.

dat daartoe dient te worden voorzien in procedures waarbij in het kader van het Permanent Veterinair Comité een nauwe en doeltreffende samenwerking tussen de Commissie en de Lid-Staten tot stand wordt gebracht,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De Lid-Staten zien erop toe dat de veterinaire controles op levende dieren en produkten die vallen onder de in bijlage A vermelde richtlijnen of op de in artikel 21, eerste alinea, bedoelde dieren en produkten en die voor het handelsverkeer zijn bestemd, onverminderd het bepaalde in artikel 7, niet meer aan de grenzen, maar overeenkomstig deze richtlijn worden uitgevoerd.

De Lid-Staten zien er bovendien op toe dat bij de controle van de zoötechnische documenten de controlevoorschriften van deze richtlijn worden toegepast.

Deze richtlijn laat de controle van het welzijn van de dieren tijdens het vervoer en de controles die worden verricht in het kader van taken die door de instanties belast met algemene wetstoepassing in een Lid-Staat op niet discriminerende wijze worden uitgevoerd, onverlet.

Artikel 2

In de zin van deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. veterinaire controles: materiële controles en/of administratieve formaliteiten met betrekking tot de in artikel 1 bedoelde dieren of produkten die rechtstreeks of zijdelings strekken tot bescherming van de gezondheid van mens of dier;
2. zoötechnische controles: materiële controles en/of administratieve formaliteiten die betrekking hebben op dieren die vallen onder de in bijlage A, deel II, vermelde richtlijnen en die rechtstreeks of zijdelings strekken tot verbetering van de dierenrassen;
3. handelsverkeer: handelsverkeer tussen Lid-Staten in de zin van artikel 9, lid 2, van het Verdrag;
4. bedrijf: landbouwbedrijf of handelaarsstal in de zin van de vigerende nationale voorschriften, die zijn gelegen op het grondgebied van een Lid-Staat en waar gewoonlijk de in de bijlagen A en B bedoelde dieren, uitgezonderd paardachtigen, worden gehouden of gefokt, alsmede het bedrijf omschreven in artikel 2, onder a), van Richtlijn 90/426/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van veterinaire voorschriften voor het verkeer van paardachtigen en de invoer van paardachtigen uit derde landen ⁽¹⁾;
5. centrum of instelling: onderneming waar de in artikel 1 bedoelde produkten worden geproduceerd, opgeslagen, behandeld of gehanteerd;

⁽¹⁾ Zie bladzijde 42 van dit Publikatieblad.

6. bevoegde autoriteit: de voor het verrichten van veterinaire of zoötechnische controles bevoegde centrale autoriteit van een Lid-Staat of de autoriteit aan wie zij deze bevoegdheid heeft overgedragen;
7. officiële dierenarts: de door de bevoegde centrale autoriteit aangewezen dierenarts.

HOOFDSTUK I

Controles bij de oorsprong

Artikel 3

1. De Lid-Staten zien erop toe dat uitsluitend de in artikel 1 bedoelde dieren en produkten die voldoen aan de volgende voorwaarden voor het handelsverkeer mogen worden bestemd:

- a) de in bijlage A bedoelde dieren en produkten moeten voldoen aan de eisen van de desbetreffende, in die bijlage vermelde richtlijnen en de in bijlage B bedoelde dieren en produkten moeten voldoen aan de veterinaire wetten en normen in het land van bestemming;
- b) zij moeten afkomstig zijn van een bedrijf respectievelijk een centrum of een instelling waarop regelmatig officiële veterinaire controles overeenkomstig lid 3 worden toegepast;
- c) zij moeten enerzijds overeenkomstig de vereisten van de communautaire voorschriften zijn geïdentificeerd en anderzijds zijn geregistreerd zodat het bedrijf, het centrum of de instelling van oorsprong of van tijdelijk verblijf is terug te vinden; de Commissie moet binnen drie maanden na kennisgeving van deze richtlijn in kennis worden gesteld van de nationale identificatie- en registratiesystemen.

Vóór 1 januari 1993 moeten de Lid-Staten passende maatregelen treffen om te waarborgen dat de identificatie- en registratiesystemen die gelden voor het intracommunautaire handelsverkeer van toepassing worden verklaard op het verkeer van dieren binnen hun grondgebied;

- d) zij moeten tijdens het vervoer vergezeld gaan van de gezondheidscertificaten en/of andere documenten als bedoeld in de richtlijnen genoemd in bijlage A en, wat de andere dieren en produkten betreft, als bedoeld in de wetgeving van de Lid-Staat van bestemming.
- Tot aan hun bestemming moet het dier, de dieren of de produkten vergezeld gaan van deze certificaten of documenten, die worden afgegeven door de officiële, voor het bedrijf, het centrum of de instelling van oorsprong verantwoordelijke dierenarts of, wanneer het documenten betreft waarin door de in bijlage A, deel II, bedoelde zoötechnische wetgeving is voorzien, door de bevoegde autoriteit;
- e) de vatbare dieren of de produkten van vatbare dieren mogen niet van oorsprong zijn

- i) uit een bedrijf, centrum, instelling, zone of gebied waarvoor beperkingen gelden krachtens de communautaire voorschriften wanneer die van toepassing zijn voor de betrokken dieren of de produkten van de betrokken dieren omdat er een ziekte als bedoeld in bijlage C wordt vermoed, is uitgebroken of heerst of omdat er vrijwaringsmaatregelen worden toegepast;
- ii) uit een bedrijf, centrum, instelling, zone of gebied waarvoor officiële beperkingen gelden omdat er andere ziekten dan bedoeld in bijlage C vermoed worden, zijn uitgebroken of heersen of omdat er vrijwaringsmaatregelen worden toegepast;
- iii) uit een bedrijf dat niet de waarborgen biedt die door de Lid-Staat van bestemming kunnen worden geëist met betrekking tot andere dan de in bijlage C bedoelde ziekten, wanneer zij bestemd zijn voor bedrijven, centra of instellingen in een van de Lid-Staten die overeenkomstig artikel 9 van Richtlijn 64/432/EEG of overeenkomstig gelijkwaardige, vastgestelde of nog vast te stellen, communautaire voorschriften, waarborgen hebben verkregen, of in een Staat die bij de vigerende communautaire wetgeving voor het gehele grondgebied of een deel daarvan als ziektevrij is erkend;
- iv) uit een bedrijf, centrum of instelling en, in voorkomend geval, een deel van het grondgebied waardoor niet de voorziene bijkomende waarborgen worden geboden, indien zij zijn bestemd voor een Lid-Staat of een deel daarvan waarvoor overeenkomstig artikel 9 van Richtlijn 64/432/EEG of overeenkomstig gelijkwaardige, vastgestelde of nog vast te stellen, communautaire voorschriften, bijkomende waarborgen gelden.
- Vóór de afgifte van het geleidecertificaat of -document vergewist de bevoegde autoriteit van het land van oorsprong zich ervan of de bedrijven, centra of instellingen voldoen aan de in dit punt gestelde eisen;
- f) in geval van vervoer naar meer dan één bestemming moeten er van de dieren of produkten evenveel partijen worden gemaakt als er bestemmingen zijn. Elke partij moet vergezeld gaan van de onder d) vermelde certificaten en/of documenten;
- g) wanneer de onder de in bijlage A genoemde richtlijnen vallende dieren of produkten die aan de communautaire voorschriften voldoen, bestemd zijn om via het grondgebied van een andere Lid-Staat naar een derde land te worden uitgevoerd, moet het vervoer — behalve in noodgevallen waarin de bevoegde autoriteit met het oog op het welzijn van de dieren vergunning heeft gegeven — onder douanetoezicht blijven tot de plaats waar het grondgebied van de Gemeenschap wordt verlaten, overeenkomstig voorschriften die volgens de procedure van artikel 18 of in voorkomend geval van artikel 19 door de Commissie zullen worden vastgesteld.

Voorts is in het geval van dieren of produkten die niet voldoen aan de communautaire voorschriften of van de in bijlage B genoemde dieren of produkten de doorvoer slechts toegestaan wanneer de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van doorvoer daartoe uitdrukkelijk toestemming heeft gegeven.

2. De Lid-Staten dragen er bovendien zorg voor dat:

- de in artikel 1 bedoelde dieren en produkten die in het kader van een nationaal programma tot uitroeiing van niet in bijlage C vermelde ziekten dienen te worden gedestruëerd, niet naar het grondgebied van een andere Lid-Staat worden gezonden,
- de in bijlage A bedoelde dieren en produkten of de in bijlage B bedoelde dieren en produkten niet naar het grondgebied van een andere Lid-Staat worden verzonden, indien zij om redenen van gezondheid of om veterinairerechtelijke redenen die door artikel 36 van het Verdrag gerechtvaardigd worden op hun eigen grondgebied niet in de handel mogen worden gebracht.

3. Onverminderd de controlerende taken waarmee de officiële dierenarts bij de communautaire voorschriften is belast, controleert de bevoegde autoriteit de bedrijven, de erkende markten of verzamelplaatsen, de centra en de instellingen om zich ervan te vergewissen dat de voor het handelsverkeer bestemde dieren of produkten voldoen aan de communautaire eisen en in het bijzonder aan de in lid 1, onder c) en d), bedoelde voorwaarden met betrekking tot de identificatie.

Wanneer er gegronde verdenking bestaat dat niet aan de communautaire voorschriften wordt voldaan, verricht de bevoegde autoriteit de nodige controles en treft zij, indien de verdenking wordt bevestigd, passende maatregelen; in het uiterste geval kan zij overgaan tot sekwestratie van het desbetreffende bedrijf, centrum of instelling.

4. De Commissie kan, volgens de procedure van artikel 18 of, in voorkomend geval, van artikel 19, de uitvoeringsbepalingen van dit artikel vaststellen, met name om rekening te houden met de betrokken soort.

Artikel 4

1. De Lid-Staten van verzending treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat:

- a) de houders van de in artikel 1 bedoelde dieren en produkten de in deze richtlijn bedoelde nationale of communautaire gezondheids- en zoötechnische voorschriften in alle stadia van productie en verhandeling naleven;
- b) de in bijlage A bedoelde dieren en produkten vanuit diergeneeskundig oogpunt minstens even nauwlettend worden gecontroleerd als wanneer ze voor de nationale markt zouden zijn bestemd, behoudens specifieke afwijking op grond van communautaire voorschriften;

c) de dieren vervoerd worden met daarvoor geschikte vervoermiddelen die waarborgen bieden op het gebied van de hygiënische voorschriften.

2. De bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van oorsprong die het certificaat of geleidedocument voor de dieren of produkten heeft afgegeven, geeft op de dag van de afgifte, middels het in artikel 20 bedoelde geautomatiseerde systeem, aan de bevoegde centrale autoriteit van de Lid-Staat van bestemming en aan de bevoegde autoriteit van de plaats van bestemming de volgens de procedure van artikel 18 door de Commissie te preciseren informatie door.

3. De Lid-Staten van verzending treffen passende maatregelen om aan overtreding van de veterinaire en zoötechnische wetgeving door natuurlijke of rechtspersonen sancties te verbinden indien blijkt dat de communautaire voorschriften niet in acht zijn genomen, in het bijzonder wanneer wordt geconstateerd dat de certificaten, documenten of identificatiemerken niet overeenstemmen met de status van de dieren of van de bedrijven van oorsprong, of met de feitelijke kenmerken van de produkten.

HOOFDSTUK II

Controles ter bestemming

Artikel 5

1. De Lid-Staten van bestemming passen de volgende controlemaatregelen toe:

a) de bevoegde autoriteit kan op de plaats van bestemming van de dieren of de produkten via steekproefsgewijze en niet-discriminerende veterinaire controles nagaan of aan artikel 3 is voldaan; zij kan bij die gelegenheid monsters nemen.

Bovendien kunnen er controles worden verricht tijdens het vervoer van dieren of produkten op haar grondgebied wanneer de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van doorvoer of van de Lid-Staat van bestemming over gegevens beschikt die een overtreding doen vermoeden;

b) voorts indien de in artikel 1 bedoelde dieren van oorsprong zijn uit een andere Lid-Staat en bestemd zijn voor:

i) een erkende markt of verzamelplaats als omschreven in de communautaire voorschriften, is de exploitant verantwoordelijk voor de toelating van dieren die niet aan de voorschriften van artikel 3, lid 1, voldoen.

De bevoegde autoriteit moet middels niet-discriminatoire controles van de begeleidende certificaten en/of documenten nagaan of de dieren aan deze vereisten voldoen;

ii) een slachthuis dat onder toezicht van een officiële dierenarts staat, moet deze, met name met behulp

van het geleidecertificaat of -document, erop toezien dat alleen dieren worden geslacht die voldoen aan de voorschriften van artikel 3, lid 1.

De beheerder van het slachthuis is aansprakelijk voor de slachting van de dieren die niet voldoen aan de vereisten van artikel 3, lid 1, onder c) en d);

iii) een geregistreerde handelaar die de partijen verdeelt, of een inrichting die niet onder permanente controle staat, moet deze handelaar of inrichting door de bevoegde autoriteit als de ontvanger van de dieren worden beschouwd en zijn de in de tweede alinea genoemde voorwaarden van toepassing;

iv) bedrijven, een centrum of instelling alsook wanneer gedeeltelijke lossing plaatsvindt tijdens het vervoer, moet elk dier of elke groep dieren overeenkomstig artikel 3, lid 1, vergezeld gaan van het origineel van het gezondheidscertificaat of het geleidedocument tot ontvangst door de ontvanger die vermeld staat in dat document.

De onder de punten iii) en iv) bedoelde ontvangers moeten vóór elke verdeling van een partij of bij elke verdere verhandeling nagaan of de in artikel 3, lid 1, onder c) en d), bedoelde identificatiemerken, certificaten of documenten aanwezig zijn, en nalatigheden of onregelmatigheden bij de bevoegde autoriteit aangeven en in dit laatste geval de betrokken dieren in afzondering houden totdat de bevoegde autoriteit heeft beslist wat er mee moet gebeuren.

De door de onder de punten iii) en iv) bedoelde ontvangers te verstrekken garanties worden vastgesteld in het kader van een overeenkomst die bij de in artikel 12 bedoelde voorafgaande registratie met de bevoegde autoriteit moet worden ondertekend. Deze laatste gaat door middel van steekproefsgewijze controles na of deze garanties in acht worden genomen.

De bepalingen van dit punt zijn mutatis mutandis van toepassing op de ontvangers van de in artikel 1 bedoelde produkten.

2. Alle ontvangers genoemd op het certificaat of document bedoeld in artikel 3, lid 1, onder d);

a) dienen op verzoek van de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van bestemming, voor zover zulks noodzakelijk is voor het verrichten van de in lid 1 bedoelde controles, de aankomst van dieren of produkten afkomstig uit een andere Lid-Staat van tevoren aan te melden, met name de aard van de zending en de voorzienbare datum van aankomst.

De termijn voor kennisgeving bedraagt in het algemeen evenwel niet meer dan één dag; in uitzonderlijke omstandigheden kunnen de Lid-Staten niettemin eisen dat de aanmelding twee dagen van tevoren geschiedt.

Deze aanmelding is niet vereist voor geregistreerde paarden voorzien van een in Richtlijn 90/427/EEG bedoeld identificatiedocument;

b) bewaren de in artikel 3 bedoelde gezondheidscertificaten of documenten gedurende een door de bevoegde autoriteit vast te stellen periode van minimaal zes maanden zodat deze desgevraagd aan de bevoegde autoriteit kunnen worden getoond.

3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 18 of, in voorkomend geval, van artikel 19.

Artikel 6

1. Wanneer in de communautaire voorschriften of, voor nog niet geharmoniseerde gebieden, de nationale voorschriften met inachtneming van de algemene bepalingen van het Verdrag is bepaald dat levende dieren in quarantaine moeten worden geplaatst, is de quarantaineplaats gewoonlijk het bedrijf van bestemming.

2. Wanneer zulks vanuit veterinaire oogpunt gerechtvaardigd is, kan voor de plaatsing onder quarantaine een quarantainestation dienen. Dat station moet dan als plaats van bestemming van de zending worden beschouwd. De betrokken Lid-Staat stelt de Commissie van de redenen van deze maatregel in kennis.

3. De bepalingen betreffende quarantaine en de quarantaineplaatsen dienen in het kader van de in artikel 21, tweede alinea, bedoelde veterinaire voorschriften te worden medegedeeld.

Artikel 7

1. De Lid-Staten zien erop toe dat bij de controles op plaatsen waar dieren of produkten als bedoeld in artikel 1 uit derde landen op het grondgebied van de Gemeenschap kunnen worden binnengebracht, zoals havens, luchthavens en grensovergangen met derde landen, de volgende maatregelen worden getroffen:

a) controle van de certificaten of documenten die de dieren of produkten vergezellen;

b) dieren of produkten die uit derde landen worden ingevoerd, moeten onder douanetoezicht naar de inspectieposten worden gebracht waar de veterinaire controles worden verricht.

De in bijlage A bedoelde dieren of produkten kunnen pas worden ingeklaard wanneer bij deze controles is gebleken dat zij in overeenstemming zijn met de communautaire voorschriften;

c) dieren of produkten van communautaire oorsprong worden aan de in artikel 5 voorgeschreven controleregels onderworpen.

2. De in bijlage B bedoelde dieren of produkten of op basis van nationale veterinaire rechtelijke normen ingevoerde dieren of produkten dienen rechtstreeks op het grondgebied van de Gemeenschap te worden binnengebracht via een van de controleposten van de Lid-Staat die hen wenst in te voeren en aldaar overeenkomstig lid 1, onder b), te worden geïnspecteerd.

Wanneer Lid-Staten op basis van nationale veterinaire rechtelijke voorschriften dieren of produkten uit derde landen invoeren, stellen zij de Commissie en de overige Lid-Staten —

en met name de Lid-Staten van doorvoer — daarvan op de hoogte, alsmede van hun voorschriften inzake deze invoer.

De Lid-Staten van bestemming verbieden dat de in de tweede alinea bedoelde dieren — wanneer die nog niet gedurende de in specifieke communautaire voorschriften genoemde periodes op hun grondgebied hebben verbleven — of produkten vanaf hun grondgebied opnieuw worden verzonden, behalve, zonder doorvoer, naar een andere Lid-Staat die van dezelfde mogelijkheid gebruik maakt.

In afwachting van communautaire voorschriften mogen deze dieren of produkten evenwel op het grondgebied van een andere dan de in de tweede alinea bedoelde Lid-Staat worden binnengebracht na voorafgaande algemene instemming van deze andere Lid-Staat en zo nodig van een Lid-Staat van doorvoer met de controleregeling. Zij stellen de Commissie en de andere Lid-Staten, in het Permanent Veterinair Comité bijeen, in kennis van de toepassing van deze afwijking en van de overeengekomen controleregeling.

3. In afwijking van lid 1 worden evenwel na 1 januari 1993 op alle dieren of produkten die rechtstreeks via geregelde lijndiensten tussen twee plaatsen op het geografische grondgebied van de Gemeenschap worden vervoerd, de in artikel 5 bedoelde controlevoorschriften toegepast.

Artikel 8

1. Indien de bevoegde autoriteiten van een Lid-Staat bij een controle op de plaats van bestemming of tijdens het vervoer constateren dat:

a) er verwekkers van in Richtlijn 82/894/EEG ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 90/134/EEG van de Commissie ⁽²⁾, bedoelde ziekten, zoönoses, ziekten of andere aandoeningen die een ernstig gevaar voor mens of dier kunnen opleveren aanwezig zijn, of dat de produkten afkomstig zijn uit een met een epidemische dierziekte besmet gebied, gelasten zij dat het dier of de partij in het meest nabije quarantainestation in quarantaine wordt geplaatst of gedood en/of vernietigd wordt.

De kosten die verbonden zijn aan de in de eerste alinea bedoelde maatregelen komen voor rekening van de verzender, van diens gemachtigde of van de persoon die belast is met de zorg voor de produkten of de dieren.

De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van bestemming stellen de bevoegde autoriteiten van de andere Lid-Staten en de Commissie onmiddellijk schriftelijk, via het meest geschikte middel, in kennis van de geconstateerde feiten, de genomen beslissingen en de redenen daarvoor.

De in artikel 10 bedoelde vrijwaringsmaatregelen kunnen worden toegepast.

⁽¹⁾ PB nr. L 378 van 31. 12. 1982, blz. 58.

⁽²⁾ PB nr. L 76 van 22. 3. 1990, blz. 23.

Bovendien kan de Commissie op verzoek van een Lid-Staat en volgens de procedure van artikel 17 alle maatregelen vaststellen die nodig zijn voor een gezamenlijke benadering door de Lid-Staten ten einde het hoofd te bieden aan situaties waarin de communautaire voorschriften niet voorzien;

- b) de dieren of de produkten — onverminderd het onder a) bepaalde — niet voldoen aan de voorschriften van de communautaire richtlijnen of, in het geval dat de Lid-Staat de garanties overeenkomstig artikel 9 van Richtlijn 64/432/EEG of overeenkomstig gelijkwaardige, vastgestelde of nog vast te stellen, communautaire voorschriften verkrijgt, aan de nationale veterinaire voorschriften, kunnen zij, indien zulks op grond van de hygiënische of veterinaire voorschriften mogelijk is, de verzender of diens gemachtigde de keuze laten tussen:

- plaatsing onder controle — indien nog residuen worden aangetroffen — totdat bevestiging is verkregen dat aan de communautaire voorschriften wordt voldaan en, indien niet aan deze voorschriften wordt voldaan, toepassing van de in de communautaire wetgeving genoemde maatregelen,
- slachting van de dieren of vernietiging van de produkten,
- terugzending, met toestemming van de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van verzending en informatie vooraf van de Lid-Staat of Lid-Staten van doorvoer.

Indien echter blijkt dat het certificaat of de documenten gebreken vertonen, moet worden toegestaan dat de eigenaar of diens gemachtigde deze binnen een bepaalde termijn verhelpt, voordat van laatstgenoemde mogelijkheid gebruik wordt gemaakt.

2. De Commissie stelt de lijst van de in lid 1 bedoelde ziekten, alsmede de uitvoeringsbepalingen van dit artikel, vast volgens de procedure van artikel 18.

Artikel 9

1. In de in artikel 8 bedoelde gevallen treedt de bevoegde autoriteit van een Lid-Staat van bestemming onverwijld in contact met de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van verzending. Deze nemen alle nodige maatregelen en delen aan de bevoegde autoriteit van de eerste Lid-Staat de aard van de verrichte controles, de genomen beslissingen en de redenen daarvan mede.

Indien de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van bestemming vreest dat die maatregelen ontoereikend zijn, zoekt zij met de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van verzending naar wegen en middelen om de situatie te verhelpen, in voorkomend geval door een bezoek ter plaatse.

Wanneer op grond van de in artikel 8 bedoelde controles een herhaalde nalatigheid wordt geconstateerd, stelt de bevoegde

autoriteit van de Lid-Staat van bestemming de Commissie en de bevoegde autoriteiten van de andere Lid-Staten daarvan in kennis.

De Commissie kan op verzoek van de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van bestemming of op eigen initiatief, gezien de aard van de geconstateerde overtreding:

- in samenwerking met de bevoegde nationale autoriteiten een inspectie ter plaatse gelasten,
- een officiële dierenarts, wiens naam moet voorkomen op een door de Commissie op voorstel van de Lid-Staten op te stellen lijst en die door de betrokken partijen wordt aanvaard, belasten met de controle van de feiten ter plaatse,
- de bevoegde autoriteit verzoeken om de controles op het bedrijf, het centrum of de instelling of op de erkende markt of verzamelplaats of het gebied van oorsprong te intensiveren.

De Commissie deelt de Lid-Staten haar conclusies mede.

In afwachting van de conclusies van de Commissie moet de Lid-Staat van verzending, op verzoek van de Lid-Staat van bestemming, de controles op de uit het desbetreffende bedrijf, centrum, instelling, erkende markt of verzamelplaats of gebied afkomstige dieren of produkten verscherpen en, als het gaat om ernstige redenen uit het oogpunt van de gezondheid van de dieren of van de hygiëne, de afgifte van de certificaten of vervoersdocumenten opschorten.

De Lid-Staat van bestemming kan zijnerzijds de controle op dieren met dezelfde herkomst intensiveren.

Op verzoek van een van de twee betrokken Lid-Staten moet de Commissie — indien de nalatigheden in het advies van de deskundige worden bevestigd — volgens de procedure van artikel 17 passende maatregelen treffen waarbij in het uiterste geval de Lid-Staten zelfs kunnen worden gemachtigd om het binnenbrengen op hun grondgebied van de uit dit bedrijf, dit centrum of deze instelling of deze erkende markt of verzamelplaats of dit gebied afkomstige dieren of produkten voorlopig te verbieden. Die maatregelen moeten zo spoedig mogelijk volgens de procedure van artikel 17 worden bevestigd of opnieuw worden bezien.

2. Behoudens in het in de vierde alinea bedoelde geval laat deze richtlijn de beroepsmogelijkheden uit hoofde van de in de Lid-Staten geldende wetgeving tegen de beslissingen van de bevoegde autoriteiten onverlet.

De door de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van bestemming genomen beslissingen moeten met opgave van redenen aan de verzender of diens gemachtigde alsmede aan de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van verzending worden meegedeeld.

Deze met redenen omklede beslissingen moeten op verzoek van de verzender of diens gemachtigde schriftelijk aan de betrokkene worden meegedeeld met vermelding van de

beroepsmogelijkheden die de in de Lid-Staat van bestemming geldende wetgeving biedt, en van de vorm waarin en de termijn waarbinnen de desbetreffende procedures moeten worden ingeleid.

Indien zich evenwel een geschil voordoet en beide betrokken partijen hiermee akkoord gaan, kunnen zij het geschil binnen een termijn van ten hoogste een maand ter beoordeling voorleggen aan een deskundige die voorkomt op een deskundigenlijst van de Gemeenschap die door de Commissie zal worden opgesteld; de kosten van deze beoordeling komen voor rekening van de Gemeenschap.

De deskundige dient zijn advies binnen een termijn van ten hoogste 72 uur of na ontvangst van de resultaten van de eventuele analyses uit te brengen. De partijen leggen zich bij het advies van de deskundige neer, met inachtneming van de communautaire veterinaire wetgeving.

3. De kosten voor het terugsturen van de zending, het afzonderen of de sekwestratie dan wel, in voorkomend geval, de slachting of destructie van de dieren komen voor rekening van de verzender, diens gemachtigde of degene die belast is met de zorg voor de dieren of produkten.

4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 18, of, in voorkomend geval, volgens die van artikel 19.

HOOFDSTUK III

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 10

1. Elke Lid-Staat stelt de andere Lid-Staten en de Commissie onmiddellijk in kennis, niet alleen van het uitbreken op zijn grondgebied van de in Richtlijn 82/894/EEG bedoelde ziektes, maar ook van het uitbreken van zoönoses, ziektes of andere aandoeningen die voor de veestapel of voor de gezondheid van de mens een ernstig gevaar kunnen opleveren.

De Lid-Staat van verzending legt onmiddellijk de door de communautaire voorschriften voorgeschreven bestrijdings- of preventie maatregelen ten uitvoer, met name de afbakening van de daarin bedoelde beschermingszones, of stelt elke andere maatregel vast die hij passend acht.

De Lid-Staat van bestemming of van doorvoer die bij een controle bedoeld in artikel 5 een van de in de eerste alinea bedoelde ziektes of aandoeningen heeft geconstateerd, kan zo nodig de in de communautaire voorschriften bedoelde preventieve maatregelen nemen, met inbegrip van het in quarantaine plaatsen van de dieren.

In afwachting van de overeenkomstig lid 4 te nemen maatregelen, kan de Lid-Staat van bestemming, om ernstige redenen uit het oogpunt van de bescherming van de gezondheid van mens en dier, conservatoire maatregelen nemen ten

aanzien van de betrokken bedrijven en centra dan wel, in geval van een epidemische dierziekte, ten aanzien van de in de communautaire voorschriften bedoelde beschermingszone.

De door de Lid-Staten genomen maatregelen worden onverwijld aan de Commissie en aan de andere Lid-Staten meegedeeld.

2. Eén of meer Commissievertegenwoordigers kunnen zich op verzoek van de in lid 1, eerste alinea, bedoelde Lid-Staat of op initiatief van de Commissie onmiddellijk ter plaatse begeven om, in samenwerking met de bevoegde autoriteiten, de genomen maatregelen te bestuderen. Zij brengen dan een advies over deze maatregelen uit.

3. Indien de Commissie niet van de genomen maatregelen op de hoogte is gebracht of indien zij de genomen maatregelen ontoereikend acht, kan zij in samenwerking met de betrokken Lid-Staat, in afwachting van de vergadering van het Permanent Veterinair Comité, conservatoire maatregelen nemen ten aanzien van de dieren of produkten die uit het door de epidemische dierziekte getroffen gebied of van een bepaald bedrijf, centrum of instelling afkomstig zijn. Deze maatregelen worden onverwijld aan het Permanent Veterinair Comité voorgelegd om volgens de procedure van artikel 17 te worden bevestigd, gewijzigd of tenietgedaan.

4. In alle gevallen ziet de Commissie erop toe dat de situatie zo spoedig mogelijk in het Permanent Veterinair Comité wordt besproken. Zij stelt volgens de procedure van artikel 17 de nodige maatregelen vast voor de in artikel 1 bedoelde dieren en produkten en, als dat gezien de omstandigheden nodig is, voor de daarvan afgeleide produkten. De Commissie volgt het verdere verloop van de situatie en wijzigt op grond daarvan volgens dezelfde procedure de genomen beslissingen of trekt deze in.

5. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel en met name de lijst van zoönoses of andere aandoeningen die een ernstig gevaar voor de gezondheid van de mens kunnen opleveren, worden volgens de procedure van artikel 18 vastgesteld.

Artikel 11

Ieder Lid-Staat en de Commissie wijzen de voor de veterinaire controles bevoegde dienst of diensten aan voor de uitvoering van de veterinaire controles en de samenwerking met de controlediensten van de andere Lid-Staten.

Artikel 12

De Lid-Staten zorgen ervoor dat alle handelaars die werkzaam zijn in het intracommunautaire verkeer van de in artikel 1 bedoelde dieren en/of produkten:

- verplicht zijn zich eerst, op verzoek van de bevoegde autoriteit, in te schrijven in een officieel register;
- een register bijhouden waarin de leveringen en, voor de ontvangers bedoeld in artikel 5, lid 1, onder b) iii), de verdere bestemming van de dieren of de produkten worden aangetekend.

Dit register dient gedurende een door de bevoegde nationale autoriteit vast te stellen termijn te worden bewaard om op verzoek te worden voorgelegd aan de bevoegde autoriteit.

Artikel 13

De Lid-Staten dragen er tevens zorg voor dat het personeel van hun veterinaire diensten, in voorkomend geval in samenwerking met het personeel van andere ter zake bevoegde diensten, in staat wordt gesteld om met name:

- de bedrijven, de installaties, de vervoermiddelen en de bij het merken en de identificatie van de dieren gebruikte procédés te inspecteren,
- te controleren of het personeel de voorschriften van de in bijlage A genoemde teksten inzake de in die bijlage bedoelde producten naleeft,
- monsters te nemen van:
 - i) de dieren die worden gehouden met het oog op de verkoop, die in de handel worden gebracht of worden vervoerd;
 - ii) de producten die worden gehouden met het oog op de opslag of de verkoop, die in de handel worden gebracht of worden vervoerd,
- de al dan niet computerverwerkte documentatie die nuttig is voor de controles in het kader van de krachtens deze richtlijn genomen maatregelen, aan een onderzoek te onderwerpen.

De Lid-Staten moeten de gecontroleerde bedrijven, centra en instellingen ertoe verplichten de voor de uitvoering van bovengenoemde taken vereiste medewerking te verlenen.

Artikel 14

1. Richtlijn 64/432/EEG ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/662/EEG ⁽²⁾, wordt als volgt gewijzigd:

a) artikel 6 wordt vervangen door:

„Artikel 6

De slachtdieren die direct na aankomst in het land van bestemming hetzij rechtstreeks, hetzij via een markt of een erkend verzamelcentrum naar een slachthuis zijn geleid moeten daar, in overeenstemming met de veterinairerechtelijke eisen, zo spoedig mogelijk worden geslacht.

De slachtdieren die onmiddellijk na aankomst in het land van bestemming zijn geleid naar een naast een slachthuis gelegen markt, waarvoor de regeling geldt dat alle dieren, met name na afloop van de markt, uitsluitend mogen worden geleid naar een slachthuis waarvoor hiertoe door de bevoegde centrale autoriteit toestemming is verleend, moeten uiterlijk vijf dagen nadat zij op de markt zijn gebracht in dit slachthuis worden geslacht.

⁽¹⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 1977/64.

⁽²⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13.

De bevoegde autoriteit van het land van bestemming kan, om veterinairerechtelijke redenen, het slachthuis aanwijzen waarnaar deze dieren moeten worden gezonden.”;

- b) artikel 7, lid 3, en artikel 8, lid 2, eerste alinea, worden geschrapt;
- c) de artikelen 9 en 10 worden vervangen door de volgende artikelen:

„Artikel 9

1. Een Lid-Staat die een nationaal programma heeft tot bestrijding van een van de niet in bijlage E opgenomen besmettelijke ziekten, welk programma voor zijn gehele grondgebied of een gedeelte daarvan geldt, kan aan de Commissie mededeling doen van dat programma, met vermelding van:

- de situatie op het gebied van die ziekte op zijn grondgebied,
- de gronden voor de rechtvaardiging van het programma, met name de belangrijkheid van de ziekte en de kosten-batenanalyse,
- het geografische gebied waar het programma zal worden toegepast,
- de diverse aan de inrichtingen toegekende gezondheidsstatussen, de normen waaraan in elke categorie moet worden voldaan en de testprocedures,
- de controleprocedures waarin in het kader van het programma is voorzien,
- de consequenties die moeten worden getrokken wanneer een inrichting om een of andere reden zijn status verliest,
- de maatregelen die moeten worden genomen wanneer bij overeenkomstig het programma verrichte controles de resultaten positief blijken.

2. De Commissie onderzoekt de door de Lid-Staten medegedeelde programma's. De in lid 1 bedoelde programma's kunnen met inachtneming van de criteria van lid 1 worden goedgekeurd volgens de procedure van artikel 12. Volgens deze zelfde procedure kunnen terzelfder tijd of uiterlijk drie maanden na goedkeuring van de programma's ook de algemene of beperkte aanvullende garanties worden vastgesteld die in het intracommunautaire handelsverkeer kunnen worden geëist. Deze garanties mogen niet strenger zijn dan die welke de Lid-Staat in nationaal verband hanteert.

3. Het door de Lid-Staat ingediende programma kan worden gewijzigd of aangevuld volgens de procedure van artikel 12. Volgens deze zelfde procedure kunnen wijzigingen of aanvullingen op een eerder goedgekeurd programma en op de overeenkomstig lid 2 vastgestelde garanties worden goedgekeurd.

Artikel 10

1. Wanneer een Lid-Staat van oordeel is dat hij geheel of gedeeltelijk vrij is van een van de ziekten waarvoor runderen en varkens vatbaar zijn, stelt hij de Commissie in het bezit van de nodige bewijsstukken. Die betreffen met name:

- de aard van de ziekte en de wijze waarop de ziekte zich op zijn grondgebied heeft gemanifesteerd,
 - de resultaten van de in het kader van een bewakingsprogramma uitgevoerde tests, gebaseerd op een serologisch, microbiologisch of pathologisch en epidemiologisch onderzoek en op het feit dat bij de bevoegde instanties verplicht aangifte van die ziekte moet worden gedaan,
 - de looptijd van het bewakingsprogramma,
 - eventueel de periode waarin inenting tegen de ziekte is verboden en het geografisch gebied waarvoor dat verbod geldt,
 - de voorschriften voor de controle op de afwezigheid van de ziekte.
2. De Commissie onderzoekt de door de Lid-Staat ingediende bewijsstukken. De algemene of beperkte aanvullende garanties die in het intracommunautaire handelsverkeer kunnen worden geëist, kunnen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 12. Deze garanties mogen niet strenger zijn dan die welke de Lid-Staat in nationaal verband hanteert. Indien de bewijsstukken vóór 1 juli 1991 zijn ingediend moeten besluiten betreffende de aanvullende garanties vóór 1 januari 1992 worden genomen.
3. De betrokken Lid-Staat stelt de Commissie in kennis van elke wijziging van de in lid 1 genoemde bewijsstukken met betrekking tot de ziekte. In het licht van de medegedeelde informatie kunnen de overeenkomstig lid 2 vastgestelde garanties volgens de procedure van artikel 12 worden gewijzigd of ingetrokken."
2. De tweede tot en met de vijfde alinea van artikel 5, lid 2, en de artikelen 7 en 15 van Richtlijn 88/407/EEG ⁽¹⁾ worden geschrapt.
3. De tweede tot en met de vierde alinea van artikel 5, lid 2, en artikel 14 van Richtlijn 89/556/EEG ⁽²⁾ worden geschrapt.
4. In artikel 13, eerste alinea, van Richtlijn 72/462/EEG ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/227/EEG ⁽⁴⁾, wordt het getal „drie” vervangen door „vijf”.

Artikel 15

1. In de Richtlijnen 64/432/EEG en 89/556/EEG wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 14

De voorschriften van Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en produkten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt (*) zijn met name van toepassing voor wat betreft de con-

troles bij de oorsprong, de organisatie en de follow-up van de door het land van bestemming te verrichten controles en de tenuitvoerlegging van de vrijwaringsmaatregelen.

(*) PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 29”.

2. In Richtlijn 88/407/EEG wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 15

De voorschriften van Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en produkten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt (*) zijn met name van toepassing voor wat betreft de controles bij de oorsprong, de organisatie en de follow-up van de door de Lid-Staten van bestemming te verrichten controles en de tenuitvoerlegging van de vrijwaringsmaatregelen.

(*) PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 29”.

3. In Richtlijn 90/426/EEG wordt artikel 9 vervangen door:

„Artikel 9

De voorschriften van Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer van bepaalde levende dieren en produkten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt (*) zijn met name van toepassing voor wat betreft de controles bij de oorsprong, de organisatie en de follow-up van de door de Lid-Staten van bestemming te verrichten controles en de tenuitvoerlegging van de vrijwaringsmaatregelen.

(*) PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 29”.

Artikel 16

De Commissie kan de lijst van ziektes in bijlage C volgens de procedure van artikel 18 wijzigen.

Artikel 17

In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, neemt het bij Besluit 68/361/EEG ⁽⁵⁾ ingestelde Permanent Veterinair Comité een besluit overeenkomstig de in artikel 17 van Richtlijn 89/662/EEG neergelegde regels.

Artikel 18

In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, neemt het Permanent Veterinair Comité een besluit overeenkomstig de in artikel 18 van Richtlijn 89/662/EEG neergelegde regels.

(5) PB nr. L 255 van 18. 10. 1968, blz. 23.

(1) PB nr. L 134 van 22. 7. 1988, blz. 10.

(2) PB nr. L 302 van 19. 10. 1989, blz. 1.

(3) PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28.

(4) PB nr. L 93 van 6. 4. 1989, blz. 25.

Artikel 19

In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, neemt het bij Besluit 77/505/EEG ⁽¹⁾ ingestelde Permanent Zoötechnisch Comité een besluit overeenkomstig de in artikel 11 van Richtlijn 88/661/EEG ⁽²⁾ neergelegde regels.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen en overgangsbepalingen

Artikel 20

1. Volgens de procedure van artikel 18 zet de Commissie een geïnformatiseerd verbindingssysteem tussen veterinaire autoriteiten op, met name ten einde de uitwisseling van informatie tussen de bevoegde autoriteiten van de regio's waar een gezondheidscertificaat of -document is afgegeven dat de dieren en produkten van dierlijke oorsprong begeleidt, en de veterinaire diensten van de plaats van bestemming te vergemakkelijken.

2. De in artikel 37 van Beschikking 90/424/EEG bedoelde bepalingen inzake de financiële deelneming van de Gemeenschap, die nodig zijn voor de verwezenlijking van dit programma, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 42 van genoemde beschikking.

3. Volgens de procedure van artikel 18 stelt de Commissie de uitvoeringsbepalingen van dit artikel, en met name passende normen voor de uitwisseling van gegevens en regels op het gebied van de veiligheid van de uitgewisselde gegevens, vast.

Artikel 21

Tot en met 31 december 1992 valt het handelsverkeer in de in bijlage B bedoelde dieren en produkten, in afwachting van een communautaire regelgeving en onverminderd de handhaving van eventuele nationale voorschriften voor de identificatie van de partijen, onder de controleregels van deze richtlijn, in het bijzonder onder die van artikel 3, lid 1, onder a), tweede zinsnede.

De Lid-Staten delen de Commissie en de overige Lid-Staten vóór de in artikel 26 vermelde datum mee welke voorwaarden en voorschriften, mede inzake de identificatie, thans van toepassing zijn voor de toelating op hun grondgebied van de in de eerste alinea bedoelde dieren en produkten.

De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 17 de nodige maatregelen vast voor de automatisering van de lijst van de in de eerste alinea bedoelde voorschriften.

De toepassing van de controleregels die gelden ten aanzien van de in bijlage A bedoelde dieren en produkten wordt uitgebreid tot de nog niet door deze bijlage omvatte dieren en

dierlijke produkten, wanneer geharmoniseerde regels voor het handelsverkeer van die produkten worden aangenomen. Vóór 1 januari 1992 besluit de Raad over het op 31 december 1992 onder de toepassingsfeer van Richtlijn 89/662/EEG en deze richtlijn brengen van dieren en dierlijke produkten die niet onder die richtlijnen vallen.

Artikel 22

1. De Lid-Staten leggen de Commissie uiterlijk 1 oktober 1991 een programma voor met de nationale maatregelen die zij denken te treffen om de doelstellingen van deze richtlijn te verwezenlijken, in het bijzonder inzake de frequentie van de controles.

2. De Commissie onderzoekt de overeenkomstig lid 1 door de Lid-Staten medegedeelde programma's.

3. Elk jaar en voor de eerste maal in 1992 richt de Commissie een aanbeveling tot de Lid-Staten inzake een programma voor de controles in het volgende jaar, waarover het Permanent Veterinair Comité van tevoren advies heeft uitgebracht. Deze aanbeveling kan later worden aangepast.

Artikel 23

1. Vóór 1 januari 1991 neemt de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie een besluit over de regels en algemene beginselen voor de controle op de invoer van onder deze richtlijn vallende dieren en produkten uit derde landen. De controleposten aan de buitengrenzen en de eisen waaraan deze posten moeten voldoen, zullen eveneens vóór die datum worden vastgesteld.

2. Vóór 1 januari 1993 beziet de Raad opnieuw de bepalingen van deze richtlijn, in het bijzonder die van artikel 10 en van artikel 5, lid 2, onder a), aan de hand van een verslag van de Commissie over de opgedane ervaringen, dat eventueel vergezeld gaat van voorstellen waarover hij zich met gekwalificeerde meerderheid van stemmen uitspreekt.

Artikel 24

Tot en met 31 december 1992 of uiterlijk tot twaalf maanden na de datum waarop zij moeten voldoen aan Richtlijn 90/423/EEG, en ten einde een geleidelijke invoering van de bij deze richtlijn ingestelde controleregeling mogelijk te maken, kunnen de Lid-Staten, in afwijking van artikel 5, lid 1:

- een controle van documenten tijdens het vervoer van de in de bijlagen A en B bedoelde dieren en produkten handhaven, ten einde zich te vergewissen van de naleving van de specifieke vereisten waarin de communautaire of nationale voorschriften voorzien;
- controle van documenten verrichten tijdens het vervoer van uit derde landen ingevoerde dieren en produkten die voor hen zijn bestemd.

⁽¹⁾ PB nr. L 206 van 12. 8. 1977, blz. 11.

⁽²⁾ PB nr. L 382 van 31. 12. 1988, blz. 16.

Artikel 25

De Raad bepaalt met gekwalificeerde meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie vóór 1 oktober 1992 de regeling die van toepassing is bij het verstrijken van de in artikel 24 bedoelde overgangsbepalingen.

Artikel 26

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om

- i) twee maanden na kennisgeving van de onderhavige richtlijn aan artikel 10 van de onderhavige richtlijn en aan artikel 9 van Richtlijn 89/662/EEG te voldoen
- ii) op een datum die wordt vastgesteld bij het besluit dat vóór 31 december 1990 dient te worden genomen, doch uiterlijk op 31 december 1991, aan de overige bepalingen van deze richtlijn te voldoen.

De Helleense Republiek beschikt echter over een aanvullende periode van een jaar om aan deze overige bepalingen te voldoen.

Artikel 27

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 26 juni 1990.

Voor de Raad
De Voorzitter
M. O'KENNEDY

BIJLAGE A

I. VETERINAIRE WETGEVING

Richtlijn 64/432/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake veterinaire wetgeving op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens

PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 1977/64.

Richtlijn 88/407/EEG van de Raad van 14 juni 1988 tot vaststelling van de veterinaire wetgeving van toepassing op het intracommunautaire handelsverkeer in diepgevroren sperma van runderen en de invoer daarvan

PB nr. L 194 van 22. 7. 1988, blz. 10.

Richtlijn 89/556/EEG van de Raad van 25 september 1989 tot vaststelling van veterinaire wetgeving voor het intracommunautaire handelsverkeer in embryo's van als huisdier gehouden runderen en de invoer daarvan uit derde landen

PB nr. L 302 van 19. 10. 1989, blz. 1.

Richtlijn 90/426/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van veterinaire wetgeving voor het verkeer van paardachtigen en de invoer van paardachtigen uit derde landen ⁽¹⁾

PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 42.

Richtlijn 90/429/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van de veterinaire wetgeving van toepassing op het intracommunautaire handelsverkeer in sperma van varkens en de invoer daarvan

PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 62.

II. ZÖOTECHNISCHE WETGEVING

Richtlijn 77/504/EEG van de Raad van 25 juli 1977 betreffende raszuivere fokrunderen

PB nr. L 206 van 12. 8. 1977, blz. 8.

Richtlijn 88/661/EEG van de Raad van 19 december 1988 betreffende de zoötechnische normen die gelden voor fokvarkens

PB nr. L 382 van 31. 12. 1988, blz. 36.

Richtlijn 89/361/EEG van de Raad van 30 mei 1989 betreffende raszuivere fokschapen en -geiten

PB nr. L 153 van 8. 6. 1989, blz. 30.

Richtlijn 90/427/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van zoötechnische en genealogische wetgeving voor het intracommunautaire handelsverkeer in paardachtigen

PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 55.

⁽¹⁾ Vanaf 1 januari 1992.

BIJLAGE B**DIEREN EN PRODUCTEN DIE NIET ONDER DE HARMONISATIE VALLEN MAAR WAARVAN HET
HANDELSVERKEER ZAL WORDEN ONDERWORPEN AAN DE IN DEZE RICHTLIJN BEDOELDE
CONTROLES****A. Levende dieren van de volgende soorten**

- schapen en geiten,
- levend pluimvee,
- tamme konijnen.

B. Produkten

- afval van dieren verwerkt tot ingrediënten voor diervoeder,
- broedeieren.

BIJLAGE C**LIJST VAN AL DAN NIET EPIZOÏTISCHE ZIEKTEN WAARVOOR NOODMAATREGELEN MOETEN
WORDEN TOEGEPAST, MET AFBAKENING VAN GEBIEDEN (LID-STATEN, GEBIEDEN OF ZONES)
WAARVOOR BEPERKENDE MAATREGELEN GELDEN**

- Mond- en klauwzeer (MKZ)
- Klassieke varkenspest (KVP)
- Afrikaanse varkenspest (AVP)
- Vesiculaire varkensziekte (VVZ)
- Newcastle Disease (ND)
- Runderpest
- Ziekte van kleine herkauwers („Peste des petits ruminants“)
- Vesiculaire stomatitis (VS)
- Bluetongue
- Paardepest
- Virale paardepest — encefalomyelitis
- Teschener-ziekte
- Vogelpest
- Schape- en geitepokken
- Nodulaire dermatose
- Riftvalleykoorts
- Besmettelijke bovine pleuropneumonie

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 26 juni 1990

tot vaststelling van veterinairrechtelijke voorschriften voor het verkeer van paardachtigen en de invoer van paardachtigen uit derde landen

(90/426/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat paardachtigen als levende dieren in de lijst van produkten van bijlage II van het Verdrag zijn begrepen;

Overwegende dat het, om een rationele ontwikkeling van de produktie van paardachtigen te waarborgen en daardoor de produktiviteit van de betrokken sector te vergroten, van belang is om voor het verkeer van paardachtigen tussen de Lid-Staten op communautair niveau voorschriften vast te stellen;

Overwegende dat het fokken van paardachtigen, vooral van paarden, meestal een onderdeel van de landbouwactiviteit vormt; dat het voor een deel van de landbouwbevolking een bron van inkomsten is;

Overwegende dat het, om het intracommunautaire handelsverkeer in paardachtigen te bevorderen, nodig is de verschillen tussen de veterinairrechtelijke voorschriften van de Lid-Staten op te heffen;

Overwegende dat het, om een harmonische ontwikkeling van het intracommunautaire handelsverkeer mogelijk te maken, van belang is voor de invoer uit derde landen een communautaire regeling vast te stellen;

Overwegende dat voor geregistreerde paardachtigen die voorzien zijn van een identificatiedocument, ook de voorwaarden moeten worden vastgesteld waaronder het verkeer van deze dieren op het nationale grondgebied plaatsvindt;

Overwegende dat paardachtigen, om aan het handelsverkeer deel te nemen, moeten voldoen aan bepaalde veterinairrechtelijke eisen ter voorkoming van de verspreiding van besmettelijke ziekten; dat het met name wenselijk is te voorzien in een mogelijke regionalisering van de restrictieve maatregelen;

Overwegende dat, ter bereiking van dat doel, eveneens voorwaarden voor het vervoer moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat, om de naleving van de gestelde eisen te waarborgen, moet worden bepaald dat een officiële dierenarts een gezondheidscertificaat afgeeft, welk certificaat de paardachtigen tot de plaats van bestemming dient te vergezellen;

Overwegende dat de organisatie van de door de Lid-Staat van bestemming te organiseren controles en de daaraan te verbinden consequenties, alsmede de te treffen vrijwaringsmaatregelen moeten worden vastgesteld in het kader van de regeling voor veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in levende dieren in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt;

Overwegende dat moet worden voorzien in de mogelijkheid van controles door de Commissie; dat deze controles verricht moeten worden in samenwerking met de bevoegde nationale instanties;

Overwegende dat de vaststelling van een communautaire regeling voor de invoer uit derde landen meebrengt dat een lijst moet worden opgesteld van derde landen of delen van derde landen waaruit paardachtigen mogen worden ingevoerd;

Overwegende dat de keuze van die landen moet worden gebaseerd op algemene criteria zoals de gezondheidstoestand van de veestapel, de organisatie en de bevoegdheden van de veterinaire diensten en de geldende gezondheidsvoorschriften;

Overwegende voorts dat geen toestemming dient te worden verleend voor de invoer van paardachtigen uit landen die niet of nog niet lang genoeg vrij zijn van besmettelijke dierziekten die voor de veestapel van de Gemeenschap gevaar opleveren; dat zulks ook geldt voor invoer uit derde landen waar tegen deze ziekten wordt ingeënt;

Overwegende dat de algemene voorwaarden voor invoer uit derde landen moeten worden aangevuld met bijzondere voorwaarden die op de gezondheidssituatie in elk van die landen zijn afgestemd; dat, aangezien deze bijzondere voorwaarden gebaseerd worden op zeer uiteenlopende technische criteria, voor de vaststelling van die voorwaarden een soepele en snelwerkende communautaire procedure nodig is waarbij de Commissie en de Lid-Staten nauw samenwerken;

Overwegende dat overlegging van een certificaat van een bepaald model een doelmatig middel is om bij invoer van paardachtigen de toepassing van de communautaire regeling te controleren; dat deze regeling bijzondere bepalingen kan behelzen die naar gelang van het betrokken derde land kunnen verschillen; dat de modellen van het certificaat dienovereenkomstig dienen te worden vastgesteld;

(1) PB nr. C 327 van 30. 12. 1989, blz. 61.

(2) PB nr. C 149 van 18. 6. 1990.

(3) PB nr. C 62 van 12. 3. 1990, blz. 46.

Overwegende dat veterinaire deskundigen van de Gemeenschap moet worden opgedragen, met name in derde landen te controleren of de voorschriften van deze richtlijn worden nageleefd;

Overwegende dat de controle bij invoer betrekking moet hebben op de oorsprong en de gezondheidstoestand van de paardachtigen;

Overwegende dat de algemene voorschriften voor de te verrichten invoercontroles moeten worden vastgesteld in een algemeen kader;

Overwegende dat iedere Lid-Staat de mogelijkheid moet hebben de invoer uit een derde land onmiddellijk te verbieden, wanneer deze invoer gevaar kan opleveren voor de diergezondheid; dat in een dergelijk geval, onverminderd eventuele wijzigingen in de lijst van landen die naar de Gemeenschap mogen uitvoeren, de houding van de Lid-Staten ten opzichte van het betrokken derde land onverwijld moet worden gecoördineerd;

Overwegende dat de bepalingen van deze richtlijn in het kader van de voltooiing van de interne markt opnieuw moeten worden bezien;

Overwegende dat moet worden voorzien in een procedure waarbij tussen de Lid-Staten en de Commissie een nauwe en doeltreffende samenwerking in het kader van het Permanent Veterinair Comité tot stand wordt gebracht,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

In deze richtlijn worden de veterinairerechtelijke voorschriften vastgesteld die van toepassing zijn op het verkeer van paardachtigen tussen de Lid-Staten en de invoer van paardachtigen uit derde landen.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- bedrijf: landbouwbedrijf of entrainement, stal, of, in het algemeen, iedere ruimte of iedere inrichting waar gewoonlijk paardachtigen worden gehouden of gefokt, ongeacht hun gebruik;
- paardachtigen: als huisdier gehouden of in het wild levende paarden — met inbegrip van zebra's — en ezels of kruisingen daarvan;
- geregistreerde paardachtigen: elke geregistreerde paardachtige als omschreven in Richtlijn 90/427/EEG ⁽¹⁾ die wordt geïdentificeerd door middel van een identificatiedocument dat is afgegeven door de met het fokken belaste instantie of door elke andere bevoegde instantie

⁽¹⁾ Zie bladzijde 55 van dit Publikatieblad.

van het land van oorsprong van de paardachtige die het stamboek of het rasregister van deze paardachtige beheert of elke vereniging of internationale organisatie die paarden beheert met het oog op wedstrijden of paardenrennen;

- als slachtdieren gehouden paardachtigen: paardachtigen die zijn bestemd om hetzij rechtstreeks hetzij na via een markt of een erkend verzamelcentrum te zijn doorgevoerd, naar het slachthuis te worden gebracht om daar te worden geslacht;
- als fok- en gebruiksdieren gehouden paardachtigen: andere paardachtigen dan die welke onder c) en d) worden genoemd;
- van paardepest vrij(e) Lid-Staat of derde land: elke Lid-Staat of elk derde land op het grondgebied waarvan bij niet ingeënte paardachtigen geen klinische, serologische of epidemiologische aanwijzing bestaat voor de aanwezigheid van paardepest gedurende de laatste twee jaren, en waarin gedurende de laatste twaalf maanden geen inenting tegen deze ziekte hebben plaatsgehad;
- ziekten waarvoor een aangifteplicht bestaat: in bijlage A genoemde ziekten;
- officiële dierenarts: door de bevoegde centrale instantie van de Lid-Staat of van een derde land aangewezen dierenarts;
- tijdelijke toelating: status van een uit een derde land afkomstige geregistreerde paardachtige die op het grondgebied van de Gemeenschap is toegelaten voor een periode van minder dan 90 dagen die door de Commissie op grond van de gezondheidssituatie in het land van oorsprong wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 24.

HOOFDSTUK II

Voorschriften voor het verkeer van paardachtigen

Artikel 3

Een Lid-Staat staat het verkeer van geregistreerde paardachtigen op zijn grondgebied en de verzending van paardachtigen naar het grondgebied van een andere Lid-Staat alleen toe wanneer deze voldoen aan de in de artikelen 4 en 5 genoemde voorwaarden.

De bevoegde instanties van de Lid-Staten van bestemming kunnen echter algemene of beperkte afwijkingen toestaan voor het verkeer van paardachtigen

- die voor sportieve of recreatieve doeleinden op wegen in de nabijheid van de binnengrenzen van de Gemeenschap worden bereden of geleid;
- waarmee wordt deelgenomen aan culturele of soortgelijke manifestaties of aan activiteiten die door in de nabijheid van de binnengrenzen van de Gemeenschap gevestigde, daartoe gerechtigde plaatselijke organisaties zijn georganiseerd,
- die tijdelijk in de nabijheid van de binnengrenzen van de Gemeenschap uitsluitend worden geweid of voor werkzaamheden zijn bestemd.

De Lid-Staten die van deze mogelijkheid gebruik maken stellen de Commissie op de hoogte van de inhoud van de toegestane afwijkingen.

Artikel 4

1. Bij de inspectie mogen de paardachtigen geen enkel klinisch ziekteverschijnsel vertonen. Voor paardachtigen moet de inspectie binnen 48 uur vóór de inlading geschieden. Deze inspectie is echter, onverminderd artikel 6, voor geregistreerde paardachtigen slechts vereist voor het intracommunautaire handelsverkeer.

2. Onverminderd de in lid 5 genoemde vereisten ten aanzien van ziekten waarvoor een aangifteplicht bestaat, moet de officiële dierenarts zich er tijdens de inspectie van vergewissen dat geen enkel feit — inclusief op basis van de verklaringen van de eigenaar of van de fokker — tot de conclusie leidt dat de paardachtigen de laatste 15 dagen vóór de inspectie in aanraking zijn geweest met paardachtigen die een infectie of een besmettelijke ziekte hebben.

3. Paardachtigen mogen niet afgemaakt en gedestruerd worden in het kader van een in een Lid-Staat toegepast programma voor de uitroeiing van een besmettelijke ziekte.

4. De paardachtigen moeten als volgt worden geïdentificeerd:

i) wat geregistreerde paardachtigen betreft, door middel van het in Richtlijn 90/427/EEG bedoelde identificatiedocument, waarin met name moet worden verklaard dat wordt voldaan aan het bepaalde in de leden 5 en 6, alsmede in artikel 5. De geldigheid van dit document dient voor de duur van de in lid 5 of in artikel 5 genoemde verbodsmaatregelen door de officiële dierenarts te worden opgeschort. Het dient na het slachten van het geregistreerde paard te worden teruggegeven aan de instantie die het heeft afgegeven. De uitvoeringsbepalingen van dit punt zullen door de Commissie volgens de procedure van artikel 24 worden vastgesteld;

ii) wat als fok- en gebruiksdieren gehouden paardachtigen betreft, volgens een identificatiemethode die door de Commissie volgens de procedure van artikel 24 moet worden bepaald.

Tot de invoering van deze methode blijven de officieel erkende nationale identificatiemethoden van toepassing, mits zij binnen een termijn van drie maanden vanaf de datum van aanneming van deze richtlijn ter kennis van de Commissie en de andere Lid-Staten worden gebracht.

5. Naast de in artikel 5 genoemde eis, mogen de paardachtigen niet afkomstig zijn van een bedrijf waarvoor een van de volgende verbodsmaatregelen geldt:

a) wanneer niet alle op het bedrijf aanwezige dieren van de soorten die vatbaar zijn voor de ziekte, zijn geslacht of gedood, moet het op het bedrijf van herkomst betrekking hebbende verbod ten minste gelden voor een termijn

— van zes maanden vanaf de datum van het laatste contact of mogelijke contact met een zieke paardachtige, in het geval van paardachtigen die ervan verdacht worden met dourine te zijn aangetast. Wanneer het een hengst betreft, geldt het verbod evenwel tot hij is gecastreerd;

— van zes maanden vanaf de datum waarop de aangetaste paardachtigen zijn afgemaakt en gedestruerd, in het geval van kwade droes en paardenencefalomyelitis;

— die, in het geval van infectieuze anemie, eindigt op de datum waarop, nadat de aangetaste paardachtigen zijn afgemaakt en gedestruerd, de resterende dieren negatief hebben gereageerd op twee met een tussenpoos van drie maanden uitgevoerde Coggings-tests;

— van zes maanden vanaf het laatste geval van vesiculaire stomatitis;

— van één maand vanaf de datum van vaststelling van het laatste geval van rabies;

— van 15 dagen vanaf de datum van vaststelling van het laatste geval van miltvuur;

b) wanneer alle op het bedrijf aanwezige dieren van de soorten die voor een bepaalde ziekte vatbaar zijn, zijn geslacht of gedood en de ruimten zijn ontsmet, geldt het verbod voor een termijn van 30 dagen na de datum waarop de dieren zijn afgemaakt en gedestruerd en de ruimten ontsmet, behalve voor miltvuur waarvoor de verbodstermijn 15 dagen bedraagt.

De bevoegde instanties kunnen van deze verbodsmaatregelen afwijken voor renbanen en stellen de Commissie op de hoogte van de aard van de toegestane afwijkingen.

6. Indien een Lid-Staat een al dan niet bindend programma opstelt of heeft opgesteld voor de bestrijding van een ziekte waarvoor paardachtigen vatbaar zijn, kan hij binnen zes maanden na de kennisgeving van deze richtlijn aan de Commissie mededeling doen van dat programma, met vermelding van met name:

— de situatie op het gebied van die ziekte op zijn grondgebied,

— de gronden voor de rechtvaardiging van het programma, met name de belangrijkheid van de ziekte en de kosten-batenanalyse,

— het geografische gebied waar het programma zal worden toegepast;

— de diverse aan de inrichtingen toegekende gezondheidsstatussen, de normen waaraan voor elke soort moet worden voldaan en de testprocedures;

— de controleprocedures waarin in het kader van het programma is voorzien,

— de consequenties die moeten worden getrokken wanneer een bedrijf om een of andere reden zijn status verliest,

— de maatregelen die moeten worden genomen wanneer er bij controles die overeenkomstig het programma worden verricht, positieve resultaten worden geconstateerd,

— het niet-discriminerend karakter van het handelsverkeer op het grondgebied van de betrokken Lid-Staat ten opzichte van het intracommunautaire handelsverkeer.

De Commissie onderzoekt de door de Lid-Staten medege-deelde programma's. In voorkomend geval keurt zij deze, met inachtneming van de in de eerste alinea genoemde criteria, goed volgens de procedure van artikel 24. Volgens

deze zelfde procedure kunnen ook de algemene of beperkte aanvullende garanties worden vastgesteld die in het intracommunautaire handelsverkeer kunnen worden geëist. Deze garanties mogen niet strenger zijn dan die welke de Lid-Staat in nationaal verband hanteert.

De door de Lid-Staat ingediende programma's kunnen worden gewijzigd of aangevuld volgens de procedure van artikel 25. Volgens deze zelfde procedure kunnen wijzigingen of aanvullingen op een eerder goedgekeurd programma en op de overeenkomstig de tweede alinea vastgestelde garanties worden goedgekeurd.

Artikel 5

1. De Lid-Staten die niet vrij zijn van paardepest, in de zin van artikel 2, onder f), kunnen slechts onder de in lid 3 vastgestelde voorwaarden paardachtigen verzenden die afkomstig zijn van het gedeelte van het grondgebied dat is aangemerkt als besmet in de zin van lid 2.

2. a) Een deel van het grondgebied van een Lid-Staat wordt aangemerkt als besmet met paardepest indien

- of wel gedurende de laatste twee jaren de aanwezigheid van paardepest is vastgesteld op grond van een klinische, serologische (bij niet ingeënte dieren) en/of epidemiologische aanwijzing,
- of wel gedurende de laatste twaalf maanden inenting tegen paardepest zijn verricht.

b) Het deel van het grondgebied dat beschouwd wordt als besmet met paardepest dient ten minste te omvatten:

- een beschermingszone van ten minste 100 km rondom elke haard,
- een zone van toezicht van ten minste 50 km rondom de beschermingszone, waarin gedurende de laatste twaalf maanden geen enkele inenting is verricht.

c) De onder b) genoemde zones dienen duidelijk te worden afgebakend, waarbij rekening moet worden gehouden met de geografische, ecologische en epidemiologische factoren die met deze besmettelijke veeziekte verband houden.

d) Elke ingeënte paardachtige die zich in de beschermingszone bevindt, dient op het moment van de inenting te worden geregistreerd en geïdentificeerd door middel van een volgens de procedure van artikel 24 te erkennen duidelijk en blijvend merkteken.

Deze inenting moet duidelijk worden vermeld in het identificatiedocument en/of op het gezondheidscertificaat.

e) Onder verantwoordelijkheid van de bevoegde centrale instantie dient een daadwerkelijke veterinaire controle te worden verricht op de paardachtigen en het verkeer ervan in de onder b) bedoelde zones. Alleen paardachtigen die voldoen aan de in lid 3 genoemde vereisten mogen de onder b) bedoelde zones verlaten.

3. Een Lid-Staat mag uit het in lid 2, onder b), bedoelde grondgebied slechts paardachtigen verzenden die voldoen aan de onderstaande eisen:

a) zij mogen slechts gedurende bepaalde periodes van het jaar verzonden worden, afhankelijk van de activiteit van ziekteoverbrengende insecten; deze periodes worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 25;

b) zij mogen geen enkel klinisch teken van paardepest vertonen op de dag van de in artikel 4, lid 1, bedoelde inspectie;

c) — indien zij niet tegen paardepest zijn ingeënt, dienen zij tweemaal, met een tussenpoos van tussen de 21 en 30 dagen, met een negatieve reactie onderworpen te zijn geweest aan een complementbindingstest voor paardepest als omschreven in bijlage D; de tweede test dient te zijn uitgevoerd in de laatste tien dagen voorafgaand aan de verzending,

— indien zij zijn ingeënt, dienen zij niet in de loop van de laatste twee maanden te zijn ingeënt en moeten zij met bovengenoemde tussenpozen onderworpen zijn geweest aan de in bijlage D omschreven complementbindingstest, zonder dat een toename van antilichamen is vastgesteld. Volgens de procedure van artikel 24 kan de Commissie, na raadpleging van het Permanent Veterinair Comité, andere controlemethoden erkennen;

d) zij moeten gedurende een periode van ten minste 40 dagen voorafgaand aan de verzending verbleven hebben in een quarantainestation;

e) zij dienen gedurende de quarantaineperiode en tijdens het vervoer van het quarantainestation naar de plaats van verzending beschermd te zijn tegen ziekteoverbrengende insecten.

4. Bij wijze van overgangsmaatregel en in afwachting van communautaire maatregelen ter harmonisering van de controlevoorschriften en de maatregelen ter bestrijding van de paardepest welke door de Raad vóór 1 juli 1991 met gekwalificeerde meerderheid op voorstel van de Commissie, dienen te worden vastgesteld, bepaalt de Commissie, volgens de procedure van artikel 25, vóór 1 november 1990 de grenzen van het besmette grondgebied, overeenkomstig lid 1, onder b).

5. Volgens de procedure van artikel 25 kan de Commissie — afhankelijk van de epidemiologische omstandigheden — het overeenkomstig lid 4 genomen besluit wijzigen.

6. Binnen een termijn van twee jaar bestudeert de Raad, zo nodig, dit artikel opnieuw en beslist met gekwalificeerde meerderheid over een voorstel van de Commissie dat gebaseerd is op een verslag over de opgedane ervaringen.

Artikel 6

De Lid-Staten die een alternatief controlesysteem toepassen dat voor het verkeer op hun grondgebied van paardachtigen en van geregistreeerde paardachtigen alternatieve waarborgen biedt die gelijkwaardig zijn aan die welke in artikel 4, lid 5,

worden genoemd, kunnen elkaar, op basis van wederkerigheid, met name door middel van het identificatiedocument, een afwijking toestaan van artikel 4, lid 1, tweede zin, en van artikel 8, lid 1, tweede streepje.

Zij stellen de Commissie hiervan op de hoogte.

Artikel 7

1. Paardachtigen moeten zo snel mogelijk, hetzij rechtstreeks, hetzij via een erkende markt, een erkende jaarmarkt of een erkend verzamelcentrum, als omschreven in artikel 3, lid 6, van Richtlijn 64/432/EEG, van het bedrijf van herkomst naar de plaats van bestemming worden gebracht in vervoermiddelen en met behulp van transport- en bevestigingsvoorzieningen die regelmatig met een door de Lid-Staat van verzending vast te stellen frequentie worden gereinigd en met een ontsmettingsprodukt worden ontsmet. De voor het vervoer gebruikte voertuigen dienen zodanig te zijn ingericht dat gedurende het vervoer daaruit geen dierlijke uitwerpselen, ligstro en voer voor paardachtigen naar buiten kunnen lopen of vallen. Het vervoer moet zodanig geschieden dat de gezondheid en het welzijn van de paardachtigen doeltreffend worden beschermd.

2. De Lid-Staat van bestemming kan een algemene of beperkte afwijking van bepaalde vereisten van artikel 4, lid 5, toestaan, mits het dier een bijzonder merkteken draagt waaruit blijkt dat het voor de slacht bestemd is en deze afwijking op het gezondheidscertificaat wordt vermeld.

Indien zo'n afwijking wordt toegestaan dienen als slachtdieren gehouden paardachtigen rechtstreeks te worden vervoerd naar het aangewezen slachthuis om aldaar binnen een termijn van ten hoogste vijf dagen na aankomst te worden geslacht.

3. De officiële dierenarts dient in een register het identificatienummer of het identificatiedocumentnummer van de geslachte paardachtige aan te tekenen en desgevraagd aan de bevoegde instantie van de plaats van verzending een verklaring toe te zenden waarin wordt bevestigd dat de paardachtigen zijn geslacht.

Artikel 8

1. De Lid-Staten zien erop toe dat

- de geregistreerde paardachtigen bij het verlaten van het bedrijf vergezeld gaan van het in artikel 4, lid 4, bedoelde identificatiedocument, dat, indien zij bestemd zijn voor het intracommunautair handelsverkeer, is aangevuld met de in bijlage B opgenomen verklaring;
- de als fok-, gebruiks- en slachtdieren gehouden paardachtigen tijdens hun vervoer vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat als bedoeld in bijlage C.

Het certificaat of, in geval van een paspoort, het blad met de inlichtingen betreffende de gezondheid moet, onverminderd artikel 6, binnen 48 uur, respectievelijk uiterlijk op de laatste

werkdag voor de inlading, in de officiële taal/talen van de Lid-Staat van verzending en bestemming worden opgesteld. De geldigheidsduur ervan bedraagt tien dagen. Het certificaat moet uit één enkel blad bestaan.

2. Paardachtigen die niet geregistreerd zijn, kunnen worden ingevoerd vergezeld van één enkel gezondheidscertificaat per partij in plaats van het in lid 1, tweede streepje, bedoelde individuele certificaat.

Artikel 9

De controlevoorschriften en vrijwaringsmaatregelen welke van toepassing zijn in het intracommunautaire handelsverkeer in paardachtigen worden door de Raad vastgesteld in het kader van zijn richtlijn betreffende de veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in levende dieren in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt.

Artikel 10

Voor zover dit voor een uniforme toepassing van de richtlijn nodig is, kunnen veterinaire deskundigen van de Commissie in samenwerking met de bevoegde nationale instanties ter plaatse controles uitvoeren. De Commissie stelt de Lid-Staten in kennis van de resultaten van de verrichte controles.

De Lid-Staat op het grondgebied waarvan een dergelijke controle wordt uitgevoerd, verleent de deskundigen alle bijstand die nodig is voor het vervullen van hun taak.

De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 24.

HOOFDSTUK III

Voorschriften voor invoer uit derde landen

Artikel 11

1. Paardachtigen die in de Gemeenschap worden ingevoerd, moeten aan de in de artikelen 12 tot en met 16 vervatte voorwaarden voldoen.

2. Tot de datum waarop de krachtens de artikelen 12 tot en met 16 genomen besluiten in werking treden, passen de Lid-Staten op de invoer van paardachtigen uit derde landen voorwaarden toe die op zijn minst gelijkwaardig zijn aan die welke voortvloeien uit de toepassing van hoofdstuk II.

Artikel 12

1. Om te mogen worden ingevoerd moeten de paardachtigen afkomstig zijn uit derde landen of uit delen van derde landen die voorkomen op een lijst welke moet worden opgenomen in een speciale kolom die in de overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 72/462/EEG opgestelde lijst moet worden ingevoegd.

2. De in artikel 3 van Richtlijn 72/462/EEG genoemde procedures en criteria voor het opstellen, wijzigen en bekendmaken van de lijst van derde landen of delen van derde landen zijn van toepassing voor de lijst die geldt voor de invoer van paardachtigen.

Artikel 13

1. De paardachtigen moeten afkomstig zijn uit derde landen:

- a) welke vrij zijn van paardepest;
- b) welke sedert twee jaar vrij zijn van Venezolaanse paardenencefalomyelitis (VEE);
- c) welke sedert zes maanden vrij zijn van dourine en van kwade droes.

2. Volgens de procedure van artikel 24 kan de Commissie

- a) beslissen dat lid 1 slechts voor een gedeelte van het grondgebied van een derde land geldt.

In geval van regionalisering van de vereisten ten aanzien van paardepest dienen ten minste de in artikel 5, leden 2 en 3, genoemde maatregelen in acht te worden genomen;

- b) aanvullende waarborgen eisen voor ziekten die in de Gemeenschap exotisch zijn.

Artikel 14

Paardachtigen moeten, vóór de dag van inlading met het oog op verzending naar de Lid-Staat van bestemming, gedurende een periode die wordt vastgesteld bij de aanneming van de op grond van artikel 15 te nemen besluiten, zonder onderbreking hebben verbleven op het grondgebied van een derde land of op een deel daarvan, dan wel, in geval van regionalisering, op het krachtens artikel 13, lid 2, onder a), vastgestelde gedeelte van het grondgebied.

Zij moeten afkomstig zijn van een bedrijf dat onder veterinaire toezicht staat.

Artikel 15

Invoer van paardachtigen uit een derde land of een gedeelte van het grondgebied van een derde land, vastgesteld overeenkomstig artikel 13, lid 2, onder a), dat voorkomt op de overeenkomstig artikel 12, lid 1, opgestelde lijst, is slechts toegestaan indien zij, behalve aan de in artikel 13 genoemde eisen,

- a) eveneens voldoen aan de gezondheidsvoorschriften die ten aanzien van de invoer van paardachtigen uit dat derde land, afhankelijk van de betrokken soort en de categorieën van paardachtigen, volgens de procedure van artikel 24 zijn vastgesteld.

Bij de vaststelling overeenkomstig de eerste alinea van de veterinairerechtelijke voorschriften worden de in de artikelen 4 en 5 vastgestelde normen als referentiebasis gehanteerd; en

- b) wanneer het derde landen betreft die gedurende ten minste zes maanden niet vrij zijn van vesiculaire stomatitis of van virale artritis, voldoen aan de volgende eisen:

- i) de paardachtigen moeten afkomstig zijn van een bedrijf dat sedert ten minste zes maanden vrij is van vesiculaire stomatitis en vóór hun verzending negatief hebben gereageerd op een serologische test;
- ii) wat virale artritis betreft, moeten de mannelijke paardachtigen, onverminderd artikel 19, onder ii), negatief hebben gereageerd op een serologische test of op een virusisolatietest of op elke andere volgens de procedure van artikel 24 erkende test die waarborgt dat het dier vrij is van deze ziekte.

Volgens de procedure van artikel 24, en na raadpleging van het Permanent Veterinair Comité, kan de Commissie de categorieën van mannelijke paardachtigen vaststellen waarop deze eis van toepassing zal zijn.

Artikel 16

1. Paardachtigen dienen overeenkomstig artikel 4, lid 4, te worden geïdentificeerd, en vergezeld te gaan van een door een officiële dierenarts van het derde land van verzending opgesteld certificaat. Het certificaat moet:

- a) zijn afgegeven op de dag van inlading van de paardachtigen met het oog op verzending naar de Lid-Staat van bestemming of, wanneer het geregistreerde paarden betreft, op de laatste werkdag vóór de inlading;
- b) minstens zijn opgesteld in één van de officiële talen van de Lid-Staat van bestemming en één van de officiële talen van de Lid-Staat waar de invoercontrole wordt verricht;
- c) als origineel exemplaar de paardachtigen vergezellen;
- d) bevestigen dat de paardachtigen voldoen aan de bij of krachtens deze richtlijn vastgestelde voorwaarden voor de invoer uit derde landen;
- e) uit slechts één enkel blad bestaan;
- f) voor één enkele geadresseerde zijn opgesteld, of, wanneer het als slachtdieren gehouden paardachtigen betreft, voor één deugdelijk gemerkte en geïdentificeerde partij.

De Lid-Staten laten de Commissie weten of zij van deze mogelijkheid gebruik maken.

2. Dit certificaat moet worden opgesteld op een formulier dat overeenstemt met een volgens de procedure van artikel 24 opgesteld model.

Artikel 17

Er wordt ter plaatse door veterinaire deskundigen van de Lid-Staten en van de Commissie gecontroleerd of er voldaan wordt aan de bepalingen van deze richtlijn, en met name aan artikel 12, lid 2.

Indien bij een uit hoofde van dit artikel uitgevoerde inspectie ernstige feiten ten laste van een bedrijf aan het licht komen, stelt de Commissie de Lid-Staten daarvan onverwijld in kennis en stelt zij onmiddellijk een besluit vast houdende de voorlopige schorsing van de erkenning. Een definitief besluit hieromtrent wordt genomen volgens de procedure van artikel 25.

De met de controles belaste deskundigen van de Lid-Staten worden aangewezen door de Commissie op voordracht van de Lid-Staten.

De controles geschieden in opdracht van de Gemeenschap die de ermee gemoeide kosten draagt.

De regelmaat en de verdere bijzonderheden van deze controles worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 24.

Artikel 18

1. Als slachtdieren gehouden paardachtigen moeten onmiddellijk na aankomst in de Lid-Staat van bestemming hetzij rechtstreeks hetzij via een markt of een verzamelcentrum naar een slachthuis worden gebracht en overeenkomstig de veterinairerechtelijke eisen worden geslacht binnen een termijn die bij de aanneming van de op grond van artikel 15 te nemen besluiten wordt vastgesteld.

2. Onverminderd de bijzondere voorwaarden die eventueel volgens de procedure van artikel 24 worden vastgesteld, kan de bevoegde instantie van de Lid-Staat van bestemming, op veterinairerechtelijke gronden, het slachthuis aanwijzen waarheen deze slachtdieren moeten worden gebracht.

Artikel 19

Volgens de procedure van artikel 24

- i) kan de Commissie de invoer uit een derde land of uit een deel van een derde land beperken tot bepaalde soorten of categorieën van paardachtigen;
- ii) stelt de Commissie, in afwijking van artikel 15, de bijzondere voorwaarden vast waaronder geregistreerde paardachtigen of voor bijzondere gebruiksdoeleinden bestemde paardachtigen tijdelijk kunnen worden toegelaten op het grondgebied van de Gemeenschap of na tijdelijke uitvoer opnieuw mogen worden binnengebracht op genoemd grondgebied;
- iii) stelt de Commissie de voorwaarden vast waaronder een tijdelijke toelating kan worden omgezet in een definitieve.

Artikel 20

1. De algemene uitvoeringsbepalingen voor de in de derde landen te verrichten controles en voor de controles op de invoer van uit deze landen afkomstige paardachtigen worden uiterlijk op 31 december 1990 door de Raad vastgesteld.

In afwachting van de tenuitvoerlegging van het in de eerste alinea bedoelde besluit blijven de nationale voorschriften van kracht, met inachtneming van de algemene bepalingen van het Verdrag.

2. De invoer van paardachtigen wordt verboden, indien bij de in lid 1 bedoelde controle op de invoer wordt vastgesteld dat:

- de dieren niet afkomstig zijn van het grondgebied of van het overeenkomstig artikel 13, lid 2, onder a), vastgestelde gedeelte van het grondgebied van een derde land dat op de overeenkomstig artikel 12, lid 1, opgestelde lijst voorkomt;
- de dieren lijden aan of ervan worden verdacht te lijden aan of besmet te zijn met een besmettelijke ziekte;
- het derde land van uitvoer de in deze richtlijn vastgestelde voorschriften niet in acht heeft genomen;
- het certificaat waarvan de dieren vergezeld gaan, niet aan de in artikel 17 vastgestelde voorwaarden voldoet;
- de dieren behandeld zijn met stoffen die op grond van de communautaire voorschriften zijn verboden.

3. Onverminderd de bijzondere voorwaarden die eventueel volgens de procedure van artikel 24 worden vastgesteld, kan de bevoegde instantie van de Lid-Staat van bestemming, op veterinairerechtelijke gronden of wanneer de terugzending van de dieren waarvan de invoer krachtens lid 1 geweigerd is, niet wordt toegestaan, het slachthuis aanwijzen waarheen deze paardachtigen moeten worden gebracht.

Artikel 21

1. Onverminderd artikel 13, verbiedt een Lid-Staat de invoer, rechtstreeks of via een andere Lid-Staat, van dieren van de in deze richtlijn bedoelde soorten uit een derde land of uit een gedeelte van het grondgebied daarvan, indien in dat derde land een besmettelijke dierziekte optreedt of zich uitbreidt, waardoor de gezondheidstoestand van de veestapel van die Lid-Staat in gevaar kan komen, of indien zulks om andere veterinairerechtelijke redenen is gerechtvaardigd.

2. De door een Lid-Staat uit hoofde van lid 1 genomen maatregelen en de intrekking daarvan moeten onverwijld en met opgave van redenen ter kennis van de overige Lid-Staten en van de Commissie worden gebracht.

Het Permanent Veterinair Comité komt zo spoedig mogelijk na de in de eerste alinea bedoelde kennisgeving bijeen en besluit volgens de procedure van artikel 25 of deze maatregelen dienen te worden gewijzigd, inzonderheid met het oog op de coördinatie ervan met de door de andere Lid-Staten getroffen maatregelen, of te worden ingetrokken.

Indien de in lid 1 bedoelde toestand zich voordoet en indien het noodzakelijk blijkt dat ook andere Lid-Staten de uit hoofde van genoemd lid getroffen en eventueel overeenkomstig de voorgaande alinea gewijzigde maatregelen toepassen, wordt volgens de procedure van artikel 25 tot de nodige maatregelen besloten.

3. Volgens dezelfde procedure wordt toegestaan de invoer uit het betrokken derde land te hervatten.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 22

Vóór 1 januari 1993 worden de bepalingen van deze richtlijn en met name artikel 4, lid 1, tweede volzin, artikel 6, artikel 8 en artikel 21, opnieuw bezien in het kader van de voorstellen om de voltooiing van de interne markt te waarborgen, waarover de Raad met gekwalificeerde meerderheid een besluit zal nemen.

Artikel 23

De bijlagen van deze richtlijn worden door de Commissie gewijzigd volgens de procedure van artikel 25.

Artikel 24

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter van het bij Besluit 68/361/EEG⁽¹⁾ ingestelde Permanent Veterinair Comité, hierna „Comité” genoemd, deze procedure hetzij op eigen initiatief hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat, onverwijld in bij het Comité.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dat ontwerp advies uit binnen een termijn die door de voorzitter naar gelang van de urgentie wordt vastgesteld. Het advies wordt uitgebracht met de meerderheid die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

4. Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad na verloop van drie maanden na indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld, behalve in de gevallen waarin de Raad zich met eenvoudige meerderheid van stemmen tegen genoemde maatregelen heeft uitgesproken.

Artikel 25

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure leidt de voorzitter van het Comité deze procedure onverwijld bij het Comité in, hetzij op eigen initiatief hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dat ontwerp advies uit binnen een termijn van twee dagen. Het advies wordt uitgebracht met de meerderheid die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

4. Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad na verloop van 15 dagen na indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld, behalve in de gevallen waarin de Raad zich met eenvoudige meerderheid van stemmen tegen genoemde maatregelen heeft uitgesproken.

Artikel 26

Artikel 34 van Richtlijn 72/462/EEG is van toepassing op de in hoofdstuk III van deze richtlijn genoemde vereisten.

Artikel 27

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan in kennis.

Artikel 28

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 26 juni 1990.

Voor de Raad
De Voorzitter
M. O'KENNEDY

⁽¹⁾ PB nr. L 255 van 18. 10. 1968, blz. 23.

BIJLAGE A

ZIEKTEN WAARVOOR EEN AANGIFTEPLICHT BESTAAT

De volgende ziekten zijn onderworpen aan verplichte aangifte:

- Dourine
 - Kwade droes
 - Paardenencefalomyelitis (alle vormen, met inbegrip van VEE)
 - Infectieuze anemie
 - Rabies
 - Miltvuur
 - Paardepest
 - Vesiculaire stomatitis
-

BIJLAGE B

GEGEVENS MET BETREKKING TOT DE GEZONDHEID (a)

Ondergetekende verklaart (b) dat de hierboven omschreven paardachtigen aan de volgende voorwaarden voldoen:

- a) zij zijn heden onderzocht en vertonen geen klinische ziekteverschijnselen;
- b) het gaat niet om dieren die in het kader van een in een Lid-Staat toegepast programma tot uitroeiing van een besmettelijke ziekte moeten worden afgemaakt en gesterueerd;
- c) zij zijn niet afkomstig van het grondgebied of een deel van het grondgebied van een Lid-Staat/derde land waarvoor in verband met de paardepest beperkende maatregelen gelden;
- d) zij zijn niet afkomstig van een bedrijf waarvoor om veterinairerechtelijke redenen verbodsmaatregelen gelden of zijn niet in aanraking geweest met paardachtigen van een bedrijf waarvoor om veterinairerechtelijke redenen verbodsmaatregelen gelden in de in artikel 4, lid 6, van Richtlijn 90/426/EEG genoemde periodes;
- e) zij zijn, naar zijn weten, gedurende de in artikel 4, lid 2, genoemde periode vóór de inlading niet in aanraking geweest met paardachtigen die aan een ziekte of een besmettelijke infectie lijden.

Datum	Plaats	Stempel en handtekening van de officiële dierenarts (1)

(1) Naam in hoofdletters en functie.

(a) Niet vereist indien er een bilaterale overeenkomst overeenkomstig artikel 6 bestaat.

(b) Verklaring is tien dagen geldig.

BIJLAGE C

MODEL

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor het handelsverkeer tussen de Lid-Staten van de EEG

PAARDACHTIGEN

Nr.

Lid-Staat van verzending

Bevoegd ministerie

Bevoegde gewestelijke dienst

I. Aantal paardachtigen

II. Identificatie van de paardachtigen

Aantal paard- achtigen ⁽¹⁾	Soorten: paarden, ezels, muilieren, muilezels	Ras, leeftijd, geslacht	Identificatiemethode en identificatie ⁽²⁾

⁽¹⁾ Voor als slachtdieren gehouden dieren: aard van het bijzondere merkteken vermelden.

⁽²⁾ Bij dit certificaat kan ter identificatie van de paardachtige een paspoort worden gevoegd, mits hierin het nummer van het betrokken dier staat vermeld.

III. Herkomst en bestemming van de paardachtige(n)

Het dier (de dieren) wordt (worden) verzonden:

uit
(plaats van verzending)

naar
(Lid-Staat en plaats van bestemming)

Naam en adres van de afzender

Naam en adres van de geadresseerde

IV. Gegevens met betrekking tot de gezondheid (a)

Ondergetekende verklaart dat de hierboven omschreven paardachtige(n) aan de volgende voorwaarden voldoet (voldoen):

1. het dier is (de dieren zijn) heden onderzocht en vertoont (vertonen) geen klinische ziekteverschijnselen;
2. het gaat niet om een dier (dieren) dat (die) in het kader van een in een Lid-Staat toegepast programma tot uitroeiing van een besmettelijke ziekte moet (moeten) worden afgemaakt en gedestruueerd;
3. a) het dier is (de dieren zijn) niet afkomstig van het grondgebied of een deel van het grondgebied van een Lid-Staat/derde land, waarvoor in verband met de paardepest beperkende maatregelen gelden;
b) het dier is (de dieren zijn) tegen de paardepest ingeënt op (b);
het dier is (de dieren zijn) niet tegen de paardepest ingeënt (b);
4. het dier is (de dieren zijn) niet afkomstig van een bedrijf waarvoor om veterinairerechtelijke redenen verbodsmaatregelen gelden en is (zijn) niet in aanraking geweest met paardachtigen van een bedrijf waarvoor om veterinairerechtelijke redenen verbodsmaatregelen gelden in de in artikel 4, lid 6, van Richtlijn 90/426/EEG genoemde periodes;
5. het dier is (de dieren zijn), naar zijn weten, gedurende de in artikel 4, lid 2, genoemde periode vóór de inlading niet in aanraking geweest met paardachtigen die aan een ziekte of een besmettelijke infectie lijden.

V. Dit certificaat is tien dagen geldig.

Gedaan te

Stempel

.....
(handtekening)

(naam in hoofdletters en functie
van de dierenarts) ⁽¹⁾

(a) Niet vereist indien er een bilaterale overeenkomst overeenkomstig artikel 6 van Richtlijn 90/426/EEG bestaat.

(b) Doorhalen hetgeen niet van toepassing is.

⁽¹⁾ In Duitsland: „Beamteter Tierarzt”; in België: „Inspecteur Dierenarts” of „Inspecteur vétérinaire”; in Frankrijk: „Vétérinaire officiel”; in Italië: „Veterinario provinciale”; in Luxemburg: „Inspecteur vétérinaire”; in Nederland: „Officieel dierenarts”; in Denemarken: „Autoriseret Dyrlaeg”; in Ierland: „Veterinary Inspector”; in het Verenigd Koninkrijk: „Veterinary Inspector”; in Griekenland: „Επίσημος κτηνίατρος”; in Spanje: „Inspector Veterinario”; in Portugal: „Inspector Veterinário”.

BIJLAGE D

PAARDEPEST

DIAGNOSE

Complementbindingstest

Het antigeen wordt bereid op basis van de hersenen van één maand oude muizen, die een intracerebrale inoculatie hebben ontvangen met een neurotrope stam van het virus. Dit kan geschieden door middel van de volgende methode van Bourdin. De hersenen worden bevroren en vervolgens vermalen in een buffermengsel van Veronal in een verhouding van tien hersenen op 12 ml buffer. De hieruit resulterende suspensie wordt gedurende één uur gecentrifugeerd met een snelheid van 10 000 omwentelingen per minuut, bij een temperatuur van 4 °C. De bovendrijvende substantie vormt het antigeen. Het wordt bij voorkeur ongewijzigd gebruikt, doch kan onwerkzaam gemaakt worden door middel van bèta-propiolacton. De inactivering kan geschieden door 0,1 ml van een 3 %-oplossing van bèta-propiolacton in gedistilleerd water toe te voegen aan elk deel van 0,9 ml antigeen, en door het mengsel gedurende drie uur bij kamertemperatuur te schudden onder een afzuigkap en vervolgens gedurende 18 uur bij een temperatuur van 4 °C. Men kan tevens gebruik maken van de methode van Casals (Casals J. (1949)).

Daar er geen internationaal standaardserum bestaat wordt het antigeen getitreerd tegen een ter plaatse bereid positief controleserum.

De sera worden gedurende 30 minuten verwarmd op een temperatuur van 60 °C. Ter vermindering van anticomplementaire effecten dienen de sera, en met name die van ezels, zo snel mogelijk van het bloed gescheiden te worden. Bij de test worden positieve en negatieve controlesera gebruikt.

Man kan zowel een macrotechniek als een microtechniek gebruiken. In beide gevallen bestaat het eindpunt uit een hemolyse van 50 %.

Aan een volume van tweevoudige verdunningen van het serum dient een hoeveelheid antigeen te worden toegevoegd zoals aangegeven door de titrerings, zodat er twee eenheden ontstaan. Mengen en 15 minuten laten rusten bij kamertemperatuur. Twee volumes complement van vijf eenheden toevoegen, mengen, de plaques bedekken en gedurende 18 uur laten staan bij een temperatuur van 4 °C. Het complement wordt getitreerd in aanwezigheid van antigeen, om rekening te houden met alle anti-complementaire effecten. Nadat de plaques nog 15 minuten zijn blijven staan bij kamertemperatuur, dient één tot 3 % verdund volume gesensibiliseerde schape-erythrocyten te worden toegevoegd. Mengen en gedurende 30 minuten laten incuberen bij een temperatuur van 37 °C, en na 15 minuten incubatie opnieuw mengen. Bij gebruik van plaques dienen deze gedurende 15 minuten te worden gecentrifugeerd met een snelheid van 1 500 omwentelingen per minuut, en bij een temperatuur van 4 °C.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 26 juni 1990

tot vaststelling van zoötechnische en genealogische voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in paardachtigen

(90/427/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat paardachtigen als levende dieren in de lijst van produkten van bijlage II van het Verdrag zijn begrepen;

Overwegende dat het, om een rationele ontwikkeling van de produktie van paardachtigen te waarborgen en daardoor de produktiviteit van de betrokken sector te vergroten, van belang is om voor de afzet van paardachtigen in het intracommunautaire handelsverkeer op communautair niveau voorschriften vast te stellen;

Overwegende dat het fokken van paardachtigen, in het bijzonder van paarden, meestal een onderdeel van de landbouwactiviteit vormt; dat het voor een deel van de landbouwbevolking een bron van inkomsten is en derhalve moet worden gestimuleerd;

Overwegende dat het bereiken van bevredigende resultaten op dit gebied in ruime mate afhankelijk is van het gebruik van dieren die in door officieel erkende organisaties of verenigingen bijgehouden stamboeken zijn ingeschreven;

Overwegende dat er verschillen bestaan op het gebied van de inschrijving in de stamboeken; dat deze verschillen een belemmering vormen voor het intracommunautaire handelsverkeer; dat de volledige vrijmaking van het handelsverkeer slechts mogelijk is als met name de inschrijving in de stamboeken verder wordt geharmoniseerd;

Overwegende dat het intracommunautaire handelsverkeer in geregistreerde paardachtigen geleidelijk moet worden vrijgemaakt; dat volledige vrijmaking van het handelsverkeer slechts mogelijk wordt als met name de bepalingen inzake het afgeven van dekvergunningen en het gebruik van sperma en eicellen overeenkomstig de bijzonderheden van elk stamboek nog verder worden geharmoniseerd;

Overwegende dat volgens een communautaire procedure een geharmoniseerd model voor een zoötechnisch oorsprongs- en identificatiecertificaat moet worden opgesteld;

⁽¹⁾ PB nr. C 327 van 30. 12. 1989, blz. 61.

⁽²⁾ PB nr. C 149 van 18. 6. 1990.

⁽³⁾ PB nr. C 62 van 12. 3. 1990, blz. 46.

Overwegende dat de naam van een dier een voor de identificatie ervan essentieel gegeven is; dat een naamswijziging op verzoek van de nieuwe eigenaar van een dier zeer vaak tot gevolg heeft dat de afstamming van het dier niet meer kan worden achterhaald en het dier niet verder kan worden gevolgd; dat, met name om oneerlijke praktijken te voorkomen, de voorschriften met betrekking tot de naam van paardachtigen moeten worden geharmoniseerd;

Overwegende dat moet worden bepaald dat voor de invoer van paardachtigen uit derde landen geen voorwaarden mogen gelden die minder streng zijn dan die welke in de Gemeenschap gelden;

Overwegende dat op bepaalde technische gebieden uitvoeringsmaatregelen moeten worden vastgesteld; dat voor de tenuitvoerlegging van de voorgenomen maatregelen in een procedure moet worden voorzien waarbij tussen de Lid-Staten en de Commissie een nauwe en doeltreffende samenwerking tot stand wordt gebracht in het kader van het Permanent Zoötechnisch Comité,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Bij deze richtlijn worden zoötechnische en genealogische voorschriften vastgesteld voor het intracommunautaire handelsverkeer in paardachtigen, en in sperma, eicellen en embryo's van paardachtigen.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) paardachtigen: als huisdier gehouden paarden en ezels of kruisingen daarvan;
- b) geregistreerde paardachtigen: paardachtigen die in een stamboek zijn ingeschreven, dan wel in een stamboek zijn geregistreerd of in aanmerking komen om te worden ingeschreven overeenkomstig de krachtens artikel 4, lid 2, onder b), vastgestelde voorschriften en die zijn geïdentificeerd middels het in artikel 8, punt 1, bedoelde identificatiedocument;
- c) stamboek: alle boeken, registers, kaartsystemen of informatiedragers

- die worden bijgehouden hetzij door een organisatie of vereniging die officieel is erkend door een Lid-Staat hetzij door een officiële dienst van de betrokken Lid-Staat, en
- waarin de paardachtigen worden ingeschreven of geregistreerd met vermelding van de bekende voorouders.

Artikel 3

Het intracommunautaire handelsverkeer in paardachtigen en in sperma, eicellen en embryo's daarvan mag niet worden verboden of beperkt om andere zoötechnische of genealogische redenen dan die welke uit de toepassing van deze richtlijn voortvloeien.

Met betrekking tot het intracommunautaire handelsverkeer in geregistreerde paardachtigen en in sperma, eicellen en embryo's daarvan, mogen evenwel de nationale voorschriften die met de algemene bepalingen van het Verdrag in overeenstemming zijn, worden gehandhaafd totdat de desbetreffende communautaire besluiten als bedoeld in de artikelen 4 en 8, in werking treden.

HOOFDSTUK II

Genealogische voorschriften betreffende geregistreerde paardachtigen

Artikel 4

1. Bij de aanneming van de in lid 2 genoemde besluiten wordt rekening gehouden met de volgende beginselen:

- a) organisaties en verenigingen die een stamboek bijhouden of een stamboek aanleggen, worden erkend op voorwaarde dat zij de beginselen naleven die zijn opgesteld door de organisatie of vereniging die het oorspronkelijke stamboek van het ras bijhoudt;
- b) de criteria voor de inschrijving en registratie in de stamboeken worden vastgesteld rekening houdend met het specifieke karakter van het ras en, met name voor bepaalde zuivere rassen, de noodzaak om de inschrijving en registratie van paardachtigen verkregen met kunstmatige fokmethododes te reglementeren.

2. Volgens de procedure van artikel 10 stelt de Commissie, overeenkomstig de in lid 1 omschreven beginselen, het volgende vast:

- a) de criteria voor de erkenning van organisaties en verenigingen die stamboeken bijhouden of aanleggen;
- b) de criteria voor de inschrijving en registratie in de stamboeken;
- c) zo nodig, de criteria en methoden voor identificatie van geregistreerde paardachtigen;
- d) de criteria voor het opstellen van het oorsprongscertificaat en het identificatiedocument, als bedoeld in artikel 8;

- e) zo nodig, de voorschriften voor de coördinatie tussen de in artikel 5 bedoelde organisaties of verenigingen.

Artikel 5

De lijst van organisaties en verenigingen die een stamboek bijhouden of een stamboek aanleggen en die erkend zijn op basis van de overeenkomstig artikel 4, lid 2, onder a), vast te stellen criteria en de latere aanpassing ervan, worden aan de Commissie en aan de andere Lid-Statens in het Permanent Zoötechnisch Comité meegedeeld.

Artikel 6

1. Bij intracommunautair handelsverkeer moeten paardachtigen die in de Lid-Staat van verzending zijn geregistreerd, tenzij een afwijking tussen beide betrokken organisaties of verenigingen onderling is overeengekomen, in het passende stamboek van de Lid-Staat van bestemming onder dezelfde naam worden geregistreerd of ingeschreven, met vermelding — overeenkomstig de internationale overeenkomsten — van het letterwoord van het land van geboorte.

2. Indien zulks krachtens de statuten van de organisaties of verenigingen is toegestaan,

- mag de oorspronkelijke naam van het betrokken dier worden voorafgegaan van of gevolgd worden door een andere, zelfs voorlopige naam, op voorwaarde dat, zolang het betrokken dier leeft, de oorspronkelijke naam tussen haakjes behouden blijft, en mits het land van geboorte wordt aangegeven met het bij de internationale overeenkomsten erkende letterwoord;
- kunnen, overeenkomstig door de Commissie volgens de procedure van artikel 10 vast te stellen procedures, alternatieve maatregelen worden getroffen om ervoor te zorgen dat de identiteit van het dier gewaarborgd blijft.

HOOFDSTUK III

Zoötechnische voorschriften betreffende geregistreerde paardachtigen

Artikel 7

Voor zover zulks nodig is voor een uniforme toepassing van deze richtlijn en met inachtneming van de beginselen van artikel 4, lid 1, kan de Commissie, volgens de procedure van artikel 10 het volgende vaststellen:

- a) de methoden voor het controleren van de prestaties en voor het beoordelen van de genetische waarde van de fokdieren;
- b) afhankelijk van de onder a) bedoelde methoden, de algemene criteria voor de toelating van het mannelijke

of, indien nodig, vrouwelijke fokdier tot de fokkerij en het gebruik van hun sperma, eicellen of embryo's.

Artikel 8

De Lid-Staten dragen er zorg voor dat

1. geregistreerde paardachtigen tijdens het transport vergezeld gaan van een door de Commissie volgens de procedure van artikel 10 op te stellen identificatiedocument dat wordt afgegeven door de organisaties of verenigingen, bedoeld in artikel 5 van de onderhavige richtlijn en in artikel 2, onder c), van Richtlijn 90/426/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van veterinaire voorschriften voor het verkeer van paardachtigen en de invoer van paardachtigen uit derde landen ⁽¹⁾.

Voor geregistreerde paarden moeten in het in de Gemeenschapstalen op te stellen identificatiedocument ten minste de in de bijlage vermelde gegevens voorkomen; de gegevens kunnen worden aangevuld of gewijzigd volgens de procedure van artikel 10;

2. wanneer sperma, eicellen en embryo's van geregistreerde paardachtigen in de handel worden gebracht, zij vergezeld gaan van een door de bevoegde instantie ten minste in de taal van het land van bestemming afgegeven zoötechnisch oorsprongs- en identificatiecertificaat, overeenkomstig een door de Commissie volgens de procedure van artikel 10 vast te stellen model.

Slotbepalingen

Artikel 9

Totdat communautaire voorschriften ter zake van toepassing worden, mogen de voorwaarden voor de invoer van paardachtigen en van sperma, eicellen en embryo's daarvan uit derde landen niet gunstiger zijn dan die welke in het intracommunautaire handelsverkeer gelden.

Artikel 10

In de gevallen waarin naar de in dit artikel omschreven procedure wordt verwezen, beraadslagt het bij Besluit 77/505/EEG ⁽²⁾ ingestelde Permanent Zoötechnisch Comité overeenkomstig de bij artikel 11 van Richtlijn 88/661/EEG ⁽³⁾ vastgestelde regels.

Artikel 11

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 juli 1991 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 12

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 26 juni 1990.

Voor de Raad
De Voorzitter
M. O'KENNEDY

⁽¹⁾ Zie bladzijde 42 van dit Publikatieblad.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 12. 8. 1977, blz. 11.

⁽³⁾ PB nr. L 382 van 31. 12. 1988, blz. 16.

BIJLAGE

MINIMALE VERMELDINGEN VAN HET IDENTIFICATIEDOCUMENT

(1) N° d'identification
Identification N°
Identificatienummer:

(2) Nom
Name
Naam:

(3) Sexe
Sex
Geslacht:

(4) Robe
Colour
Kleur:

(5) Race
Breed
Ras:

(6) par
by
door:

(7) et
and
en:

(6) par
by
door:

(8) Date de naissance
Date of foaling
Geboortedatum:

(9) Lieu d'élevage
Place where bred
Plaats waar het dier is gefokt:

(10) Naisseur(s)
Breeder(s)
Fokker(s):

(11) Certificat d'origine validé le
par
Origin certificate validated on
by
Certificaat van oorsprong geldig verklaard op:
door:

— Nom de l'autorité compétente
Name of the competent authority
Naam van de bevoegde instantie:

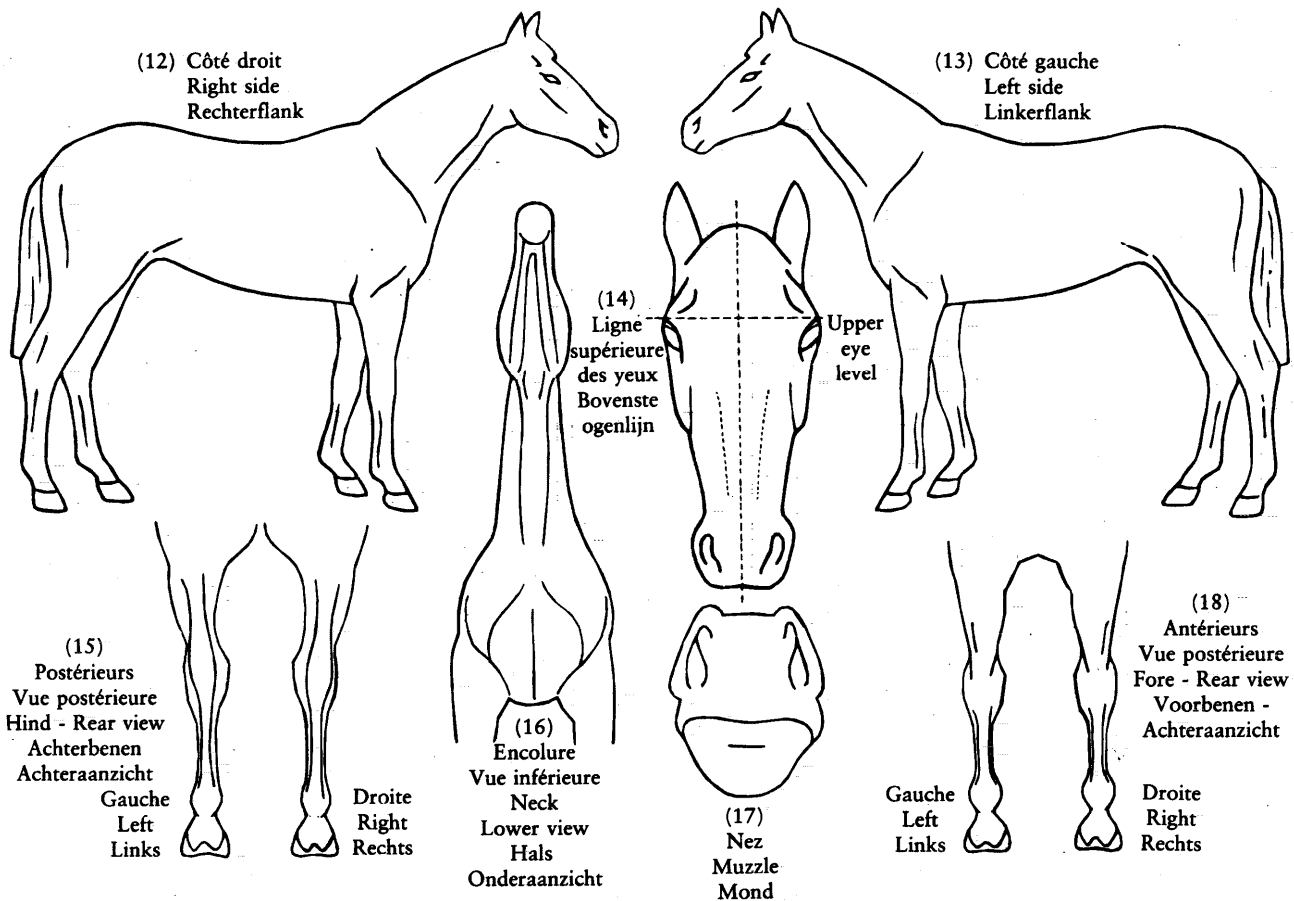
— Adresse
Address
Adres:

— N° de téléphone
Telephone number
Telefoonnummer:

— N° de télécopie
Teletype number
Faxnummer:

— Signature
(nom en lettres capitales et qualité du signataire)
Signature
(Name in capital letters and capacity of signatory)
Handtekening:
(naam in hoofdletters en functie van de onder-
tekenaar)

— Cachet
Stamp
Stempel

(2) Nom - Name -
Naam:

(5) Race - Breed -
Ras:

(3) Sexe - Sex -
Geslacht:

(4) Robe - Colour -
Kleur:

(19) Signalement relevé sous la mère par
Description taken with dam by:
Signalement opgemaakt bij de moeder door:

(20) Circonscription
District
Omschrijving:

Tête
Head
Hoofd:

Ant. G
Foreleg L
Voorbenen links:

Ant. D
Foreleg R
Voorbenen rechts:

Post. G
Hindleg L
Achterbenen links:

Post. D
Hindleg R
Achterbenen rechts:

Corps
Body
Lichaam:

Marques
Markings
Kenmerken:

Le
On
d.d.

(21) Signature et cachet du vétérinaire agréé
(ou de l'autorité compétente)
Signature and stamp of qualified veterinary surgeon
(or competent authority)
Handtekening en stempel van de erkende dierenarts
of van de bevoegde instantie
(en lettres capitales)
(in capital letters)
(in hoofdletters)

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 26 juni 1990

inzake het handelsverkeer in voor wedstrijden bestemde paardachtigen en houdende vaststelling van de voorwaarden voor deelneming aan deze wedstrijden

(90/428/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 42 en 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat paardachtigen als levende dieren in de lijst van produkten van bijlage II van het Verdrag zijn opgenomen;

Overwegende dat het, om een rationele ontwikkeling van de produktie van paardachtigen te waarborgen en daardoor de produktiviteit van de betrokken sector te vergroten, van belang is om op communautair niveau voorschriften vast te stellen voor het intracommunautaire handelsverkeer in voor wedstrijden bestemde paardachtigen;

Overwegende dat het fokken van paarden en vooral van renpaarden in het algemeen een onderdeel van de landbouwactiviteit vormt; dat het voor een deel van de landbouwbevolking een bron van inkomsten is;

Overwegende dat er in de Gemeenschap inzake de voorschriften voor de toegang tot wedstrijden nog steeds verschillen bestaan; dat deze verschillen een belemmering kunnen vormen voor het intracommunautaire handelsverkeer;

Overwegende dat het handelsverkeer in voor wedstrijden bestemde paardachtigen en de deelneming aan deze wedstrijden in gevaar kunnen worden gebracht door dispariteiten in de regels betreffende de toewijzing van een bepaald percentage van de prijzen of winsten aan het behoud, de ontwikkeling en de verbetering van de fokkerij in de Lid-Staten; dat het invoeren van vrije toegang tot de wedstrijden harmonisatie van deze regels veronderstelt;

Overwegende dat in afwachting van deze harmonisatie, met name om de produktiviteit in deze sector te handhaven of te verbeteren, de Lid-Staten dienen te worden gemachtigd een percentage van de prijs of winst te reserveren voor het behoud, de ontwikkeling en de verbetering van de fokkerij; dat evenwel een maximum voor dit percentage dient te worden vastgesteld;

⁽¹⁾ PB nr. C 327 van 30. 12. 1989, blz. 61.

⁽²⁾ PB nr. C 149 van 18. 6. 1990.

⁽³⁾ PB nr. C 62 van 12. 3. 1990, blz. 46.

Overwegende dat op bepaalde technische gebieden uitvoeringsmaatregelen dienen te worden vastgesteld; dat voor de tenuitvoerlegging van de voorgenomen maatregelen dient te worden voorzien in een procedure waarbij tussen de Lid-Staten en de Commissie een nauwe en doeltreffende samenwerking tot stand wordt gebracht in het kader van het Permanent Zoötechnisch Comité,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Bij deze richtlijn worden de voorwaarden vastgesteld voor het handelsverkeer in voor wedstrijden bestemde paardachtigen, alsmede de voorwaarden voor deelneming van deze paardachtigen aan deze wedstrijden.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de definities van artikel 2 van Richtlijn 90/427/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van zoötechnische en genealogische voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in paardachtigen ⁽⁴⁾.

Voorts wordt in deze richtlijn onder wedstrijd verstaan: elke hippische wedstrijd, met name wedrennen, springconcoursen (jumping), dressuurproeven, menproeven, alsmede proeven inzake model en gangen.

Artikel 3

1. De wedstrijd bepalingen mogen geen ongelijke behandeling inhouden tussen paardachtigen die zijn geregistreerd in de Lid-Staat waar de wedstrijd wordt georganiseerd en die welke in een andere Lid-Staat zijn geregistreerd.

2. De wedstrijd bepalingen mogen geen ongelijke behandeling inhouden tussen paardachtigen van oorsprong uit de Lid-Staat waar de wedstrijd wordt georganiseerd en die van oorsprong uit een andere Lid-Staat.

Artikel 4

1. De in artikel 3 bedoelde verplichtingen gelden met name voor:

- a) de criteria voor toelating tot de wedstrijd, met name minimum- en maximumvoorwaarden;
- b) de beoordeling tijdens de wedstrijd;

⁽⁴⁾ Zie bladzijde 55 van dit Publikatieblad.

c) de aan de wedstrijd verbonden prijzen of winsten.

Artikel 5

2. Echter,

— doen de in artikel 3 bedoelde verplichtingen geen afbreuk aan de mogelijkheid tot het organiseren van:

- a) wedstrijden, uitsluitend voor paardachtigen die in éénzelfde stamboek zijn ingeschreven, met het oog op verbetering van het ras;
- b) regionale wedstrijden, met het oog op selectie van de paardachtigen;
- c) evenementen met een historisch of traditioneel karakter.

Wanneer een Lid-Staat voornemens is van deze mogelijkheden gebruik te maken, geeft hij de Commissie daarvan vooraf een algemene kennisgeving;

— mogen de Lid-Staten voor elke wedstrijd of elk wedstrijd-type via de daartoe officieel goedgekeurde of erkende organisaties een bepaald percentage van het totaalbedrag van de in lid 1, onder c), bedoelde prijzen of winsten bestemmen voor het behoud, de ontwikkeling en de verbetering van de fokkerij.

Dit percentage mag niet meer bedragen dan 30% in 1991, 25% in 1992 en 20% vanaf 1993.

De criteria voor de verdeling van deze middelen in de betrokken Lid-Staat moeten in de context van het Permanent Zoötechnisch Comité aan de Commissie en de andere Lid-Staten worden medegedeeld.

Vóór 31 december 1992 beziet de Raad de voorwaarden voor de toepassing van deze bepalingen opnieuw aan de hand van een verslag van de Commissie, waarin rekening wordt gehouden met de vooruitgang die op het gebied van de harmonisatie is geboekt met betrekking tot de gehele problematiek van het fokken van paarden voor wedstrijden en dat vergezeld gaat van passende voorstellen waarover de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een besluit neemt.

3. De algemene uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 6.

1. In afwachting van de krachtens artikel 4 van Richtlijn 90/427/EEG te nemen besluiten, moeten, als de inschrijving van een in een Lid-Staat geregistreerde paardachtige voor een wedstrijd wordt geweigerd, de redenen voor die weigering schriftelijk aan de eigenaar of zijn gemachtigde worden meegedeeld.

2. In het in lid 1 bedoelde geval heeft de eigenaar of zijn gemachtigde het recht om het advies van een deskundige in te winnen onder de in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 89/662/EEG ⁽¹⁾ genoemde voorwaarden, die mutatis mutandis van toepassing zijn.

3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 6.

Artikel 6

In de gevallen waarin naar de in dit artikel omschreven procedure wordt verwezen, beraadslaagt het bij Besluit 77/505/EEG ⁽²⁾ ingestelde Permanent Zoötechnisch Comité overeenkomstig de bij artikel 11 van Richtlijn 88/661/EEG ⁽³⁾ vastgestelde regels.

Artikel 7

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 juli 1991 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 26 juni 1990.

Voor de Raad

De Voorzitter

M. O'KENNEDY

⁽¹⁾ PB nr. L 315 van 30. 12. 1989, blz. 13.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 12. 8. 1977, blz. 11.

⁽³⁾ PB nr. L 382 van 31. 12. 1988, blz. 36.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 26 juni 1990

tot vaststelling van de veterinaire rechtelijke voorschriften van toepassing op het intracommunautaire handelsverkeer in sperma van varkens en de invoer daarvan

(90/429/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat de bepalingen inzake veterinaire rechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens zijn opgenomen in Richtlijn 64/432/EEG ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/360/EEG ⁽⁵⁾; dat Richtlijn 72/462/EEG ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/227/EEG ⁽⁷⁾, voorts bepalingen bevat inzake veterinaire rechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen en varkens uit derde landen;

Overwegende dat het dank zij deze bepalingen, voor wat het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van runderen en varkens uit derde landen betreft, zeker is dat het land van herkomst het in acht nemen van veterinaire rechtelijke criteria waarborgt, waardoor het risico van verspreiding van dierziekten bijna volledig kan worden uitgeschakeld; dat er echter een bepaald risico voor verspreiding van deze ziekten bestaat in het geval van handelsverkeer in sperma;

Overwegende dat het in het kader van het beleid van de Gemeenschap tot harmonisatie van de nationale veterinaire rechtelijke bepalingen inzake het intracommunautaire handelsverkeer in dieren en de produkten daarvan van nu af aan noodzakelijk is een geharmoniseerde regeling in het leven te roepen voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van sperma van varkens;

Overwegende dat voor het intracommunautaire handelsverkeer in sperma de Lid-Staat waar het sperma wordt gewonnen, gehouden moet zijn te waarborgen dat het sperma wordt gewonnen en behandeld in erkende en onder toezicht staande centra, dat het afkomstig is van dieren met een gezondheids-

status die risico's van verspreiding van dierziekten vermijdt, dat het sperma is gewonnen, behandeld, opgeslagen en vervoerd overeenkomstig normen die het mogelijk maken de gezondheidsstatus te behouden en dat het vergezeld gaat van een gezondheidscertificaat tijdens het vervoer naar het land van bestemming om de naleving van deze waarborgen te verzekeren;

Overwegende dat het uiteenlopende beleid dat in de Gemeenschap wordt gevoerd op het gebied van de vaccinatie tegen bepaalde ziekten, het handhaven rechtvaardigt van de tijdelijke afwijkingen die de Lid-Staten toestaan ten aanzien van bepaalde ziekten een extra bescherming tegen deze ziekten te verlangen;

Overwegende dat met het oog op de invoer in de Gemeenschap van sperma uit derde landen een lijst van derde landen op de grondslag van gezondheidsnormen dient te worden opgesteld; dat, los van het bestaan van deze lijst, de Lid-Staten de invoer van sperma slechts zouden dienen toe te staan indien het sperma afkomstig is van spermacentra die aan bepaalde normen voldoen en die onder officieel toezicht staan; dat bovendien, al naar gelang van de omstandigheden, specifieke veterinaire rechtelijke normen voor landen die op de lijst voorkomen dienen te worden vastgesteld; dat voorts, om de naleving van die normen na te gaan, controles ter plaatse gehouden moeten kunnen worden;

Overwegende dat de controlevoorschriften en -procedures van Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽⁸⁾ in deze richtlijn moeten worden overgenomen;

Overwegende dat, om het overbrengen van bepaalde besmettelijke ziekten te voorkomen, een invoercontrole dient plaats te vinden zodra een partij sperma het grondgebied van de Gemeenschap binnenkomt, behalve indien het gaat om extra douanevervoer;

Overwegende dat een Lid-Staat dient te worden toegestaan spoedmaatregelen te treffen indien zich in een andere Lid-Staat of een derde land besmettelijke ziekten voordoen; dat de gevaren van dergelijke ziekten en de beschermende maatregelen waartoe deze ziekten nopen in de gehele Gemeenschap op dezelfde wijze dienen te worden beoordeeld; dat er te dien einde een communautaire spoedprocedure in het leven dient te worden geroepen, in het kader van het Permanent Veterinair Comité, volgens welke de nodige maatregelen moeten worden getroffen;

⁽⁸⁾ PB nr. L 395 van 31. 12. 1989, blz. 13.

⁽¹⁾ PB nr. C 267 van 6. 10. 1983, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. C 342 van 19. 12. 1983, blz. 11.

⁽³⁾ PB nr. C 140 van 28. 5. 1984, blz. 6.

⁽⁴⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 1977/64.

⁽⁵⁾ PB nr. L 153 van 6. 6. 1989, blz. 29.

⁽⁶⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28.

⁽⁷⁾ PB nr. L 93 van 6. 4. 1989, blz. 25.

Overwegende dat het treffen van bepaalde maatregelen ter uitvoering van deze richtlijn aan de Commissie dient te worden overgelaten; dat daartoe dient te worden voorzien in een procedure waarbij een nauwe en doeltreffende samenwerking tussen de Commissie en de Lid-Staten tot stand wordt gebracht in het kader van het Permanent Veterinair Comité;

Overwegende dat deze richtlijn niet van invloed is op het handelsverkeer in sperma dat is geproduceerd vóór de datum waarop de Lid-Staten aan de richtlijn moeten voldoen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

In deze richtlijn worden de veterinaire rechtelijke voorwaarden vastgesteld waaraan bij het intracommunautaire handelsverkeer in sperma van varkens en de invoer daarvan uit derde landen moet worden voldaan.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze richtlijn zijn, zo nodig, de definities van toepassing die voorkomen in de artikelen 2 van de Richtlijnen 64/432/EEG, 72/462/EEG, 88/407/EEG ⁽¹⁾ en 90/425/EEG ⁽²⁾.

Voorts wordt onder „sperma” verstaan: het onbewerkte, bewerkte of verdunde ejaculaat van een als landbouwhuisdier gehouden varken.

HOOFDSTUK II

Intracommunautair handelsverkeer

Artikel 3

Iedere Lid-Staat ziet erop toe dat alleen sperma dat aan de volgende algemene voorwaarden voldoet, voor het handelsverkeer wordt bestemd:

- het moet verkregen en voor gebruik bij kunstmatige inseminatie behandeld zijn in een overeenkomstig artikel 5, lid 1, voor het intracommunautaire handelsverkeer uit gezondheidssoogpunt erkend spermacentrum;
- het moet afkomstig zijn van varkens die qua gezondheidsstatus voldoen aan het bepaalde in bijlage B;
- het moet verkregen, behandeld, opgeslagen en vervoerd zijn overeenkomstig het bepaalde in de bijlagen A en C.

⁽¹⁾ PB nr. L 194 van 22. 7. 1988, blz. 10.

⁽²⁾ Zie bladzijde 29 van dit Publikatieblad.

Artikel 4

1. Tot en met 31 december 1992 mogen de Lid-Staten waar alle spermacentra uitsluitend dieren bevatten die niet zijn ingeënt tegen de ziekte van Aujeszky en die negatief hebben gereageerd op de serumneutralisatie- of de Elisa-test voor de opsporing van de ziekte van Aujeszky, overeenkomstig deze richtlijn:

- weigeren dat sperma afkomstig van centra die deze status niet bezitten, op hun grondgebied wordt binnengebracht,
- niet weigeren dat sperma afkomstig van beren die in de centra zijn ingeënt met GI-negatief vaccin, wordt toegelaten, op voorwaarde dat:
 - deze vaccinatie slechts heeft plaatsgevonden bij beren die voordien seronegatief ten opzichte van het virus van de ziekte van Aujeszky waren, en
 - uit uiterlijk drie weken na de vaccinatie op deze beren uitgevoerde serologische tests blijkt dat er geen door het virus van de ziekte van Aujeszky opgewekte antistoffen aanwezig zijn.

In dit geval mag een monster van iedere dagelijkse, voor het handelsverkeer bestemde spermagift worden onderworpen aan een virusisolatietest in een erkend laboratorium van de Lid-Staat van bestemming.

Dit lid is alleen van toepassing als de Commissie, volgens de procedure van artikel 18, uiterlijk op 1 juli 1991, met inachtneming van het advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité, protocollen heeft opgesteld voor de voor deze onderzoeken te gebruiken tests, met name wat betreft de frequentie van de in de centra uit te voeren tests, de virusisolatietests en de doelmatigheid en veiligheid van het GI-negatief vaccin.

2. Volgens de procedure van artikel 18 kan worden besloten de toepassing van lid 1 tot een gedeelte van het grondgebied van een Lid-Staat uit te breiden, mits in alle centra binnen dat gedeelte van het grondgebied uitsluitend dieren aanwezig zijn die negatief gereageerd hebben op de serumneutralisatie- of de Elisa-test voor de opsporing van de ziekte van Aujeszky.

3. Vóór 31 december 1992 onderwerpt de Raad dit artikel aan een nieuwe behandeling zulks op basis van een verslag van de Commissie, eventueel vergezeld van voorstellen.

Artikel 5

1. De Lid-Staat op het grondgebied waarvan het spermacentrum gevestigd is, ziet erop toe dat de in artikel 3, onder a), bedoelde erkenning alleen wordt verleend wanneer aan het bepaalde in bijlage A is voldaan en het spermacentrum aan de andere voorschriften van deze richtlijn voldoet.

De Lid-Staat ziet er eveneens op toe dat de officiële dierenarts nagaat of deze voorschriften worden nageleefd. Deze dierenarts stelt voor de erkenning in te trekken indien niet langer aan een of meer van de voorschriften wordt voldaan.

2. Alle erkende spermacentra worden geregistreerd en aan elk centrum wordt een veterinair registratienummer toegekend. Elke Lid-Staat doet de andere Lid-Staten en de Commissie de lijst toekomen van spermacentra met hun veterinaire registratienummer en deelt, in voorkomend geval, mede dat een erkenning is ingetrokken.

3. De algemene voorschriften voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 18.

Artikel 6

1. De Lid-Staten zien erop toe dat elke partij sperma vergezeld gaat van een door een officiële dierenarts uit de Lid-Staat van herkomst opgesteld gezondheidscertificaat volgens het model in bijlage D.

Dit certificaat moet:

- a) zijn opgesteld in ten minste één van de officiële talen van de Lid-Staat van herkomst en in één van de officiële talen van de Lid-Staat van bestemming;
- b) in de oorspronkelijke vorm bij de partij blijven tot de bestemming is bereikt;
- c) slechts uit één blad bestaan;
- d) zijn opgesteld voor één enkele geadresseerde.

2. De Lid-Staat van bestemming kan, afgezien van de in Richtlijn 90/425/EEG bedoelde maatregelen, de nodige maatregelen nemen, afzondering van de partijen daaronder begrepen — mits daardoor geen afbreuk wordt gedaan aan de bruikbaarheid van het sperma —, om met zekerheid te kunnen vaststellen of verdacht sperma al dan niet aangetast is door of besmet is met ziektekiemen.

HOOFDSTUK III

Invoer uit derde landen

Artikel 7

1. De Lid-Staten mogen de invoer van sperma alleen toestaan wanneer dit afkomstig is uit derde landen die voorkomen op een volgens de procedure van artikel 19 vast te stellen lijst. Deze lijst kan overeenkomstig de procedure van artikel 18 worden aangevuld of gewijzigd.

2. Bij de beoordeling of een derde land op de in lid 1 bedoelde lijst mag worden geplaatst, wordt met name rekening gehouden met:

- a) de gezondheidsstatus van de veestapel, van andere huisdieren en van het wild in dat land, waarbij met name aandacht moet worden besteed aan exotische dierziekten, alsmede met de gezondheidssituatie in de omgeving van dit land waardoor de diergezondheid in de Lid-Staten in gevaar zou kunnen worden gebracht;
 - b) de regelmaat en de snelheid waarmee dit land kennis geeft van de aanwezigheid van door sperma overdraagbare besmettelijke dierziekten op zijn grondgebied, met name ziekten die zijn vermeld in de lijsten A en B van het Internationaal Bureau voor besmettelijke veeziekten;
 - c) de voorschriften van dat land met betrekking tot preventie en bestrijding van dierziekten;
 - d) de structuur van de veterinaire diensten in dat land en hun bevoegdheden;
 - e) de organisatie en de tenuitvoerlegging van preventie en bestrijding van besmettelijke dierziekten;
 - f) de waarborgen die dat land ten aanzien van de naleving van deze richtlijn kan geven.
3. De in lid 1 bedoelde lijst en alle daarin aangebrachte wijzigingen worden bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 8

1. Volgens de procedure van artikel 19 wordt een lijst opgesteld van spermacentra van waaruit de Lid-Staten de invoer van sperma uit derde landen kunnen toestaan. Deze lijst kan volgens dezelfde procedure worden gewijzigd of aangevuld.

2. Bij de beoordeling of een spermacentrum in een derde land op de in lid 1 bedoelde lijst mag worden geplaatst, wordt met name rekening gehouden met het in het derde land op de spermawinningssystemen uitgeoefende veterinaire toezicht, met de bevoegdheden van de veterinaire diensten en met het toezicht waaraan de spermacentra zijn onderworpen.

3. Een spermacentrum wordt slechts op de in lid 1 bedoelde lijst geplaatst indien:

- a) het gelegen is in een van de landen vermeld op de in artikel 7, lid 1, bedoelde lijst;
- b) het voldoet aan de voorschriften van de hoofdstukken I en II van bijlage A;
- c) het door de veterinaire diensten van het betrokken derde land officieel voor uitvoer naar de Gemeenschap is erkend;
- d) het onder toezicht staat van een dierenarts van het centrum van het betrokken derde land;
- e) het regelmatig en ten minste twee keer per jaar door een officiële dierenarts van het betrokken derde land wordt geïnspecteerd.

Artikel 9

1. Sperma moet afkomstig zijn van dieren die ten minste gedurende de laatste drie maanden voordat het sperma is verkregen, hebben verbleven op het grondgebied van een derde land dat is vermeld in de overeenkomstig artikel 7, lid 1, vastgestelde lijst.

2. Onverminderd artikel 7, lid 1, en lid 1 van het onderhavige artikel, geven de Lid-Staten slechts toestemming voor de invoer van sperma uit een derde land dat in de lijst is vermeld, indien het sperma voldoet aan de veterinaire voorschriften die voor de invoer van sperma uit dat land volgens de procedure van artikel 18 zijn vastgesteld.

Bij de vaststelling van de in de eerste alinea bedoelde voorschriften moet rekening worden gehouden met de volgende aspecten:

- a) de gezondheidssituatie in het gebied rond het spermacentrum, met een bijzondere verwijzing naar de ziekten die zijn opgenomen in lijst A van het Internationaal Bureau voor besmettelijke ziekten;
- b) de gezondheidsstatus van de dieren in het spermacentrum en de testvoorschriften;
- c) de gezondheidstoestand van het donordier en de testvoorschriften;
- d) de testvoorschriften voor het sperma.

3. Voor de vaststelling van de veterinaire voorschriften worden als referentiebasis de voorschriften gehanteerd die zijn vastgesteld in hoofdstuk II en de overeenkomstige bijlagen. Volgens de procedure van artikel 18 kan voor elk geval afzonderlijk worden besloten om van deze voorschriften af te wijken indien het betrokken derde land soortgelijke gezondheids garanties biedt die ten minste gelijkwaardig zijn.

4. Artikel 4 is van toepassing.

Artikel 10

1. De Lid-Staten geven slechts toestemming voor de invoer van sperma tegen overlegging van een gezondheidscertificaat dat is opgesteld en ondertekend door een officiële dierenarts uit het derde land van herkomst.

Dit certificaat moet:

- a) zijn opgesteld in ten minste één van de officiële talen van de Lid-Staat van bestemming en in één van de talen van de Lid-Staat waar de in artikel 11 bedoelde invoercontrole wordt verricht;
- b) in de oorspronkelijke vorm bij het sperma blijven tot de bestemming is bereikt;
- c) slechts uit één blad bestaan;
- d) zijn opgesteld voor één enkele geadresseerde.

2. Het gezondheidscertificaat moet overeenkomen met een volgens de procedure van artikel 19 opgesteld model.

Artikel 11

1. De Lid-Staten zien erop toe dat elke partij die het douanegebied van de Gemeenschap binnenkomt, aan een controle wordt onderworpen voordat zij in het vrije verkeer wordt gebracht of onder een douaneregeling wordt geplaatst, en verbieden het binnenbrengen van sperma in de Gemeenschap, indien uit de invoercontrole bij aankomst blijkt dat:

- het sperma niet afkomstig is van het grondgebied van een derde land dat is opgenomen in de overeenkomstig artikel 7, lid 1, opgestelde lijst;
- het sperma niet afkomstig is uit een spermacentrum dat is opgenomen op de in artikel 8, lid 1, bedoelde lijst;
- het sperma afkomstig is van het grondgebied van een derde land van waaruit invoer overeenkomstig artikel 15, lid 2, is verboden;
- het gezondheidscertificaat dat het sperma vergezelt, niet voldoet aan de bij en krachtens artikel 10 gestelde voorwaarden.

Dit lid is niet van toepassing op partijen die het douanegebied van de Gemeenschap zijn binnengekomen en onder een regeling douanevervoer zijn geplaatst om naar een buiten dit gebied gelegen plaats van bestemming te worden gebracht.

Het is echter wel van toepassing indien tijdens het vervoer over het grondgebied van de Gemeenschap van het douanevervoer wordt afgezien.

2. De Lid-Staat van bestemming mag de nodige maatregelen nemen, afzondering van de partijen daaronder begrepen, mits daardoor geen afbreuk wordt gedaan aan de bruikbaarheid van het sperma, om met zekerheid na te gaan of verdacht sperma al dan niet is besmet met ziektekiemen.

3. Indien het binnenbrengen van het sperma om één van de in de leden 1 en 2 aangegeven redenen verboden is en het derde land van uitvoer niet, binnen 30 dagen in geval van diepgevroren, of onmiddellijk in geval van vers sperma, toestemming verleent voor terugzending, mag de bevoegde veterinaire instantie van de Lid-Staat van bestemming opdracht geven het sperma te vernietigen.

Artikel 12

Wanneer een partij sperma waarvoor een Lid-Staat op grond van de in artikel 11, lid 1, bedoelde controle machtiging tot binnenbrengen in de Gemeenschap heeft verleend, naar het grondgebied van een andere Lid-Staat wordt verzonden, moet zij vergezeld gaan van het originele certificaat of een voor echt gewaarmerkte kopie ervan, in beide gevallen naar behoren gevisieerd door de bevoegde instantie die voor de overeenkomstig artikel 11 verrichte controle verantwoordelijk was.

Artikel 13

Indien krachtens artikel 11, lid 3, tot vernietigingsmaatregelen wordt besloten, komen de daaraan verbonden kosten ten laste van de verzender, de geadresseerde of van hun lasthebber, zonder vergoeding van staatswege.

HOOFDSTUK IV

Vrijwarings- en controlemaatregelen

Artikel 14

De voorschriften van Richtlijn 90/425/EEG zijn van toepassing, inzonderheid ten aanzien van de controles op de oorsprong, de organisatie van de door de Lid-Staat van bestemming te verrichten controles en het gevolg dat daaraan moet worden gegeven.

Artikel 15

1. Ten aanzien van het intracommunautaire handelsverkeer zijn de vrijwaringsmaatregelen van artikel 10 van Richtlijn 90/425/EEG van toepassing.

2. Indien in een derde land een besmettelijke dierziekte uitbreekt of zich verspreidt die door sperma kan worden overgedragen en waardoor de gezondheid van de veestapel in één van de Lid-Staten in gevaar kan worden gebracht, of indien dit om andere redenen in verband met de diergezondheidssituatie verantwoord zou zijn, verbiedt de Lid-Staat van bestemming, onverminderd het bepaalde in de artikelen 8, 9 en 10, de invoer van sperma, ongeacht of het rechtstreeks dan wel indirect via een andere Lid-Staat wordt ingevoerd en uit het gehele grondgebied van dat derde land of slechts een deel daarvan afkomstig is.

De door de Lid-Staten uit hoofde van de eerste alinea genomen maatregelen en de intrekking daarvan moeten onverwijld ter kennis van de overige Lid-Staten en van de Commissie worden gebracht met vermelding van de gronden waarop die maatregelen berusten.

Volgens de procedure van artikel 18 kan worden besloten dat deze maatregelen moeten worden gewijzigd, inzonderheid met het oog op de coördinatie ervan met de door de andere Lid-Staten getroffen maatregelen, dan wel moeten worden ingetrokken.

Indien de in de eerste alinea bedoelde toestand zich voordoet en indien het noodzakelijk blijkt dat ook andere Lid-Staten de uit hoofde van die alinea getroffen en in voorkomend geval overeenkomstig de derde alinea gewijzigde maatregelen toepassen, wordt volgens de procedure van artikel 18 tot de betreffende maatregelen besloten.

Machtiging om de invoer uit het betrokken derde land te hervatten wordt verleend volgens de procedure van artikel 18.

Artikel 16

1. Veterinaire deskundigen van de Commissie kunnen, voor zover de uniforme toepassing van de richtlijn dit vereist, in samenwerking met de bevoegde instanties van de Lid-Staten en van derde landen controles ter plaatse uitvoeren.

Het land van herkomst op het grondgebied waarvan een controle wordt verricht, geeft de deskundigen alle nodige steun voor de uitvoering van hun taak. De Commissie brengt

de Lid-Staat of het betrokken land van herkomst op de hoogte van de uitslag van de verrichte controles.

Het betrokken land van herkomst treft de maatregelen die eventueel noodzakelijk kunnen blijken om met de uitkomst van deze controle rekening te houden. Indien het land van herkomst bovengenoemde maatregelen niet neemt, kan de Commissie, na bestudering van de situatie in het Permanent Veterinair Comité, artikel 6, lid 2, derde alinea, en artikel 5 toepassen.

2. De algemene uitvoeringsbepalingen van dit artikel, met name inzake de frequentie en de wijze van uitvoering van de in lid 1, eerste alinea, bedoelde controles, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 19.

HOOFDSTUK V

Slotbepalingen

Artikel 17

De bijlagen van deze richtlijn worden volgens de procedure van artikel 18 gewijzigd met het oog op de aanpassing aan de ontwikkeling van de techniek.

Artikel 18

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter deze procedure hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een Lid-Staat onverwijld in bij het bij Besluit 68/361/EEG⁽¹⁾ ingestelde Permanent Veterinair Comité, hierna het „Comité” genoemd.

2. In het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt niet deel aan de stemming.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie legt een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over deze maatregelen advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan bepalen naar gelang van de urgentie van de materie. Het spreekt zich uit met een meerderheid van 54 stemmen.

4. De Commissie stelt de maatregelen vast en legt deze, wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité, onmiddellijk ten uitvoer. Wanneer zij niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of bij gebreke van een advies, doet de Commissie onverwijld een voorstel aan de Raad betreffende de te nemen maatregelen. De Raad stelt de maatregelen vast met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien na verloop van een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de datum van indiening van het voorstel bij de Raad, deze geen maatregelen heeft vastgesteld, stelt de

(¹) PB nr. L 255 van 18. 10. 1968, blz. 23.

Commissie de voorgestelde maatregelen vast en legt zij deze onmiddellijk ten uitvoer, behalve wanneer de Raad zich met eenvoudige meerderheid van stemmen heeft uitgesproken tegen genoemde maatregelen.

Artikel 19

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter deze procedure, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een Lid-Staat, onverwijld in bij het Comité.

2. In het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt niet deel aan de stemming.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie dient een ontwerp in van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over deze maatregelen advies uit binnen een termijn van twee dagen. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van 54 stemmen.

4. De Commissie stelt de maatregelen vast en legt deze, wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité, onmiddellijk ten uitvoer. Wanneer zij niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of bij gebreke van een advies, doet de Commissie onverwijld een voorstel aan de Raad betreffende de te nemen maatregelen. De Raad stelt de maatregelen vast met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien na verloop van een termijn van vijftien dagen, te rekenen vanaf de datum van indiening van het voorstel bij de Raad, deze geen maatregelen heeft vastgesteld, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast en legt zij deze onmiddellijk ten uitvoer, behalve wanneer de Raad zich met eenvoudige meerderheid van stemmen heeft uitgesproken tegen genoemde maatregelen.

Artikel 20

1. Deze richtlijn is niet van toepassing op sperma dat vóór 31 december 1991 in een Lid-Staat is verkregen en behandeld.

2. Tot de datum waarop de krachtens de artikelen 8, 9 en 10 genomen besluiten in werking treden, passen de Lid-Staten bij de invoer van sperma uit derde landen geen gunstiger voorwaarden toe dan die welke uit de toepassing van hoofdstuk II voortvloeien.

Artikel 21

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1991 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 22

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 26 juni 1990.

Voor de Raad
De Voorzitter
M. O'KENNEDY

BIJLAGE A

HOOFDSTUK I

Voorwaarden voor de erkenning van spermacentra

Spermacentra moeten:

- a) onder voortdurend toezicht van een dierenarts van het centrum staan;
- b) de beschikking hebben over ten minste:
 - i) stalruimte voor huisvesting en afzondering van de dieren;
 - ii) voorzieningen voor het verkrijgen van het sperma, een afzonderlijk lokaal voor reiniging en ontsmetting of sterilisatie van de apparatuur daaronder begrepen;
 - iii) een lokaal voor de behandeling van het sperma, dat zich niet noodzakelijkerwijs op dezelfde plaats dient te bevinden;
 - iv) een lokaal voor de opslag van het sperma, dat zich niet noodzakelijkerwijs op dezelfde plaats dient te bevinden;
- c) zo zijn gebouwd of geïsoleerd dat contact met dieren buiten het centrum onmogelijk is;
- d) zo zijn gebouwd dat de stalruimte en de voorzieningen voor het verkrijgen, behandelen en opslaan van het sperma gemakkelijk kunnen worden schoongemaakt en ontsmet;
- e) voor de huisvesting van af te zonderen dieren beschikken over voorzieningen die geen rechtstreekse toegang geven tot de gewone stalruimte;
- f) zo zijn ontworpen dat de stalruimte voor huisvesting daadwerkelijk gescheiden is van de ruimte voor de behandeling van het sperma en dat beide ruimten gescheiden zijn van de ruimte voor de spermaopslag.

HOOFDSTUK II

Voorschriften inzake het toezicht op de spermacentra

In de spermacentra:

- a) moet erop worden toegezien dat daar alleen mannelijke dieren kunnen verblijven van de soorten waarvan sperma wordt verkregen;
- b) moet erop worden toegezien dat er een register, steekkaarten of een andere informatiedrager wordt c.q. worden bijgehouden van alle in de inrichting aanwezige varkens met details over ras, geboortedatum en identificatie van elk dier, en een register, steekkaarten of een andere informatiedrager van alle controles op ziekten en van alle vaccinaties die zijn uitgevoerd, alsmede met gegevens uit het ziekte-/ gezondheidsdossier van elk dier;
- c) moet regelmatig en ten minste twee keer per jaar, in het kader van de permanente controle op de naleving van de eisen inzake erkenning en toezicht, een controle worden verricht door een officiële dierenarts;
- d) moet erop worden toegezien dat er geen personen worden toegelaten die daartoe niet gemachtigd zijn. Bovendien moet toegang worden verleend aan daartoe gemachtigde bezoekers op de door de dierenarts van het centrum vastgestelde voorwaarden;
- e) moet technisch bevoegd personeel werkzaam zijn dat een toereikende opleiding heeft gekregen inzake methoden van ontsmetting en gezondheidszorg, om verspreiding van ziekten tegen te gaan;
- f) moet erop worden toegezien dat
 - i) alleen in een erkend centrum verkregen sperma in de erkende centra wordt behandeld en opgeslagen zonder dat het daarbij in contact komt met andere partijen sperma;
 - ii) het verkrijgen, behandelen en opslaan van sperma alleen geschiedt in speciaal daarvoor bestemde ruimten en met inachtneming van de meest stringente gezondheidsvoorschriften;
 - iii) vóór gebruik ieder stuk gereedschap dat bij het verkrijgen en behandelen in contact komt met het sperma of met het donordier, op adequate wijze wordt ontsmet of gesteriliseerd;
 - iv) produkten van dierlijke oorsprong die worden gebruikt bij de behandeling van sperma, toevoegingen of verdunningsmiddelen inbegrepen, van zodanige oorsprong zijn dat zij geen gevaar opleveren voor de gezondheid of vóór gebruik op zodanige wijze worden behandeld dat een dergelijk risico wordt voorkomen;

-
- v) recipiënten voor opslag en transport op adequate wijze worden ontsmet of gesteriliseerd, voordat met het vullen wordt begonnen;
 - vi) het cryogene middel voordien nog niet voor andere produkten van dierlijke oorsprong is gebruikt;
 - vii) iedere, al dan niet in afzonderlijke doses verdeelde, spermagift op zodanige wijze wordt gemerkt dat de datum van verkrijging, het ras en de identificatie van het donordier en de naam en het registratienummer van het centrum, voorafgegaan door de naam van het land van oorsprong, in voorkomend geval in de vorm van een code, gemakkelijk zijn vast te stellen; de kenmerken en het model van dit merk worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 19.

BIJLAGE B

HOOFDSTUK I

Voorwaarden voor het toelaten van dieren in een erkend spermacentrum

1. Voor alle beren die tot een spermacentrum worden toegelaten gelden de volgende eisen:
 - a) sedert ten minste 30 dagen afgezonderd zijn in ruimten die daarvoor speciaal door de bevoegde instantie van de Lid-Staat zijn erkend en waarin zich slechts beren met ten minste dezelfde gezondheidsstatus bevinden;
 - b) vóór het verblijf in de onder a) bedoelde afzonderingsruimten deel hebben uitgemaakt van beslagen of bedrijven
 - i) die officieel vrij zijn van klassieke varkenspest,
 - ii) die brucellosevrij zijn,
 - iii) waarvan in de voorgaande 12 maanden geen tegen mond- en klauwzeer ingeënte dieren deel hebben uitgemaakt,
 - iv) die, wat de ziekte van Aujeszky betreft, in de voorgaande 12 maanden geen klinische, serologische of biologische ziektesymptomen hebben vertoond,
 - v) ten aanzien waarvan geen enkel verbod geldt, overeenkomstig de eisen van Richtlijn 64/432/EEG met betrekking tot Afrikaanse varkenspest, vesiculaire varkensziekte, alsmede de ziekte van Teschen en mond- en klauwzeer.De dieren mogen van tevoren geen deel hebben uitgemaakt van andere beslagen met een mindere gezondheidsstatus;
 - c) voor de onder a) genoemde afzonderingsperiode en in de voorafgaande 30 dagen negatief hebben gereageerd op de volgende tests:
 - i) een complementbindingsreactie overeenkomstig bijlage C bij Richtlijn 64/432/EEG, voor wat betreft brucellose;
 - ii) — een serumneutralisatie- of een Elisa-test met gebruikmaking van alle virale antigenen in geval van niet-ingeënte varkens;
— een Elisa-test voor GI-antigenen in geval van varkens die zijn ingeënt met een GI-negatief vaccin;
 - iii) totdat er een communautair beleid inzake de bestrijding van mond- en klauwzeer is ingevoerd, een Elisa-test voor de opsporing van mond- en klauwzeer;
 - iv) een Elisa-test of een serumneutralisatietest voor de opsporing van klassieke varkenspest.De bevoegde instantie kan toestaan dat de onder c) bedoelde controle plaatsvindt in de afzonderingsruimte voor zover de resultaten bekend zijn voordat de onder d) bedoelde afzonderingsperiode van 30 dagen aanvangt;
 - d) gedurende de laatste 15 dagen van de onder a) bedoelde afzonderingsperiode van ten minste 30 dagen negatief hebben gereageerd op de volgende tests:
 - i) een serumagglutinatie-test overeenkomstig de in bijlage C bij Richtlijn 64/432/EEG beschreven procedure, waarbij een brucellatiter van minder dan 30 internationale agglutinatie-eenheden (IU) per milliliter moet blijken en een complementbindingsreactie waarbij een brucellatiter van minder dan 20 EEG-eenheden per milliliter (20 ICFT-eenheden) moet blijken;
 - ii) — een serumneutralisatie- of Elisa-test met gebruikmaking van alle virale antigenen in geval van niet-ingeënte varkens;
— een Elisa-test voor GI-antigenen in geval van varkens die zijn ingeënt met een GI-negatief vaccin;
 - iii) totdat er een communautair beleid inzake bestrijding van mond- en klauwzeer is ingevoerd, een Elisa-test voor de opsporing van mond- en klauwzeer;
 - iv) een microscopische agglutinatie-test voor het opsporen van leptospirose (pomona-, grippotyphosa-, tarassovi-, hardjo-, bratislava- en ballum-serumvirussen) of een behandeling tegen leptospirose hebben ondergaan met twee injecties streptomycine met een interval van 14 dagen (25 mg per kilogram levend gewicht).

Blijkt een van bovengenoemde tests positief, dan moet het dier, onverminderd de bepalingen die van toepassing zijn bij het uitbreken van mond- en klauwzeer of varkenspest, onmiddellijk uit de afzonderingsruimte worden verwijderd. Bij collectieve afzondering moet de bevoegde instantie de nodige maatregelen nemen om het mogelijk te maken dat de overblijvende dieren in het spermacentrum worden binnengebracht overeenkomstig het bepaalde in deze bijlage.

2. Alle tests worden verricht in een door de Lid-Staat erkend laboratorium.

3. De dieren mogen slechts tot een spermacentrum worden toegelaten met de uitdrukkelijke toestemming van de dierenarts van het centrum. Al het verkeer van dieren, zowel in- als uitgaand, moet worden geregistreerd.
4. Dieren die in een spermacentrum worden toegelaten, mogen op de dag van toelating geen klinische ziektesymptomen vertonen en moeten, onverminderd punt 5, afkomstig zijn uit in punt 1, onder a), bedoelde afzonderingsruimten die op de dag van verzending officieel aan de volgende voorwaarden voldoen:
 - a) zij moeten gelegen zijn in het centrum van een gebied met een straal van 10 km, waar zich sedert ten minste 30 dagen geen enkel geval van mond- en klauwzeer of varkenspest heeft voorgedaan;
 - b) zij moeten sedert ten minste drie maanden vrij zijn van mond- en klauwzeer en van brucellose;
 - c) zij moeten sedert ten minste 30 dagen vrij zijn van de ziekte van Aujeszky alsmede van varkensziekten ten aanzien waarvan overeenkomstig bijlage E bij Richtlijn 64/432/EEG een aangifteplicht geldt.
5. Indien aan de in punt 4 omschreven voorwaarden is voldaan en indien de in hoofdstuk II bedoelde routinetests in de voorafgaande 12 maanden zijn verricht, mogen dieren vanuit een erkend spermacentrum naar een ander centrum met dezelfde gezondheidsstatus worden overgebracht zonder afzondering en zonder tests, voor zover de overbrenging rechtstreeks gebeurt. Het betrokken dier mag niet rechtstreeks of indirect in contact komen met tweehoevige dieren met een mindere gezondheidsstatus en de gebruikte transportmiddelen moeten vóór gebruik zijn ontsmet. Indien de overbrenging van het ene spermacentrum naar het andere tussen Lid-Staten plaatsvindt, geschiedt dit overeenkomstig Richtlijn 64/432/EEG.

HOOFDSTUK II

Bij beren in een erkend spermacentrum uit te voeren routinetests

1. Alle beren die in een goedgekeurd spermacentrum verblijven, moeten bij het verlaten van het centrum de onderstaande tests met negatieve resultaten ondergaan:
 - i) — een serumneutralisatie- of Elisa-test met gebruikmaking van alle virale antigenen in geval van niet-ingeënte varkens;
— een Elisa-test voor GI-antigenen in geval van varkens die zijn ingeënt met een GI-negatief vaccin;
 - ii) — tot dat er een communautair beleid inzake de bestrijding van mond- en klauwzeer is ingevoerd, een Elisa-test voor de opsporing van mond- en klauwzeer;
 - iii) — een complementbindingsreactie overeenkomstig bijlage C van Richtlijn 64/432/EEG met betrekking tot brucellose;
 - iv) — een Elisa-test of een serumneutralisatietest voor de opsporing van klassieke varkenspest.Bovendien moeten beren die langer dan 12 maanden in het centrum verblijven, uiterlijk 18 maanden na hun toelating worden onderworpen aan de onder i) en iii) bedoelde tests.
2. Alle tests worden verricht in een door de Lid-Staat erkend laboratorium.
3. Indien een van bovengenoemde tests positief uitvalt moet het dier, onverminderd de bepalingen die van toepassing zijn bij het uitbreken van mond- en klauwzeer of varkenspest, worden afgezonderd en mag sinds de laatste negatieve test verkregen sperma niet in het intracommunautaire handelsverkeer worden gebracht.

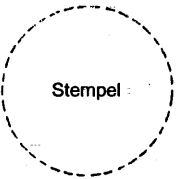
Sperma van alle andere dieren die in het centrum verblijven sinds de datum waarop de test met het positieve resultaat werd uitgevoerd, moet afzonderlijk worden opgeslagen en mag niet tot het intracommunautaire handelsverkeer worden toegelaten totdat de gezondheidsstatus van het centrum is hersteld.

BIJLAGE C

Voorwaarden waaraan in erkende spermacentra verkregen sperma moet voldoen om in het intracommunautaire handelsverkeer te mogen worden gebracht

1. Sperma moet afkomstig zijn van dieren die:
 - a) geen klinische ziektesymptomen vertonen op de dag waarop het sperma wordt verkregen;
 - b) niet tegen mond- en klauwzeer zijn ingeënt;
 - c) voldoen aan de eisen van hoofdstuk I van bijlage B;
 - d) niet mogen worden gebruikt voor natuurlijke dekking;
 - e) verblijven in spermacentra die sedert ten minste drie maanden vóór de distributie vrij zijn geweest van mond- en klauwzeer en die gelegen zijn in het centrum van een gebied met een straal van 10 km waarin zich in ten minste 30 dagen geen geval van mond- en klauwzeer heeft voorgedaan en die bovendien niet gelegen zijn in een verboden gebied dat is afgebakend overeenkomstig het bepaalde in de richtlijnen inzake besmettelijke varkensziekten;
 - f) verblijven in spermacentra die in de periode van 30 dagen onmiddellijk voordat het sperma wordt verkregen vrij zijn van varkensziekten ten aanzien waarvan overeenkomstig bijlage E bij Richtlijn 64/432/EEG een aangifteplicht geldt, en van de ziekte van Aujeszky.
2. Een combinatie van efficiënte antibiotica, met name tegen leptospiren en mycoplasmen, moet aan het uiteindelijke verdunde sperma worden toegevoegd. Deze combinatie moet een effect hebben dat tenminste gelijkwaardig is aan de volgende verdunningen:
 - minimaal 500 IU streptomycine per ml
 - 500 IU penicilline per ml
 - 150 µg lincomycine per ml
 - 300 µg spectinomycine per ml.Onmiddellijk na de toevoeging van deze antibiotica moet het verdunde sperma minimaal 45 minuten op een temperatuur van ten minste 15 °C worden gehouden.
3. Sperma voor het intracommunautaire handelsverkeer moet aan de volgende voorwaarden voldoen:
 - i) het moet vóór verzending overeenkomstig het bepaalde in de hoofdstukken I en II van bijlage A worden opgeslagen;
 - ii) het moet naar de Lid-Staat van bestemming worden vervoerd in recipiënten die vóór gebruik zijn schoongemaakt, ontsmet of gesteriliseerd en die vóór verzending uit de erkende opslagruimten op adequate wijze zijn verzegeld.

BIJLAGE D

1. Afzender (naam en volledig adres)		GEZONDHEIDSCERTIFICAAT	
		Nr.	ORIGINEEL
3. Geadresseerde (naam en volledig adres)		2. Lid-Staat van herkomst	
		4. Bevoegde instantie	
OPMERKING a) Voor elke partij sperma wordt een apart certificaat afgegeven b) Het origineel van dit certificaat vergezelt de partij tot op de plaats van bestemming		5. Bevoegde plaatselijke instantie	
6. Plaats van lading		7. Naam en adres van het spermacentrum	
8. Transportmiddel			
9. Plaats en Lid-Staat van bestemming			
11. Aantal en codemerk van de spermarecipiënten		10. Registratienummer van het spermacentrum	
12. Identificatie van het sperma			
a) Aantal doses		b) Datum(a) van verzameling	
d) Identificatie van het donordier		c) Ras	
13. Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat: <ul style="list-style-type: none"> a) het hierboven omschreven sperma is verzameld, behandeld en opgeslagen onder voorwaarden die voldoen aan de bij Richtlijn 90/429/EEG vastgestelde normen; b) het hierboven omschreven sperma van beren is verzameld: <ul style="list-style-type: none"> i) in een spermacentrum waar zich slechts dieren bevinden die niet zijn ingeënt tegen de ziekte van Aujeszky en, overeenkomstig Richtlijn 90/429/EEG, negatief hebben gereageerd op de serumagglutinatietest of de Elisa-test voor de opsporing van de ziekte van Aujeszky (⁽¹⁾), of ii) in een spermacentrum waar bepaalde of alle beren tegen de ziekte van Aujeszky zijn ingeënt met een GI-negatief vaccin, met dien verstande dat deze beren vóór de vaccinatie seronegatief zijn geweest ten opzichte van de ziekte van Aujeszky en die later wederom zijn onderworpen aan een serologisch onderzoek waaruit niet is gebleken dat er antilichamen, veroorzaakt door het virus van de ziekte, aanwezig zijn; in dat geval is het sperma van elke partij onderworpen geweest aan een virusisolatietest van de ziekte van Aujeszky in laboratorium (⁽²⁾), met een negatieve reactie (⁽¹⁾); c) het hierboven omschreven sperma is verzonden naar de plaats van inlading in verzegelde recipiënten onder voorwaarden die voldoen aan Richtlijn 90/429/EEG. 			
		Gedaan te, op Handtekening: Naam en functie (in drukletters):	
(⁽¹⁾) Zonodig doorhalen. (⁽²⁾) Naam van het laboratorium overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Richtlijn 90/429/EEG.			